

PARAMAHAMSA YOGANANDA

**Dialoguri, confesiuni, întâmplări
relatate de discipolii săi**

50 CITATE ALE MAESTRULUI publicate în "Conversații cu Yogananda", de Swami Kriyananda

7. Oamenii petrec prea mult timp dând o atenție exagerată persoanei și pasiunilor lor. Ce risipă e să dedici atâta energie șlefuirii permanente a acestui corp, a acestei case și acestor bunuri personale, care în foarte scurt timp trebuie să fie abandonate pe vecie!

17. De câte ori dați greș, ridicați-vă și încercați iarăși. Dumnezeu nu vă va dezamăgi niciodată, atâta timp cât nu Îl dezamăgiți voi pe El, și atâta timp cât faceți efortul.

31. De obicei știu când Dumnezeu vrea ca eu să salvez pe cineva. Atunci manifest un interes deosebit. Dacă acea persoană nu răspunde, accept acest lucru ca fiind voința lui Dumnezeu. Dar dacă persoana acceptă ajutorul pe care Dumnezeu i-l dă prin mine, știu că va fi salvată. Dumnezeu vorbește prin cei care Îl

iubesc în mod nevinovat și I s-au predat în întregime. Totuși, sfârșitul poveștii fiecărui om depinde de el însuși. Toți oamenii au dreptul sacru la liber-arbitru.

73. Direcția în care se vor dezvolta emoțiile tale e hotărâtă de anturajul pe care îl ai. În compania credincioșilor, acele emoții vor deveni mai ușor evlavioase.

85. Dacă te lepezi cu adevărat de tine pentru Dumnezeu, vei primi însutit - cum a promis Isus -, dar vei avea parte și de persecuție, cum a spus tot Isus. Nimeni nu scapă de persecuție, căci Dumnezeu vrea să fie sigur de credinciosul său. Trebuie să fii gata să înduri umilințe și neplăceri pentru faptul de-a fi ales calea spirituală și nu căile lumești.

102. Faceți ce puteți, în limite rezonabile, să rămâneți sănătoși și să dobândiți succesul lumesc de care aveți nevoie, însă rețineți, e mai bine să vă ridicați de tot deasupra condițiilor exterioare, astfel încât ele să nu vă afecteze. Dați-vă toată silința să fiți sănătoși și prosperi și să reușiți în ceea ce v-ați hotărât să faceți. Pe de altă parte, păstrați proporția între aceste eforturi și adevăratul țel, de largă perspectivă al vieții, care este găsirea lui Dumnezeu.

114. Am cunoscut în Seattle o femeie de optzeci de ani, care toată viața a fost atee. Întâlnirea noastră a schimbat-o complet. După aceea, asculta tot timpul o înregistrare a glasului meu. Ținea pe altar flori portocalii, ca o aducere-aminte a întâlnirii noastre. În cei câțiva ani care îi rămăseseră, a obținut mântuirea. Așa că, vezi tu, nu e important numai când apuci calea asta. Cel mai important este câtă energie îi dedici, odată ce ai pus piciorul pe ea. Cum spunea Isus: "Cei din urmă vor fi cei dintâi, și cei dintâi vor fi cei din urmă".

131. Vedeți voi, inspirația poate fi invocată după dorință. Pentru a o primi, trebuie să vă concentrați adânc asupra ochiului spiritual din frunte. După aceea, cereți să vă fie dată inspirația pe care o căutați. Cineva m-a rugat: "Vreți să ne spuneți o poemă?". "Imediat", am răspuns, "notează cuvintele astea". Așezându-mă, mi-am concentrat mintea în punctul dintre sprâncene, apoi am dictat: "O, Tată, când eram orb nu găseam nici o ușă care să ducă la Tine, dar acum, că mi-ai deschis ochii, găsesc uși peste tot: în inimile florilor, în glasul prieteniei, în amintirile dulci ale tuturor experiențelor minunate. Fiecare cuvânt al rugăciunii mele deschide o nouă ușă din templul prezenței Tale".

145. Referitor la încarnările voastre trecute..., ce contează cine ați fost în trecut? Indiferent cine ați fost, sunteți tot voi și aveți în față o provocare ce merită luată în seamă: ieșirea din amăgire și găsirea lui Dumnezeu. Călăuziți-vă mai ales după această nevoie, care este eternă.

166. Dacă în clipa asta Dumnezeu mi-ar spune "Vino acasă!", aș lăsa bucuros totul - organizație, clădiri, muncă, oameni - ca să-I fac voia. Lumea asta este treaba Lui, El e executantul, nu tu sau eu.

190. Când am înțeles că Dumnezeu vrea să mă nasc iar în alt corp pentru a-i ajuta pe alții și când am înțeles că urmează să iau din nou o personalitate, la început mi s-a părut că e ca și cum mi-aș pune un palton într-o zi fierbinte de vară. Pe urmă, m-am obișnuit.

228. Karma rea este cea care îi duce pe oameni înapoi în lume. Totuși, Dumnezeu îi dă fiecăruia o șansă să rupă legăturile karmice. Puteți să o faceți. Toată lumea poate. Problema e că foarte puțini fac efortul.

232. Nu fiți neliniștiți dacă nu aveți experiență de meditație. Calea spre Dumnezeu nu e un circ! Nu fiți neliniștiți nici cu privire la roadele meditației, precum bucuria și pacea interioară. Totul va veni când va vrea Dumnezeu. Mai presus de toate, meditați pentru a-I face pe plac lui Dumnezeu, nu vouă înșivă. Toate eforturile sincere sunt înregistrate în conștiința divină. Datoria voastră de credincioși este să acceptați tot ce vă trimite El și ce nu vă trimite. Numai Dumnezeu știe ce karmă trecută vă împiedică să-L percepeți acum. S-ar putea ca El să vrea să vă terminați karma în această viață, înainte să vă dea fericirea veșnică întru El.

234. Mulți oameni mi-au spus: "Dacă aș avea bani, cei mai mulți ți i-aș da ție". Totuși, dacă se întâmpla să dea norocul peste ei - o moștenire, poate, sau o creștere neașteptată a acțiunilor la bursă -, puțini erau cei care își țineau promisiunea. Dimpotrivă, deveneau zgârciți! Bani sunt o capcană. Cu cât ai mai mulți, cu atât depinzi mai mult de ei pentru propria siguranță.

239. Veți întâlni mereu oameni care vor încerca să vă tragă în jos. Nu vă lăsați influențați de cuvintele și gândurile lor. Trebuie să știți în inima voastră ce vreți *cu adevărat*. Mai presus de toate, lăsați-vă călăuziți de propriile aspirații. Nu uitați că Dumnezeu se uită la inima voastră. Atâta timp cât vă agățați de El cu iubire, nu vă va dezamăgi niciodată.

247. Munca pentru Dumnezeu, nu pentru sine, e la fel de bună ca meditația. Munca închinată lui Dumnezeu te ajută să meditezi, și meditația te ajută să muncești. Ai nevoie de echilibru. Numai cu meditație, devii leneș și simțurile devin puternice. Numai cu muncă, mintea devine neliniștită și uiți de Dumnezeu.

251. Obiceiurile pot fi schimbate într-o zi. Ele nu sunt decât concentrarea minții. Te-ai concentrat într-un sens; acum concentrează-te în alt sens și vei scăpa de tot de acest obicei.

270. Când ai gânduri bune, Kundalini începe automat să se deplaseze în sus. Când ai gânduri rele, ea se deplasează în jos. Când urăști pe alții sau gândești rău despre ei, Kundalini se deplasează în jos. Iar când iubești pe alții sau gândești bine despre ei, se deplasează în sus. Kundalini nu este deșteptată doar de tehnicile yoga.

279. Simțurile văzului, auzului, mirosului, gustului și pipăitului sunt toate sugestii ale lui Dumnezeu. Eu pot să le deconectez unul câte unul. Făceam asta în

copilărie. Am ajuns să-mi dau seama că toate astea sunt filmul lui Dumnezeu. Exersam ore întregi deconectarea simțurilor, unul câte unul, retragând energia din el și aducând-o apoi înapoi, până ajungeam să dețin controlul total asupra sugestiilor pe care le transmiteau minții.

290. Eu niciodată nu le spun oamenilor mei discipoli. Dumnezeu este Gurul. Ei sunt discipolii *Lui*.

294. În Dumnezeu, totul se petrece la timpul prezent. E ca un film, care poate fi dat înainte sau înapoi. Acțiunea de pe ecran poate să acopere secole întregi, însă în cabina de proiecție totul se întâmplă acum. Secretul vieții este să înveți să trăiești conștient pe deplin fericirea prezentă. Când înveți să fii fericit în prezent, Îl ai pe Dumnezeu. Cei mai mulți oameni trăiesc în trecut, cu nostalgii sau regrete, sau în viitor, cu speranță și temeri născute din dorință.

299. E mai bine să Îl iubești pe Dumnezeu. Iubindu-i pe oameni, te-ai putea atașa de ei. Ce trebuie să faci, când e vorba de ceilalți, este să-L iubești mai întâi pe Dumnezeu și apoi să Îl iubești *în ei*.

304. Iată cum poți să-ți dezvolti intuiția. După meditație, stai liniștit mult timp, savurând pacea interioară. Mulți meditează, dar apoi se reped să-și continue activitățile. Asta e bine dacă ai ceva important de făcut, căci întotdeauna e mai bine să meditezi *înainte* de o activitate, ca să poți simți măcar puțină pace în timp ce muncești. Totuși, ori de câte ori ai posibilitatea, rămâi liniștit mult timp după ce ai executat tehnicile. Atunci vine cea mai adâncă desfătare. Intuiția se dezvoltă prin adâncirea continuă a acelei desfătări.

307. Lui Dumnezeu îi este mai plăcut dacă lucrezi în mod conștient pentru El, nu doar pentru tine. Dacă lucrezi în lume și îți pasă numai de tine și familia ta, ți-e mult mai greu să depășești limitele propriului eu. Înțelept este cel care privește întreaga omenire ca fiind familia lui mai mare.

324. Mulți vin aici așteptându-se la minuni, fără să-și dea seama că cea mai mare minune este smerenia desăvârșită. Dacă ar fi să faci minuni în public, ai atrage mulțimi de adepți, dar Dumnezeu nu asta vrea.

329. Smerenia vine din căutarea lui Dumnezeu, nu din tine. Când vezi că El acționează prin tine, cum poți să fii mândru de tot ce faci? Smerenia e în inimă; nu e treabă de "fațadă". Trebuie să *simți* că tot ce faci este înfăptuit numai de El, prin tine. L-am ucis pe Yogananda de multă vreme. Acum, în acest templu nu mai sălășluiește decât Dumnezeu.

339. Samadhi nu e ceva ce trebuie să dobândești. Îl ai deja. Gândește-te: ai fost veșnic cu Dumnezeu. De câteva încarnări trăiești în amăgire, dar apoi vei fi iar liber în El pe vecie! Trăiește mereu cu acest gând.

340. Din păcate, e nevoie de timp pentru a izgoni hipnoza mentală că toate acestea, și că timpul însuși, sunt o realitate, hipnoză care te face să te concentrezi pe dorința de experiențe efemere ale simțurilor.

341. Este nevoie de o karmă foarte, foarte, FOARTE bună, chiar și numai pentru a vrea să Îl cunoști pe Dumnezeu! Nu vreau să vă aud suspinând cu disperare "Când am să-L găesc pe Dumnezeu?" - ca și cum răspunsul vostru ar fi "Niciodată!". Îl aveți deja! Trebuie doar să trăiți cu convingerea că El există în voi.

349. Nu e ușor să fii spiritual, însă este foarte ușor dacă ești dispus să urmezi câteva reguli. Începe prin a-ți simplifica viața. Apoi, rămâi întrucâtva la distanță de alții. Dacă vrei să Îl găsești pe Dumnezeu, nu te implica prea mult în societatea mondenă. Eu unul, mă amestec puțin cu lumea. Când sunt singur, rămân centrat în Sine. De multe ori le-am spus oamenilor: "Izolarea este prețul măreției".

352. Singur Dumnezeu este Cel care acționează prin voi, joacă toate rolurile, regizează toată acțiunea. Numai pe El trebuie să Îl iubiți cu adevărat - *în alții*, când îi iubiți. Oamenii nu sunt conștienți de acea prezență grozavă, veșnic mângâietoare. Ei își concentrează întreaga afecțiune unul asupra celuilalt. Când cineva iubit moare, ei se gândesc: "Oh, ce cruzime!". Însă tot timpul a fost numai Dumnezeu, jucându-Se de-a v-ați ascunselea cu ei!

370. În spatele fiecărei tufe de trandafiri de plăcere se află un șarpe cu clopoței de suferință, încolăcit și gata să lovească. Aveți grijă să nu fiți mușcați, cum se poate întâmpla dacă vă lăsați atrași de ceva care doar vă ațâță pasiunea.

374. Nu tânjiți după viziuni în meditație. În extaz, ele devin un factor perturbator. Eu alung viziunile, căci am atâtea de văzut în meditație!

385. Când acest "Eu" o să moară, atunci am să știu cine sunt... Trebuie să uitați de voi înșivă și să nu vă mai preocupați de importanța voastră. Spuneți-vă întotdeauna: "Tu, Doamne, numai Tu!". Dumnezeu visează prin voi. *El* este singura realitate.

387. Să nu vă numărați niciodată defectele. Gândiți-vă doar dacă Îl iubiți îndeajuns pe Dumnezeu. Pe El nu Îl supără defectele voastre. Îl supără indiferența voastră.

391. Trebuie să fiți foarte veseli și fericiți, căci acesta este visul lui Dumnezeu. Omul mic și omul mare sunt doar proiecții ale conștiinței Visătorului. Luați totul așa cum vine și spuneți-vă că totul vine de la Dumnezeu. Ce vine de la sine, lăsați-l să vină. Chiar și atunci când considerați că trebuie să îndreptați o nedreptate, căutați mai întâi în voi îndrumarea Lui. Apoi, când acționați, faceți-o în numele Lui, niciodată cu indignare inspirată de eu.

393. Nu fiți patetici când vă rugați. În același timp, nu fiți diplomați. Dumnezeu e ca un copilaș. Nu e nevoie să fiți plini de tact cu El. Vorbiți-I cu seriozitate și încredere calmă. Spuneți-I sincer ce simțiți *cu adevărat*.

396. Oamenii vor să scape de tristețe nu învingând-o, ci evitând-o. Ei încearcă - bând sau dormind excesiv, sau alte distracții - să uite că orice asemenea efort de a scăpa le amenință, de fapt, pacea minții. Ei "beau ca să uite", cum e vorba. Asta e o metodă îngrozitoare. Deși s-ar putea să uiți un timp scurt de probleme, și în acel răstimp să simți o ușoară bună dispoziție, evitarea necazurilor nu înseamnă că te evită ele pe tine! Ele sunt tot cu tine. Prin urmare, scăparea este iluzorie. Ea doar tocește mintea și face să-ți fie mai greu să te ocupi eficient de necazuri. Alcoolul nu limpezește mintea - o zăpăcește. Mintea devine ca un automobil cu bujiile murdare. Motorul ei dă rateuri. Să nu beți, nici chiar pentru puțină distracție. Beția este extaz satanic.

405. Nu Îl vei găsi pe Dumnezeu inventând mereu pretexte, spunând, de exemplu: "Voi medita când voi găsi un loc liniștit". Nu așa se ajunge la Dumnezeu! Dacă însă îți spui "Acum mă voi cufunda în meditație", poți să fii acolo într-o clipă. Când ți-e somn cu adevărat, adormi indiferent unde ești. Când un bărbat este îndrăgostit, nu îi este greu să se gândească la iubita lui; dimpotrivă, îi e greu să nu se gândească. Fii îndrăgostit de Dumnezeu! E ușor să meditezi adânc, când iubirea de El este destul de profundă.

409. Uneori mă întreb de ce Îi mulțumesc oamenii lui Dumnezeu pentru "darul vieții". Ce fel de dar e ăsta? Eu Îi spun: "Nu eu Ți-am cerut să mă crezi! Întrucât însă ai făcut-o, tot ce Îți cer este să mă eliberezi! Scoate-mă din harababura asta în care Tu m-ai băgat!". Nu luăm ființă din mila Lui. Suntem la fel de veșnici ca El. Sufletul coexistă cu Spiritul. Uneori îmi vine să Îl cert - cu iubire, firește - spunându-I: "De ce ne silești să rătăcim în amăgire?". El nu se supără când vorbesc așa cu El. *Trebuie* să ne scoată, dacă apelăm la El cu iubire adâncă.

410. Păstrați-vă cucernicia rațională. Fără rațiune, cucernicia devine foarte ușor sentimentală. Dar nu fiți nici *prea* raționali! Rațiunea singură nu vă va da niciodată înțelegerea adevărată. Rațiunea trebuie să fie în echilibru cu simțirea. Uitați-vă la o floare și întrebați: "Cum se face că exiști, că frumusețea ta există?" Și uitați-vă la acest mare oraș de celule, corpul vostru. Cum s-au unit ele într-o populație omogenă? Oare *în spatele* corpului nu e ceva mai mult decât afirmă biologii? Cum puteați să luați ființă din pură întâmplare, așa cum susțin ei? În aceste privințe, rațiunea poate adânci și înălța cucernicia.

415. Mintea voastră să fie mereu angajată în slujirea lui Dumnezeu, fie că meditați sau Îl slujiți prin alții. Mintea leneșă este atelierul diavolului.

419. Karma se rezolvă cel mai bine întâmpinând cu veselie și curaj încercările vieții. Dacă îți mai este frică de ceva, karma aceea nu a fost încă rezolvată pe deplin. Pentru a o risipi, nu încerca se eviți încercările cu care te confrunți. Ridică-te deasupra lor cu curaj, însuflețit de bucuria lui Dumnezeu, din tine.

420. Dacă îi critici pe alții, în loc să comentezi imparțial comportamentul lor, asta arată că defectele lor lucrează și în tine. Mai mult, criticându-i pe alții, sporești în tine acele defecte. Ce condamni la alții va trebui să trăiești tu însuși într-o zi. Asta e legea karmică. În acest fel, oamenii învață să fie înțelegători cu semenii lor.

430. Mai presus de orice, fiți-I loiali lui Dumnezeu. Dedicăți mai mult timp căutării Lui. Și fiți mai puțin preocupați de îndatoririle mai mărunte, care oricum nu vor mai exista într-o zi. Nu le considerați importante. Nimic nu e atât de important ca întâlnirea voastră de fiecare zi cu Dumnezeu.

432. Cucernicia nu trebuie etalată în public. De îndată ce o demonstrați în exterior, i-ați pus capăt. Exprimarea unor astfel de sentimente, în mod deliberat, în fața altora este o blasfemie înaintea lui Dumnezeu.

440. Dumnezeu nu face, de regulă, minuni pentru oameni, decât dacă există o nevoie evidentă sau pentru cineva foarte avansat spiritual.

450. Să nu spuneți nimănui greșelile voastre, căci într-o zi, într-un moment de supărare, persoana căreia vă confesați le-ar putea folosi împotriva voastră. Spuneți-le numai lui Dumnezeu. De El nu trebuie să ascundeți nimic.

452. Cel mai mare păcat este să te numești păcătos. E un mod de a te hipnotiza cu propria-ți slăbiciune. Susține-ți întotdeauna tăria întru Dumnezeu - tăria *Lui*, în tine.

454. O încăpere poate să stea în întuneric mii de ani, dar, dacă aduci lumină în ea, întunericul va dispărea ca și cum nici n-ar fi fost. La fel e și atunci când lumina lui Dumnezeu luminează sufletul: Întunericul încarnărilor dispare într-o clipă. Să nu spui niciodată că ești păcătos, declarându-ți, astfel, limitele. Insistă, în schimb, asupra gândului că ești făcut după chipul și asemănarea lui Dumnezeu - că în sufletul tău, în adevăratul tău Sine, întunericul amăgirii nu poate să existe.

280 de afirmații, discuții, relatări despre Yogananda

CAPITOLUL 1

NEBUNIA MATERIALISMULUI

1

Adevărul Ultim este simplu. El nu poate fi exprimat în cuvinte. Ființa umană poate să-l descopere doar în Sinele Suprem.

2

Paramahansa Yogananda spunea: "Savanții contemporani își folosesc mentalul pentru a îmbunătăți mediul înconjurător, pentru a-l face mai confortabil. Oamenii de spirit folosesc puterea mentalului pentru a atinge Iluminarea. Puterea mentalului conduce omul pe calea obținerii Fericirii profunde, singura capabilă de a-l proteja de pericolele exterioare. Astfel, este evident că atitudinea oamenilor de spirit este net superioară demersurilor oamenilor de știință.

3

La ce ne servește să ne consacram timpul pentru obținerea de bunuri și satisfacții efemere? Spectacolul vieții este văzut de toate religiile asemeni unei piese de teatru - adică iluzoriu. Unii oameni, adevărați nebuni, își imaginează că piesa este reală și eternă și suferă nespus când într-un final descoperă că existența lor se va sfârși și că vor lăsa în urmă toată agoniseala lor de-o viață. Suferința este rezultatul orbirii spirituale. Înțeleptul consideră această piesă de teatru ca iluzorie și își caută fericirea și împlinirea în Esența ființei sale, Sinele Nemuritor, Atman. Pentru cei care sunt orbi, viața este o veritabilă "mașină infernală": mai devreme sau mai târziu îi va distruge.

4

Un om întâlnit de Yogananda în New York se plângea astfel: "Nu pot să-mi iert faptul că mi-am pierdut 35 de ani din viață pentru a câștiga primul meu milion de dolari !"

"Acum sunteți mulțumit?" - l-a întrebat maestrul.

"Nici gând. Unul dintre prietenii mei a reușit mult mai bine decât mine. Nu voi avea liniște pînă cînd nu voi câștiga cel puțin 40 de milioane de dolari".

Amintindu-și această întîlnire, Guruji ne-a spus:

"Înainte de a reuși să câștige cele 40 de milioane de dolari propuse, acest om a suferit o gravă depresie nervoasă și a murit.

Aceasta este recompensa unei ambiții lumești, prostești".

5

Într-o zi, Yogananda ne-a spus:

"Odată, am văzut un desen animat, în care un câine trăgea o sanie foarte grea. Proprietarul câinelui găsisese un mod ingenios pentru a convinge câinele să tragă sania. Cu ajutorul unei prăjini legate de sanie, omul a suspendat un cârnat foarte apetisant, chiar în fața câinelui. Câinele aproape nu observa că trage sania, fiind cu totul preocupat să ajungă la acel cârnat care, indiferent de efortul depus de el, rămâne mereu la aceeași distanță. Majoritatea oamenilor de afaceri sunt în această situație. Ei își spun: <<Dacă voi reuși să obțin acești bani, eu mă voi lăsa de afaceri și voi fi foarte fericit>>. Dar "cârnatul" fericirii lor este inaccesibil, iar ei sfârșesc prin a fi doborâți de greutatea problemelor și suferințelor generate de efortul lor de a atinge o fericire iluzorie".

6

A dori să posezi bunuri materiale înainte de obținerea stării de liniște interioară este o situație la fel de prostească cu a muri de sete atunci cînd te îmbăiezi într-un lac. Dacă dorim să evităm suferințele, trebuie să evităm nu sărăcia în plan material, ci sărăcia spirituală, pentru că aceasta este cauza tuturor suferințelor și amărăciunilor umane.

7

Oamenii uită că energia nervoasă și cerebrală pe care ei o consumă pentru obținerea averilor lor antrenează, datorită scăderii potențialului vital al ființei, scurtarea duratei vieții. Materialiștii sunt atît de preocupați de câștigul lor, încât ei nu sunt capabili, nici măcar pentru câteva clipe, să se relaxeze și să se bucure de ceea ce au realizat. Cît de înșelătoare este viața! Priviți cu atenție oamenii care vă înconjoară. Întrebați-vă dacă ei sunt cu adevărat fericiți. Uitați-vă la toate aceste priviri lipsite de bucurie. Observați cît de goi sunt ochii lor. Chiar dacă materialismul tentează umanitatea prin plăceri facile și imediate, este sigur că o astfel de viață nu poate să ne aducă o fericire durabilă.

8

Pentru ignorant, în spatele fiecărui moment de plăcere se ascunde șarpele durerii și al suferinței.

9

Adresându-se unui vast public american, Paramahansa Yogananda declara: "Omul modern este mândru de apropierea sa științifică față de realitate. Permiteți-mi să vă propun o analiză meticuloasă a vieții noastre cotidiene. Americanii adoră experiențele, așa că de ce să nu fim noi propriul nostru obiect de studiu, să analizăm lucid propriul nostru comportament, atât cel interior, cât și cel exterior, în relațiile cu ceilalți. Analizați propria dumneavoastră viață, ce așteptați de la ea, cum poate fi ea îmbunătățită și care este calea cea mai sigură pentru realizarea tuturor dorințelor voastre. Gândiți-vă la tot ceea ce oamenii doresc să evite și anticipați felul în care viitorul vă poate aduce îndeplinirea țăelurilor voastre. Întotdeauna, pentru a primi un răspuns corect, este necesar să formulezi foarte exact întrebarea pe care o pui. Încercați să descoperiți de ce atâția oameni sunt nefericiți. Aceasta vă va ajuta să găsiți cea mai bună metodă pentru a realiza o fericire durabilă. Străduiți-vă să găsiți soluții practice, formulate astfel încât să fie cât mai accesibile. Aproxierea de viață trebuie să fie tot atât de științifică ca apropierea astrofizicianului de misterele Universului. Religia trebuie să abordeze o concepție cât mai științifică asupra vieții. Ea trebuie să găsească soluții practice la problemele fundamentale. De fapt, principiile spirituale oferă soluțiile cele mai practice și mai universale care se pot găsi.

10

Un copil nu încetează să plângă până ce nu obține ceea ce își dorește. Bucuria este de scurtă durată, după care își dorește altceva și începe din nou să plângă. Același este și atitudinea omului adult, preocupat de lumea materială. Imediat ce obține un lucru, el îl abandonează și își dorește altceva. Nimic din această lume nu poate să îi ofere fericirea pe care o caută.

11

Sufletul nu poate regăsi Fericirea în bunurile materiale, pentru simplul motiv că fericirea nu este artificială. Pierzând contactul cu beatitudinea divină, el speră să acopere această lipsă cu ajutorul unor pseudo-plăceri ale simțurilor. Dar pe un plan mai profund al existenței, el va rămâne totdeauna conștient de lipsa sa de

comuniune cu Divinul. Înlauntrul ființei sale, știe că plăcerea simțurilor nu îi va aduce împlinirea dorită. Cât timp trebuie să mai rătăcim pînă când, sătui de atîta suferință, să ne regăsim fericirea în interiorul ființei noastre, unicul loc în care ea există cu adevărat?"

CAPITOLUL 2

ADEVĂRATUL ȚEL AL EXISTENȚEI

1

Cei care se limitează la a fi conștienți doar de planul fizic sunt asemenea turiștilor într-o țară străină. Patria noastră este Omniprezența. Pe Pămînt nu suntem decît niște călători, niște musafiri de moment. Din păcate, multe persoane devin musafiri nedorîți. Ei se forțează să obțină monopolul asupra unui pic de pămînt și cred că acolo au toate drepturile, că sunt proprietari. Întreaga lor gândire se rezumă la "casa mea", "femeia mea", "soțul meu", "copiii mei". Implicațiile materialismului, insidioase și misterioase îi păstrează în vise iluzorii. Ei uită ceea ce sunt. Treziți-vă înainte ca visul vostru să se topească în infinit! Unde va mai fi atunci casa voastră, familia voastră, în momentul în care corpul vostru va dispărea? Voi nu sunteți acest corp. El nu este decît "farfuria" pe care ați primit-o pentru a participa la festinul spiritului. De ce să nu învățați această lecție esențială înainte să muriți? Nu vă împiedicați de limitările conștiinței umane și nu uitați nici o clipă de infinitatea Spiritului vostru.

2

Krishna a spus:

"Părăsește oceanul suferinței și al mizeriei! Viața în Dumnezeu este o sărbătoare continuă. Fără El, existența nu este plină decît de dureri și decepții. Telul vieții umane nu constă în a te căsători, a supraviețui și, după aceea, a muri. Acesta este destinul animalelor. De ce să trăiești uitînd că ești om? Dumnezeu ți-a dăruit inteligența pentru a o folosi să descoperi sensul existenței tale. El te-a făcut inteligent pentru a-ți dezvolta discernămîntul, singurul care te determină să-L cauți. Folosește cu înțelepciune acest dar! Nu deveni sclavul inteligenței, pentru că aceasta îți va aduce cea mai mare suferință!"

3

Adevăratul țel al vieții este să-L cunoaștem pe Dumnezeu. Tentațiile acestei lumi vă sunt prezentate pentru a vă ajuta să vă dezvoltați discernământul. Preferați plăcerile simțurilor sau beatitudinea divină? Plăcerile exercită o anumită atracție, dar dacă nu le veți rezista, vă veți trezi într-un moment în care problemele și greutățile nu mai încetează. Obținerea sănătății, a liniștii interioare și a fericirii este imposibilă celor care se lasă dominați de plăcerile senzuale. Cunoașterea lui Dumnezeu aduce o fericire infinită. Mai devreme sau mai târziu, fiecare ființă trebuie să învețe de la viață această lecție.

4

Priviți luminile orașului. Nu sunt minunate? Dar unele din aceste lumini pot ascunde crime sordide. Nu vă lăsați seduși de aspectul exterior al vieții. Adeseori, strălucirea sa este superficială. În spatele aparențelor, urmăriți să găsiți Adevărul Etern.

5

Voi nu ați venit pe lume doar pentru a câștiga bani, a avea familie și a muri. Destinul vostru este glorios. Sunteți copii al infinitului. Cele mai minunate împliniri pe care vi le puteți imagina vă așteaptă atunci când îl veți cunoaște pe Dumnezeu. Comoara Sa infinită vă aparține. Ce mai așteptați? De ce să mai pierdeți timpul în ocolișuri nenumărate? Mergeți și căutați-L direct pe El.

6

Meditați asupra cuvintelor lui Isus: "Lăsați morții să-ngroape morții!" (Matei, VIII, 22) Cuvintele sale arată că majoritatea oamenilor sunt ființe moarte. Ele nu au nici un fel de ambiție, nici un fel de inițiativă sau entuziasm spiritual, nici un fel de bucurie de a trăi. Atunci, la ce bun să mai trăiască?

Viața trebuie să fie o inspirație permanentă. A trăi mecanic înseamnă a fi mort interior, chiar dacă corpul continuă să respire. Viața multor oameni este ternă și goală, pentru că ei lasă fericirea lor să depindă de lucruri efemere, în loc să descopere sursa infinită a tuturor fericirilor, Sinele Suprem, Atman.

7

Acest univers este un vis al lui Dumnezeu. Imensitatea sa sugerează absența limitelor conștiinței. Imaginează-ți o sferă luminoasă. Vizualizează expansiunea sa în Eternitate, cu viteza gândului. Poate expansiunea acestei sfere să se opreasă la un moment dat? Nu, niciodată. Dacă materia prezintă limitări, conștiința nu

prezintă nici un fel de limitare. La fel cum gândirea modelează materia, aceasta din urmă umple întregul spațiu creat de sfera de conștiință luminoasă. Substanța primordială a Universului este Conștiința. Materia a luat naștere prin intermediul gândirii, ca o formă de energie condensată (însăși gândirea este o formă de energie subtilă) la un nivel de existență mai puțin elaborat - și știința modernă a confirmat acest lucru. Cu mii de ani în urmă, înțelepții afirmău că energia cosmică este o proiecție a Voinței Divine.

8

Valoarea omului nu este determinată de personalitatea sa, ci de faptul că este picătură din Dumnezeu.

9

Anii pe care îi petrecem în existența terestră sunt secunde, în comparație cu eonii care preced nașterea noastră sau cu perioadele de timp incommensurabile care vor veni după ce vom părăsi această lume. De ce să te identifici cu această personalitate trecătoare? Casa, familia, țara în care te-ai născut nu-ți aparțin. Adevărata ta patrie este Infinitul. Adevărata durată a vieții tale este Eternitatea. Oamenii trăiesc imitându-i pe ceilalți, trăiesc după opiniile altora. Dacă dorești să-ți trăiești cu adevărat viața, trebuie să ascuți vocea ta interioară și nu păreriile celorlalți. Nu uita nici o clipă de Dumnezeu. Această lume va continua și fără tine, pentru că tu nu ești mai important decât alții. De-a lungul anilor, milioane de ființe au sfârșit în "tomberoanele" istoriei. Trebuie să învățăm să cultivăm recunoștința față de Dumnezeu. El este singurul rost al vieții. A munci, a avea prieteni și visuri de viitor, toate acestea, neintegrate într-un mod înțelept, spiritual, nu au nici un sens. Ele nu pot aduce o bucurie deplină, pentru simplul motiv că nici una din aceste bucurii nu este completă. Dumnezeu este cel care înglobează toate lucrurile. Acesta este motivul pentru care Isus a spus: "Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dragostea Lui și toate acestea se vor adăuga vouă" (Matei, 6, 33). Căutați-L pe Cel care vă dăruie toate lucrurile și veți primi de la El ceea ce aveți nevoie.

CAPITOLUL 3

NATURA ONIRICĂ A UNIVERSULUI

1

Un fermier stătea lungit sub un copac, absorbit în gândurile sale. Soția sa a venit fugind, cu lacrimi în ochi, și i-a spus că unicul lor fiu a fost mușcat de o cobră. Bărbatul a rămas tăcut. Stupefiată de această indiferență aparentă, soția a început să plângă: "Tu nu ai pic de inimă!". "Nu înțelegi nimic!", i-a răspuns el. "Noaptea trecută am visat că sunt rege și că am șapte fii. Într-o zi, aceștia au plecat în pădure, unde au fost mușcați de cobre și au murit. În prezent, mă întreb dacă trebuie să plâng după cei șapte fii morți în vis sau după unicul nostru fiu, mușcat de cobră în acest vis pe care îl trăim acum." Cu siguranță că acest om avea o mare putere de discernământ spiritual. Pentru el, atât lumea materială cât și cea din subconștient sunt la fel de lipsite de realitate. În timp ce visăm, lumea fizică în care trăim devine ireală și doar lumea subconștientului pare adevărată. Iar când "visăm" în această lume, uităm de lumea subconștientului.

2

Toate lucrurile există doar în Conștiință. Un bărbat visa că este soldat și că a plecat într-o bătălie, în care este rănit mortal. În vis, el este conștient că va muri curând și este foarte trist. Se gândește la ființele dragi pe care va trebui să le abandoneze. Se trezește brusc și nu mai poate de bucurie când realizează că nu trebuie să moară și că totul a fost un vis. Se bucură că este sănătos și în viață. Dar ce se întâmplă cu un soldat care, în viața terestră, este rănit de moarte? El se trezește în lumea astrală și descoperă că de fapt toată trăirea sa nu a fost decât un vis, că de fapt nu are corp fizic. Trebuie să înțelegem că toate experiențele sunt trăite într-o stare de vis!

3

Timpul și spațiul formează o urzeală imaginară, pe care este construit acest Univers. Să presupunem că eu adorm și visez că sunt la bordul unui avion care parcurge cele 12000 de mile care despart Los Angeles de India. Trezindu-mă, descopăr că toată experiența nu a avut loc decât în creierul meu și că nu a durat decât câteva secunde. Aceasta este natura iluzorie a timpului și spațiului, pe care se bazează toate ideile umane despre realitate.

4

Această lume îți pare reală datorită faptului că Dumnezeu te-a adus la viață în Visul Său Cosmic. Tu faci parte din Visul Său. Dacă tu visezi că te-ai lovit cu capul

de un perete, în urma acestui fapt poate apare o durere imaginară de cap. Când te trezești, realizezi că nu a existat nici un perete de care să te lovești și că experiența pe care ai trăit-o nu a fost decât în vis și că nu te afectează în momentul prezent. Același lucru se întâmplă cu visele pe care le consideri reale și pe care le trăiești în prezent. Trezește-te la unica Realitate, Dumnezeu, și cu siguranță vei descoperi că viața terestră nu este decât un spectacol, un joc de lumini și umbre.

5

Într-un film acțiunea pare foarte reală, dar privind din cabina de proiecție poți să observi că întreaga istorie nu este animată decât de o singură rază de lumină. Același lucru se întâmplă și cu Marele Film al Creației. Dumnezeu a spus : "Să se facă lumină!" (Geneza, 1:2). Întregul Univers a fost emanat de o singură rază de lumină divină. Este un film cosmic, asemănător cu cel din sala de cinematograful. Diferența constă în faptul că, în sala de cinematograful, spectacolul este bidimensional, solicitând doar văzul și auzul, în timp ce "filmul" cosmic este multidimensional și afectează toate cele cinci simțuri ale omului. În sala de cinematograful, imaginile proiectate pot să vă facă să râdeți sau să plângeți, dar filmul proiectat de Dumnezeu este mult mai complex și deci mai captivant.

6

Un fizician comenta cu condescendență:

"Este foarte frumos să reprezint arborii, florile, râurile precum un vis al lui Dumnezeu. Știința a revelat că toate aceste lucruri sunt identice în esență, că sunt cu toate formate din protoni și electroni".

Atunci, prompt, Yogananda l-a întrerupt:

"Dacă tu ai lăsa o grămadă de cărămizi să cadă la sol, crezi că vor forma o casă? Cu siguranță că nu. Este necesară o inteligență pentru a face ceva coerent cu o grămadă de cărămizi. Protonii și neutronii sunt "cărămizile" din care a fost construit Universul. Dar a fost necesară o Inteligență pentru ca acesta să capete forma pe care o are. Toate florile, toate râurile, toți arborii sunt dotați cu inteligență."

7

De unde provine materialul de construcție al Universului?

Înainte creației nu a fost decât Dumnezeu. Aceasta nu este o explicație suficientă pentru a spune că Dumnezeu este Atotputernic și că El poate realiza aceste miracole. Chiar și aceste miracole au nevoie de un fundament real, de o bază

reală. Dumnezeu este Conștiință. Indiferent de calitatea materiei, aceasta a fost creată printr-un act de voință al Conștiinței Sale. Dacă aceasta este adevărat, și nu poate fi altfel, atunci Conștiința este reală și materia este iluzorie. Știința însăși acceptă această afirmație, în măsura în care demonstrăm că materia este o iluzie. Lucrurile care ne înconjoară nu sunt de fapt pietre dure, arbori maiestuoși sau râuri care curg învolburate, toate diferite una de cealaltă. Dincolo de aceste aparențe, nu se găsesc decât atomi în mișcare, în vibrație. Și chiar și acești atomi sunt o iluzie. În spatele energiei cosmice se găsesc gândurile lui Dumnezeu. Cu aceasta nu vreau să demonstrez că universul fizic nu este real, ci doar că realitatea sa diferă de aparența sa. Realitatea lumii materiale constă în faptul că întregul univers este fundamentat pe Conștiință. Dumnezeu a creat Universul în Visul Său.

8

"Cine l-a creat pe Dumnezeu?" - l-a întrebat un vizitator pe Yogananda.

Acesta, zâmbind, i-a răspuns: "Numeroase persoane mi-au pus această întrebare. Trăind în lumea creației, ei își imaginează că nimic nu poate să existe fără o cauză. Dar Dumnezeu, Cauza Supremă, se situează dincolo de cauzalitate. Nu este posibil ca El însuși să fi avut un creator. Cum este posibil ca existența Absolutului să depindă de un alt Absolut?"

9

Cu adevărat, este o greșeală să afirmi că Dumnezeu a creat acest Univers, la fel cum un tâmplar creează o masă. De fapt, Dumnezeu a devenit acest Univers; fără să-și modifice în nici un fel natura Sa intrinsecă, El a transformat o parte a Conștiinței Sale în această Iluzie Cosmică, Maya, Universul în care trăim. Nimic nu este ceea ce pare a fi. Toate lucrurile sunt o manifestare a gândurilor lui Dumnezeu.

10

Cum poate Dumnezeu, Unica Realitate, să manifeste acest univers dual, iluzoriu? El îl creează cu ajutorul principiului dualității. Conștiința Sa Unică manifestă aparența contrariilor: lumină și întuneric, plăcere și durere, pozitiv și negativ; astfel, El obține o infinitate de iluzii în opoziție. O parte a Conștiinței Sale se află în mișcare, adevăr care este revelat și în Biblie: "Și Duhul Său se purta pe deasupra apelor" (Geneza, 1, 2). Putem compara această mișcare cu cea a valurilor pe suprafața unui ocean. Nivelul oceanului rămâne întotdeauna identic, indiferent cât de înalte sunt valurile, deoarece fiecare mișcare către înalt este corelată cu o coborâre în abis, nivelul global al oceanului rămânând același. Analogic vorbind,

Dumnezeu, Oceanul de Spirit nu este afectat de Creația Sa. Spiritul Său există pretutindeni, neclintit și toate mișcările creației Sale sunt asemeni valurilor oceanului. Unitatea Infinitului face să vibreze o parte a Sa și o determină să devină doi, apoi multiplu, pînă ce apar stelele, galaxiile, planetele, oamenii și animalele. Vibrația cosmică primordială este AUM. Este Amin, Logosul, Cuvântul din Evanghelia lui Ioan, este Muzica Sferelor la grecii antici, Anuhavar la zoroastrieni. Prin această Vibrație Primordială, întregul Univers vine în manifestare. Această vibrație produce dualitatea. Cunoașterea Realității Unice ne permite să transcendem toate contradicțiile din natură. Acceptați cu aceeași stare de spirit tot ceea ce vi se întâmplă în viață: bucurie și durere, plăcere și neplăcere, succes și eșec! Nu trăiți decât pentru Dumnezeu, nu-L serviți decât pe El, nu-L iubiți decât pe El!

11

"Guruji, la ce este necesar răul în Creația lui Dumnezeu?" - a întrebat un discipol. "Divinul este cu siguranță plin de bunătate și iubire. Este cu putință, cum pretind anumiți autori moderni, ca El să se delimiteze de existența Răului?"

"Dumnezeu ar trebui, cu siguranță, să fie prost ca să nu observe răul. El, care observă fiecare fir de iarbă, cum să nu observe un lucru atât de evident?"

"Dar poate că nu-l percepe ca fiind Răul?" - a continuat discipolul.

"El este Cel care a creat Răul. El este conștient că oamenii trăiesc în iluzie și că suferă, deoarece chiar El a creat această iluzie".

"Deci putem spune că El a dorit să creeze Răul?"

"Răul este însăși Maya, Iluzia Cosmică. Este o forță conștientă care, odată adusă în existență, urmărește să se perpetueze. Ea încearcă să aservească conștiința noastră planului fizic. Dumnezeu, Unica Realitate urmărește, în același timp, să ne atragă către El, prin intermediul dragostei Sale divine".

"Dar, din ceea ce spuneți dumneavoastră, Necuratul are propriul său rol în cadrul Creației".

Yogananda a surâs și a spus:

"Răul din Creație este asemeni personajului negativ dintr-o piesă de teatru. El ne ajută să ne îndrăgostim de eroii pozitivi și de acțiunile pline de virtute. În același fel, Răul și consecințele sale servesc pentru a trezi în noi dragostea pentru bine și pentru Dumnezeu".

Discipolul a continuat:

"Dar dacă este așa, maestre, dacă binele și răul nu sunt decât niște personaje în această "dramă cosmică", putem spune că, indiferent dacă suntem sfinți sau

răufăcători, toate acestea nu sunt decât niște roluri și acestea nu afectează adevărata noastră natură, care este o reflexie a lui Dumnezeu?"

Maestrul a început să râdă:

"Dacă urmărim să ducem acest raționament pînă la capăt, putem spune că aveți dreptate. Dar nu uitați niciodată că, dacă jucați rolul personajului negativ într-o piesă, veți suporta și consecințele acțiunilor negative din piesă, pedeapsa. Dacă însă jucați rolul sfântului, vă veți trezi din acest vis cosmic și vă veți bucura în eternitate de fuziunea cu Divinul".

12

Yogananda s-a adresat unui discipol nou venit:

"Ce crezi că oprește Pămîntul să se lanseze în spațiu, într-o călătorie care să-l îndepărtează de Soare?"

"Atracția gravitațională exercitată de Soare" – răspunse discipolul.

"Și ce crezi tu că oprește Pămîntul să se apropie de Soare?"

"Forța centrifugă, care-l determină să rămână pe orbită".

Yogananda a abandonat acest subiect, surîzînd. După o perioadă de timp, discipolul a realizat că Maestrul folosea Soarele ca pe un simbol al Divinității și Pămîntul ca simbol al omului, în permanenta sa fugă de atracția divină. Yogananda a dorit să ne incite, pentru a ne determina să ne deschidem sufletul și să eliminăm orice rezistență față de Apelul de dragoste al Divinului".

CAPITOLUL 4

SUFLETUL ȘI DUMNEZEU

1

Dumnezeu este Oceanul de Spirit, iar oamenii sunt asemănători valurilor care apar pe suprafața sa. Văzute dintr-o barcă, aceste valuri par să fie foarte diferite - unele sunt înalte și puternice, altele sunt mici și insignifiante. Dintr-un avion, vedem numai oceanul, fără a sesiza valurile ce animă suprafața sa. La fel se întîmplă cu cel absorbit de jocul iluziei, Maya. El se atașează de succes și este trist când suferă un eșec. Îi este teamă de durere și boală, iubește existența terestră și este îngrozit de moarte. Valurile existenței umane par reale și infinit diversificate. În ochii unei ființe eliberate, totul este Brahman, totul este Dumnezeu. Cu cât furtuna este mai puternică, cu atât valurile sunt mai înalte. Cu cât vîntul iluziei

suflă mai puternic asupra minții unei ființe, cu atât mai mult ea urmărește să se distingă de cei din jurul său. Este cu neputință să te ascunzi de Creator. Toți facem parte din Dumnezeu, la fel cum valurile fac parte din ocean. Noi nu suntem separați de El decât în aparență. Persoanele care vor să-și afirme personalitatea și să se ridice deasupra celorlalți prin vanitate și orgoliu, la un moment dat se vor lovi cu putere de valurile celorlalte ego-uri, provocate, tot asemeni lor, de o furtună în iluzie. Asemeni unei furtuni în care valurile se ridică și coboară, victorioase într-o zi, liniștite în alta, într-un turbion nesfârșit de conflicte și competiții. Atâta timp cât este furtună, suprafața oceanului nu va cunoaște liniștea. La fel, spiritul uman, perturbat de furtuna iluziei nu va găsi niciodată pacea și nu va experimenta decât neliniștea și angoasa. Pacea nu apare decât după furtună, indiferent dacă este vorba de elemente ale Naturii sau de conștiința unei persoane. "Valul" ego-ului va exista atâta timp cât ființa va fi pierdută în Maya (în iluzie). În măsura în care ego-ul discipolului se va diminua, acesta va accepta o nouă relație cu Spiritul Infinit. O ființă evoluată spiritual nu încearcă nici o clipă să fie mai presus decât celelalte și urmărește în permanență să trăiască în armonie cu cei din jurul său, cu Natura, cu Dumnezeu.

2

O persoană a studiat într-o manieră superficială filozofia vedantică din India, care spune că "totul este Brahman". În urma acestei neînțelegeri, ea susținea pretutindeni că este Dumnezeu.

Aceste vorbe au ajuns și la urechile maestrului care, râzând, ne-a spus:

"Oamenii sunt atât de parșivi în ignoranța lor! Învățătura Vedelor n-a încurajat niciodată o persoană să facă astfel de declarații atâta timp cât este încă subjugată de o conștiință egotică. Oceanul are dreptul de a spune: "Eu sunt valurile" - dar este absurd ca un val să afirme că este întregul ocean. Realizează întâi unitatea cu Oceanul Divin! De-abia după aceea vei putea spune: "Eu sunt El", deoarece cuvântul "eu" nu se referă la ego, ci desemnează identificarea cu Sinele Suprem. Dar chiar și în acest caz, spune mai înainte: "Oceanul a format acest mic val care este corpul meu, dar eu știu că, de fapt, sunt Conștiința care animă întregul Ocean".

3

Analogic vorbind, dacă am considera că Dumnezeu este curentul electric, atunci oamenii sunt becurile. Forma, culoarea și luminozitatea becurilor poate varia la infinit, dar cauza care determină ceea ce face ca toate aceste becuri să dea lumină este identică în toate cazurile. Oamenii sunt înșelați de aparențe. Ei exclamă: "Ce

ființă frumoasă! Ce păr frumos! Ce surâs strălucitor!" - dar în momentul în care curentul se întrerupe, ce devine culoarea? Cine mai admiră culoarea și forma unui bec stins? Nu uita nici o clipă adevărata Sursă a energiei vieții în tot ceea ce poți observa în jurul tău.

4

Tot analogic vorbind, am putea spune că ființele umane sunt asemănătoare unor mici flăcări produse de o lampă cu gaz, iar pe Dumnezeu am putea să-l comparăm cu combustibilul. Forța flăcării este proporțională cu comunicarea dintre flacără și combustibil. La fel, cu cât noi ne deschidem mai mult față de prezența divină, cu atât El își poate manifesta lumina Sa și forța Sa în viețile noastre. Invers, cu cât ne închidem mai mult față de Dumnezeu, datorită orgoliului și indiferenței față de nevoile celor din jurul nostru, cu atât Flacăra Divină, forța și inspirația Sa se vor reduce în proporția obstrucției pe care noi o realizăm, iar în momentul în care închiderea devine totală, flacăra dispare, chiar dacă mai există combustibil. Nenumărate ființe sunt atât de secate de vitalitate încât putem spune că nici nu există. Nu le putem considera în viață, în sensul obișnuit al cuvântului. Despre ei vorbește Isus când spune: "Lăsați morții să-i îngroape pe cei morți".(Matei, 8.22)

5

Imaginați-vă mai multe recipiente pline cu apă și lumina Lunii cum se reflecta pe suprafața apei din ele. Reflexia sa va fi diferită pentru fiecare recipient, deși ele reflectă aceiași Lună. Extrapolând, Dumnezeu este reflectat distinct de fiecare ființă umană, dar nu este afectat de aceasta. Chiar dacă veți distruge toate recipientele cu apă, Luna va rămâne neafectată, neschimbată. Înțelept este cel care, primind lumina vieții în "vasul" conștiinței sale, ridică capul către Cer pentru a descoperi originea reală a luminii, Dumnezeu. Cel care, din contră, se încapățânează să reflecte doar "Luna", se păcălește grav și va înțelege aceasta atunci când recipientul său va fi distrus de trecerea vremii.

6

Învățăturile hinduse sunt panteiste. Creștinii s-au servit de aceasta pentru ca să incrimineze hinduismul. Este o greșeală din partea lor, pentru că panteismul implică adorarea lui Dumnezeu sub toate formele Sale, înțelegând că Dumnezeu se exprimă și există în toate formele pe care Le-a creat. Nu este minunat să recunoști manifestarea lui Dumnezeu în toate lucrurile, frumusețea Sa într-un apus de soare, lacrimile Sale în ploaie, tandrețea Sa în dragostea unei mame pentru copilul său?

Dacă Dumnezeu este omniprezent, nu este evident că El există în toate lucrurile? Deci trebuie să-L căutăm în spatele tuturor voalurilor Sale. Pentru cel care îl iubește pe Dumnezeu, toate elementele creației nu sunt decât o reamintire permanentă a prezenței Sale. "Reamintiți-vă, în primul rând" - spune Isus - "că împărăția lui Dumnezeu este în voi". (Luca, 17, 21)

7

"Ce este ego-ul?" - a întrebat un discipol.

Paramahansa Yogananda i-a răspuns: "Ego-ul este materializarea gândului că ființa ta se reduce la corpul fizic".

8

Oamenii sunt asemeni valurilor oceanului: ei dansează în furtuna iluziei. Oceanul nu încetează să-i aspire către El. Mai devreme sau mai târziu, ei vor fi resorbiți și, în final, se vor topi din nou în vastul Ocean al Iubirii Divine, care i-a emanat.

9

Realizarea Sinelui constă în descoperirea adevăratului nostru "eu", care este părticică din Oceanul Spiritual. Aceasta se poate realiza eliminând iluzia care ne determină să ne identificăm cu acest mic ego efemer, cu corpul nostru fizic, cu personalitatea noastră.

CAPITOLUL 5

UN DUMNEZEU, O RELIGIE

1

Un fermier avea șase fii, toți orbi. Într-o zi, el i-a rugat să spele un elefant. După ce frații au terminat treaba, fiecare a încercat să descrie animalul.

"Este foarte simplu" - a spus primul. "Acest animal este format din două oase foarte mari, acoperite de piele" - a spus primul frate; el îi spălase spatele.

"Cum poți să spui astfel de prostii?" - a replicat cel de-al doilea. "Elefantul este asemănător unui tub lung"; el îi spălase trompa.

Cel de-al treilea, care a spălat urechile a spus că elefantul este format dintr-o perechi de evantaie.

Al patrulea a declarat că elefantul este format din patru coloane; el îi spălase picioarele.

Cel de-al cincilea, care spălase părțile laterale a declarat că elefantul este asemenea unui zid care respiră.

Cel de-al șaselea le-a spus: "Nici unul n-o să mă faceți să cred prostiile pe care voi le-ați spus. Eu știu: elefantul este asemenea unei frânghii care a coborât din cer"; el îi spălase coada. Fiecare încerca să-i convingă pe ceilalți că el are dreptate, astfel că s-au luat la ceartă. Tatăl, deranjat de zgomot, după ce a aflat care este motivul discuției, a zâmbit și le-a spus:

"Copiii mei, nici unul dintre voi nu aveți cu adevărat dreptate".

"Să n-am dreptate?" - a spus unul dintre ei. "Frații mei sunt niște mincinoși și tu acum încerci să spui că și eu mint?"

"Copiii mei" - le-a spus tatăl, pe un ton conciliant - "fiecare dintre voi a spălat doar o parte din elefant, dar eu sunt singurul care-l pot vedea întreg. El este, de fapt, exact cum fiecare dintre voi l-ați descris, dar este și ceva mai mult, ceva ce voi nici nu vă puteți imagina". Apoi, el le-a descris cum arată cu adevărat un elefant. "După cum puteți vedea, aveți cu toții dreptate, dar cu toate acestea, cu toții vă înșelați."

"La fel se întâmplă și cu diversele concepții ale diferitelor religii" - a conchis Sri Yogananda. "Dumnezeu este unul, dar căile care ne duc la El sunt numeroase și aceasta poate să dea naștere la nenumărate confuzii și conflicte".

2

În Occident, oamenii îi consideră pe hinduși ca pe niște păcătoși, dar să știți că și indienii gândesc la fel despre creștini. Ignoranța - după părerea mea - este egal repartizată pe toată planeta. Din acest motiv, înțeleptul vede pe Dumnezeu pretutindeni, chiar și în cei care nu-L percep deloc.

3

Fundamentul real al unei religii nu este credința, ci experiența intuitivă. Intuiția este aptitudinea sufletului de a-L cunoaște pe Dumnezeu. Pentru a cunoaște obiectul religiei, trebuie, în primul rând să-L cunoști pe Dumnezeu.

4

Încrederea este diferită de credință. Încrederea se fondează pe experiență. Credința este o încredere temporară. Credința este necesară la început; fără ea, oamenii nu s-ar preocupa de a-L căuta pe Dumnezeu. Dar ea nu este suficientă. În timp ce oamenii devin mulțumiți de credințele lor, religia devine dogmatică și ea nu mai permite nici un fel de perfectare, de îmbunătățire. De aceea, eu vă incit în permanență la practica spirituală și nu la credința în dogmele voastre. Nici măcar o meditație regulată nu ar trebui să vă ofere o stare de totală mulțumire. Nimic nu trebuie să vă mulțumească, pînă când nu ajungeți să-L cunoașteți pe Dumnezeu.

5

Adevărații gardieni ai religiei sunt sfinții și maeștrii: cei care, cu adevărat, au ajuns să comunice cu Dumnezeu. Nu este suficient să studiați scripturile, nici să deveniți un "D.D" (doctor în divinitate). Aceste cuvinte îmi evocă întotdeauna ideea de "doctor în iluzie". Poate pare uluitor să constatăm că nenumărați sfinți au fost aliterati, dar înțelegerea celui care experimentează Adevărul este mult mai profundă decât a tuturor teologilor, a căror cunoaștere rezultă din studiu livresc, sau din sterile discursuri intelectuale. "Lăsați copiii să vină la Mine, căci a lor va fi împărăția Cerurilor" - a spus Isus. (Matei, 19:14)

6

Un catâr poate transporta pe spatele său o mare cantitate de biblie și scrieri sacre. Credeți că aceasta îl va face mai spiritual? Din contră, această încărcătură îl va priva și de limitata sa libertatea de mișcare.

7

Cum poate o singură Biblie să fie la originea atâtor biserici, atâtor concepții diferite despre realitate? Fiecare dogmă creștină prezintă o interpretare distinctă a învățăturilor lui Isus. De ce? Răspunsul se găsește în limitările fiecărui individ. Ei sunt incapabili să-și imagineze ceva dincolo de limita experienței lor personale. În loc să încerce să descopere acea parte din ființa lor care este reflexia lui Dumnezeu, ei se forțează să fabrice un Dumnezeu după imaginația lor frenetică. O ființă care se plimbă pe străzile întortocheate ale unui oraș nu vede de o parte și de alta decât ziduri care nu-i permit să vadă orizontul. Dintr-un avion, putem observa ce se ascunde în spatele zidurilor, și chiar dincolo de împrejurimile orașului. Putem vedea mult mai multe decât cei a căror privire este limitată de ziduri.

8

Mult mai important este un adevăr enunțat de un sfânt decât o dogmă aprobată de mii de oameni. Numărul adeptilor unei religii nu garantează valoarea sa. Nu adoptați niciodată o idee pentru că ea a obținut o aprobare generală. Dacă doriți să obțineți adevărata cunoaștere care, după spusele lui Isus, vă oferă libertatea, apropierea voastră față de Adevăr trebuie să fie calitativă și nu cantitativă.

9

Sectarismul este anatema religiei. Doar oamenii superficiali se exprimă astfel: "religia mea este singura cale adevărată; toate celelalte căi sunt false".

Am auzit o anecdotă care spunea că Billy Sunday, faimosul preot al noii religii a murit și Sf. Petru nu a dorit să-i deschidă porțile raiului.

"Cum" - l-a întrebat indignat preotul - "nu vreți să mă lăsați să intru?"

"Dar ce ai făcut ca să meriți să ajungi atât de aproape de Dumnezeu?" - l-a întrebat Sf. Petru.

"Cum, dar în timpul vieții mele am trimis mii de păcătoși către paradis, i-am convertit."

"Poate că dumneavoastră i-ați trimis" - i-a răspuns Sf. Petru - "dar nici unul dintre ei nu a ajuns încă aici."

10

Știința și religia ar trebui să conlucreze. De la religie, știința ar putea învăța o abordare a realității mult mai bazată pe intuiție, mai mult empirică decât experimentală. Știința, pe de altă parte poate ajuta religia să fie mai puțin dogmatică, să fie mai realistă. Adepții religiilor trebuie să învețe, înainte de toate, să-și dovedească credințele asemenea savanților. Șefii religiei trebuie să încurajeze oamenii să experimenteze practic învățăturile religiei, în mod personal, nu să se bazeze pe afirmațiile altora.

11

"Cum poate un creștin să accepte alte religii?" - l-a întrebat pe Yogananda un credincios creștin. "Isus a transmis doar o învățătură. El chiar a insistat asupra caracterului unic al ei. A subliniat că El este singurul Fiu al lui Dumnezeu" - a continuat credinciosul.

"Adevărul este unic" - a răspuns Yogananda. "Doar căile care conduc ființa la minciună sunt numeroase; ființa, într-o existență, nu poate porni decât pe o singură cale pentru a-L regăsi pe Dumnezeu. Greșeala constă în a atribui un nume particular acestei căi și de a-l impune tuturor. Căutați Adevărul la oamenii

înțelepți, la oamenii sfinți, mai puțin la preoți. Toate religiile au sfinții lor, dar toate religiile au și șarlatanii lor. Isus nu a combătut niciodată înțelepciunea altor religii, ci ignoranța spirituală, pe care a recunoscut-o chiar și la proprii săi auditori".

12

"Sunteți un Eliberat?" - m-a întrebat într-o zi un preot creștin.

"Eliberat de ce?" - l-am întrebat eu. Nu mă simțeam dispus să-i continui interpretarea sa asupra Adevărului, care era eronată, așa că, la un moment dat, el a început furios să spună: "Atunci veți ajunge în Infern!"

"De acord" - i-am răspuns eu - "dar ce este Infernul, dacă nu este un conglomerat de emoții negative, cum ar fi și supărarea și furia?" Surâzând, am continuat: "Poate, poate că în final voi ajunge în Infern. Cine știe? Dar cu siguranță, dumneata, amice, ești deja acolo".

13

Credințele voastre nu vă vor salva.

14

"Biblia condamnă idolatria" - a remarcat într-o zi un vizitator creștin - "și am văzut în fiecare templu hindus cel puțin un idol. Cum se face că atât creștinii cât și evreii consideră această practică ca fiind păgână?"

Yogananda a răspuns: "Să presupunem că dumneavoastră vedeți o fetiță care se joacă cu o păpușă pe care o consideră copilul ei. Vă veți duce la ea să-i atrageți atenția că păpușa nu este decât un obiect neanimat? Joaca cu păpușa poate avea chiar un rol educativ și poate ajuta fetița să se pregătească pentru rolul ei de viitoare mamă.

În același mod, anumite imagini pot să-l trezească și să-l focalizeze pe aspirant. Și, de altfel, creștinii nu au nenumărate imagini cu sfinți în altarele lor, nu au crucifixuri?

Să ne gândim și la nenumăratele imagini pe care Dumnezeu le-a dăruit în întreaga natură. Dacă învățăm să iubim frumusețea arborilor, a florilor, a apusurilor de soare, nu facem decât să ne reamintim, în permanență, de frumusețea Sa infinită. Idolatria condamnată în Biblie este practica focalizată asupra egou-ului și care constă în a plasa Creația deasupra Creatorului. Ea constă în cultul banilor și a bogățiilor, considerate deasupra comorilor divine care există în Sinele Suprem. Constă în cultul iubirii umane, situate deasupra iubirii divine.

Constă în a căuta intoxicarea cu alcool sau senzualitatea, în loc de a căuta bucuria infinită a extazului Divin.

15

"Biblia" - declara un alt participant la conferințele lui Paramahansa Yogananda - "învăță că Isus este Fiul Unic al lui Dumnezeu. Cum se face că dumneavoastră menționați alți maeștri ca fiind egali Săi?"

Yogananda a răspuns: "În momentul în care evreii l-au acuzat pe Isus de blasfemie, datorită faptului că El a spus: "Eu și cu Tatăl Meu suntem Una" – Isus a răspuns: "Scrierile voastre declară ele că voi sunteți niște zei?"

Adeptii tuturor religiilor încearcă să prezinte credințele lor ca fiind unice. Această afirmație are ca origine o greșită înțelegere și ignoranța. De fapt, oamenii cam întotdeauna consideră că ceea ce au ei este mai bun decât ceea ce au alții. Ca toți marii maeștri, Isus a vorbit despre două nivele: nivelul uman și nivelul divin. Ca ființă umană a plâns pe cruce, spunând: "Tată, de ce m-ai părăsit?". Ca Sine Divin, El putea spune că este Fiul Unic al lui Dumnezeu, identificându-se cu Conștiința Cristică, reflexie a Divinului transcendent. Conștiința Cristică nu este un bătrân cu barbă, purtând o robă albă. În timp ce Isus a folosit numele "Eu" vorbind de această stare de conștiință se referea la Sinele Său infinit, care este asemenea cu cel al tuturor celorlalte creaturi, și nu la propria sa personalitate. Conștiința Cristică conține totalitatea universului manifestat. Orice persoană care își eliberează conștiința de legăturile ego-ului, pentru a fuziona cu Infinitul poate afirma, asemenea lui Isus, că el este Fiul lui Dumnezeu. El poate spune, la fel ca Isus, că a devenit una cu Tatăl, pentru că Tatăl și Fiul nu sunt decât două aspecte ale aceleiași realități. În această stare de conștiință, sensul cuvântului "Eu" nu mai este limitat la ego, la corpul fizic, la personalitate. Este starea în care valul a fost reabsorbit în vastul Ocean din care s-a născut. El a devenit Ocean."

16

"Dumneavoastră spuneți că țelul vieții este de a-L cunoaște pe Dumnezeu" - a spus un student la religii comparate. "Această credință nu poate fi universală, pentru că, de exemplu, budiștii nu cred în Dumnezeu".

Yogananda a răspuns: "Aceasta este o înțelegere greșită. Buddha nu a fost un ateu. Toate învățăturile sale, asemenea învățăturilor tuturor marilor maeștri, au avut ca scop să îndepărteze falsele concepții din acea epocă; din punct de vedere spiritual, oamenii ajunseseră să-L lase pe Dumnezeu să facă totul, în locul lor, bineînțeles. Acesta este motivul pentru care Buddha a subliniat importanța efortului uman pe calea spirituală. Cum spune proverbul, noi recunoaștem copacii

după fructe. Cel care practică intensiv învățăturile lui Buddha, în loc să se mulțumească doar să vorbească despre ele, cu siguranță că va ajunge la țel. Odată acest țel atins, el va descoperi că a ajuns în același loc unde l-ar fi condus toate marile religii: la realizarea Sinelui Suprem și la eliberarea de toate înlănțuirile iluziei; iar a putea aduce la un numitor comun toate religiile lumii" - a continuat Yogananda - "este o imposibilitate, pentru că ele se situează pe diferite poziții de discernământ spiritual".

17

Adevărurile care sunt afirmate de religie sunt eterne. Ele n-au fost inventate, dar din momentul în care ele au fost revelate de marii maestri spirituali eliberați, forma lor s-a diluat, s-a opacizat, datorită interpretărilor date de ființe umane netrezite spiritual. Acesta este motivul pentru care Divinitatea trimite pe Pământ, din când în când, pe unul din Fiii Lui Iluminați, pentru a face să reînvie spiritul religios și pentru a reda învățăturilor tradiționale puritatea originală. Prioritățile urmărite variază întotdeauna, în funcție de necesitățile diverselor epoci, dar adevărurile fundamentale rămân eterne.

18

Un student l-a întrebat pe Yogananda: "Care este țelul misiunii dumneavoastră pe Pământ?"

Yogananda a răspuns: "A ajuta oamenii să devină conștienți de necesitatea revelării Sinelui ființei lor, de a reface bunele relații dintre toți oamenii, dintre toate religiile, pentru a realiza o asociație a ființelor aflate în căutarea Adevărului; de unde și numele acestei organizații "Self-Realization Fellowship" (Asociația Realizării Sinelui), creată pentru a readuce învățătura autentică și știința Yoga în Occident, exact cum a fost transmisă de Krishna".

19

Un vizitator l-a întrebat pe Yogananda: "Poate fi considerată învățătura dumneavoastră ca o nouă religie?"

Yogananda a răspuns: "Învățătura mea este doar o nouă exprimare a unor adevăruri eterne".

20

Marile religii ale lumii au fost întotdeauna aduse de avatari, încarnații sau descendenți ai lui Dumnezeu. Krishna a fost o astfel de încarnare, la fel Isus,

Buddha. Un avatar este o ființă eliberată, care revine pe Pământ pentru a îndeplini o misiune divină specială.

Un discipol a întrebat într-o zi: "Maestre, sunteți un avatar?"

Cu o calmă simplitate, Yogananda a răspuns: "O misiune de o astfel de importanță nu poate fi condusă decât de o astfel de persoană".

CAPITOLUL 6

LEGEA VIEȚII

1

Există o lege fundamentală a vieții. Pentru a o cunoaște, trebuie să înțelegem originea și țelul vieții. Trebuie să observăm, dincolo de obiectivele imediate ale ființei umane, ceea ce cu adevărat trebuie să realizeze în viața sa, printr-o profundă analiză interioară. Cu alte cuvinte, trebuie să descoperim potențialitățile sale de dezvoltare.

Viața pare extrem de complicată pentru oamenii din această lume. Umanitatea este angrenată într-un turbilion de dorințe nenumărate, pe care ea încearcă să și le satisfacă într-o multitudine de moduri.

Anumite impulsuri fundamentale le vom găsi în întregul Univers, atât la oameni, cât și la alte creaturi. Charles Darwin a identificat prima din aceste tendințe. "Viața" - a declarat el - "este o luptă neîncetată pentru supraviețuire".

Această afirmație este totuși incompletă. Lupta pentru viață este bineînțeles unul dintre instinctele fundamentale, dar despre ce supraviețuire vorbește el? Despre o supraviețuire într-o stare larvară? Bineînțeles că nu. A deveni deplin conștient este o necesitate universală. Creaturile vii nu doresc doar să trăiască. Ele doresc să devină conștiente de existența lor.

Am putea adăuga un al treilea instinct, fără de care existența conștientă n-ar putea fi completă. De fapt, dacă o creatură ar experimenta suferința o perioadă lungă de timp, nu ar prefera ea moartea, decât o astfel de existență? Ființele vii nu doresc numai să trăiască, ci să se bucure în mod conștient de existența lor.

Instinctul fundamental al vieții poate să se rezume astfel la următoarele: dorința de a continua să trăim conștient, într-o permanentă stare de de fericire; "de a continua să trăim" se poate substitui cu cuvântul imortalitate sau nemurire.

Toate ființele luptă să-și reveleze natura lor divină.

Dumnezeu este, de fapt, o ființă eternă, perfect conștientă, a cărei beatitudine este infinită. Starea de "Sat-Chit-Ananda" este definiția lui Dumnezeu cea mai

aproape de realitatea obiectivă, și ea a fost dată cu mulți ani în urmă de către Shankaracharya.

Paramahansa Yogananda menționează că Divinul poate fi definit în nenumărate moduri: lumină infinită, putere, înțelepciune, adevăr, dar că cea mai elocventă definiție va rămâne întotdeauna termenul de "Sat-Chit-Ananda", pentru că el utilizează concepte care exprimă cel mai corect impulsurile cele mai profunde ale vieții.

Legea vieții este un impuls original, și ea conține toate celelalte dorințe, inclusiv pe acelea care ne determină să căutăm să atingem starea de "Sat-Chit-Ananda". Toate ființele sunt atrase, inconștient chiar, de "Sat-Chit-Ananda". Dorința profundă de a atinge beatitudinea eternă se manifestă la toate creaturile, printr-un efort constant de a evita suferința, iar ulterior, într-un al doilea moment, printr-o luptă neîncetată pentru a căuta fericirea, bucuria.

Complicațiile apar în momentul în care uităm să ne mai bucurăm de aspectele elevate ale ființei noastre și substituim acestei fericiri spirituale, plăcerile fugitive ale simțurilor. Pentru că, la o ultimă analiză, Beatitudinea sau Dumnezeu este cel care a emanat toate lucrurile, și în final, mai devreme sau mai târziu, totul se va întoarce la această stare de fericire.

2

Un vizitator i-a pus următoarea întrebare lui Yogananda: "Nu este puțin cam limitator să-L definim pe Dumnezeu ca o bucurie, o beatitudine și să asimilăm căutarea umană a lui Dumnezeu cu dorința de a cunoaște fericirea? A-ți îndeplini datoria este, adeseori, mult mai important decât a căuta să-ți realizezi propriile aspirații. Dumnezeu este un concept atât de important, încât eu nu pot să mi-L imaginez doar ca o simplă exaltare de fericire. Am citit undeva despre minunata solemnitate a vieții trăite în prezența lui Dumnezeu. Trebuie să recunosc că găsesc acest concept mult mai satisfăcător".

Paramahansa Yogananda a răspuns: "Ti-ar place să trăiești în această minunată solemnitate, pentru eternitate?" "Da, dar eu încă nu pot să-mi imaginez eternitatea" - a admis vizitatorul. "Și trebuie să recunosc că aș aștepta încă ceva mai mult".

"Vezi" - i-a răspuns Yogananda - "trebuie să-L căutăm pe Dumnezeu cu devoțiune, cu dăruire, cu aspirație. Dar, oare am dori și am căuta ceva ce este abstract pentru mintea noastră, ceva ce chiar ne înfricoșează? Oamenii îl țin pe Dumnezeu la distanță atunci când ajung să-L privească cu frică. Ei merg la biserică având sentimentul unei datorii solemne și-și pun fețe serioase ca și cum ar merge la

o înmormântare. Adevărul este că, de fapt, găsindu-L pe Dumnezeu, participăm la înmormântarea tuturor suferințelor noastre.

În fața Tatălui celest, trebuie să ne comportăm ca niște mici copii; aceasta este atitudinea pe care El o iubește. Teribilele responsabilități ale Universului îi sunt suficiente; totul îi aparține; El știe tot; El este atotcunoscător și atotputernic.

Dragostea noastră este singurul lucru care îi lipsește. Ceea ce așteaptă de la noi este dragostea noastră, încrederea noastră în El, bucuria noastră în bucuria Sa infinită.

El nu cere de la noi definiții teologice laborioase, El nu dorește rugăciuni formulate perfect ca să nu-I rănească augustele-I urechi. Ceea ce dorește de la noi este să-L iubim în totală simplitate, la fel ca niște copii".

3

Un bărbat înlănțuit în nenumărate responsabilități sociale l-a întrebat: "Care este locul datoriei în căutarea fericirii interioare?" Sri Yogananda i-a răspuns: "O viață fără responsabilități ar fi consacrată ego-ului și nu lui Dumnezeu. Cu cât o persoană se consacră mai mult ființei sale, cu atât mai puțin ea poate să ajungă să perceapă fericirea autentică. Nu este ușor să-ți faci datoria, mai ales că rezultatele nu sunt întotdeauna cele așteptate, cele dorite. Accesul la fericirea divină este o muncă de lungă durată. Omul trebuie să-și îndeplinească obligațiile terestre dacă, cu adevărat, dorește să atingă libertatea eternă".

4

"Ce este răul?", a întrebat într-o zi un discipol.

"Răul", i-a răspuns Yogananda, "este absența armoniei, a binelui. Aceasta ne face să ne simțim rău. Putem noi spune că un tigru face un rău când își omoară victima? A omorî este însăși natura tigrlui, este ceea ce însăși Dumnezeu i-a dăruit. Legile naturii sunt impersonale.

Răul apare atunci când o ființă nu mai are posibilitatea de a accede la starea de armonie. Tot ceea ce ne separă de această stare reprezintă răul pentru noi, pentru că ne îndepărtează de la înțelegerea naturii noastre autentice, de înțelegerea țelului pe care trebuie să-l urmărim în viață. Din acest motiv, scrierile religioase iau atitudine împotriva luxului și a orgoliului. Aceste comandamente sunt dăruite pentru binele omului și nu pentru cel al lui Dumnezeu. Ele îl avertizează pe cel imprudent că, deși anumite atitudini și acțiuni pot să pară la prima vedere satisfăcătoare, ele sfârșesc prin a conduce ființa nu spre fericire, ci spre suferință și durere.

5

Legea vieții are ca finalitate armonizarea ființei atât cu natura sa interioară, subiectivă, cât și, bineînțeles, cu cea exterioară ei, obiectivă. Dacă vă veți atinge cu degetele de o plită încinsă vă veți arde. Durerea fizică este advertisementul Naturii, pe care-l primim pentru a înțelege ce trebuie să evităm pentru a ne păstra integritatea corporală. Dacă îi tratați pe cei din jurul dumneavoastră cu răutate, cu siguranță că Viața vă va trata într-un mod asemănător, iar în final inima voastră va împietri și viața voastră va deveni tristă și searbădă. Prin astfel de exemple, Natura vă avertizează că, printr-o atitudine dizarmonioasă, ajungeți să vă răniți propriul Sine. Dacă recunoașteți existența acestei legi și aliniați ei toate acțiunile voastre, vă veți bucura de o fericire durabilă, de o sănătate de fier și de o perfectă armonie, atât în universul nostru lăuntric, cât și în relațiile noastre cu întreaga creație.

6

"Dacă noi suntem cu adevărat copiii lui Dumnezeu și el ne iubește, de ce există atunci atâta suferință?"

Suferința a fost creată pentru ca ființa umană să înțeleagă că această lume nu este adevărata ei casă. Dacă lumea pe care o percepem cu ajutorul simțurilor ar fi perfectă, câți dintre noi am urmări să-l descoperim pe Cel Transcendent? Chiar și așa, în lumea aceasta plină de suferință și bucurii iluzori, nu vedeți cât de puțini sunt cei care îl caută în mod autentic pe Dumnezeu? Cum spune Krishna: "din o mie de oameni, poate unul".

Legea Vieții este aceasta: cu cât trăim în mai puțină armonie cu adevărul nostru interior, cu atât mai mult suferim. Dacă respectăm însă această lege divină, nici una din vicisitudinile vieții nu ne va mai influența negativ ființa și nu ne va mai putea răpi sublima stare de beatitudine a Sinelui nostru Suprem.

7

Am întâlnit un sfânt în India care avea o soție materialistă. Pentru un aspirant spiritual, o astfel de companie poate să ridice adevărate probleme. Acest sfânt mi-a spus: "Am reușit să o păcălesc toată viața. Ea nu bănuiește cine sunt." El, de fapt, dorea să spună că ea nu putea să-l distragă din starea de pace interioară pe care o simțea în starea de comuniune cu Divinul. Cele mai mari dificultăți exterioare nu o să te poată afecta în nici un fel atunci când ajungi să fuzionezi cu Sinele lăuntric.

8

Un discipol ce era deranjat de muște și țânțari în timp ce muncea în grădina ashramului. S-a dus să-l întrebe pe Yogananda: "Maestre de ce pacea unor astfel de locuri sfinte este perturbată de aceste vietăți?" Maestrul i-a zâmbit și i-a răspuns: "Este un alt mod prin care Dumnezeu ne ajută să ne menținem pe calea care ne duce către El."

9

Un membru al organizației noastre l-a întrebat pe Paramhansa Yogananda: "Unii susțin că este nepotrivit să fi fericit când există atâta suferință în lume. A fi preocupat de obținerea fericirii personale nu implică o lipsă de compasiune față de nefericirile celor din jurul tău? Iisus este descris ca un sfânt ce a suferit și nu ca un înțelept al bucuriei." "Iisus pe care eu l-am cunoscut", i-a răspuns maestrul, "este plin de fericire. Nu are nici o umbră de tristețe. E adevărat că el deplânge suferințele omenirii, dar această stare de compasiune nu are nimic de-a face cu nefericirea."

Cei care au cunoscut beatitudinea divină pot să manifeste compasiune pentru cei din preajma lor, iar acest fapt nu diminuează în nici un fel intensitatea trăirii lor interioare.

Fericirea este de fapt panaceul pe care toți îl căutăm, fie că suntem conștienți sau nu. Cu cât o ființă este mai fericită, cu atât mai mult dorește să împartă această stare sublimă cu cei din jurul ei.

Fericirea divină provine din conștientizarea Sinelui, iar suferința provine din ignoranță, din nesesizarea adevăratei noastre naturi divine. Doar un om care a atins nivelul de conștiință al comuniunii cu Dumnezeu, de identificare cu Sinele Suprem, poate să manifeste cu adevărat o autentică stare de compasiune.

CAPITOLUL 7

PĂCATUL ESTE IGNORANȚA

1

"Ce este păcatul?" l-a întrebat într-o zi un discipol pe Yogananda.
"Păcatul este greșeală; se naște din ignoranță", a răspuns Maestrul.
"Ce este ignoranța, ce este greșeala?"

"Ignoranța este o lipsă a trezirii ființei față de realitățile spiritului și înlocuirea acestor realități cu un vis iluzoriu. Greșeala se bazează întotdeauna pe o proastă înțelegere."

"Păcatul nu este de fapt o nesupunere față de comandamentele divine?"

"Bineînțeles", a răspuns Yogananda, "dar pune-ți următoarea întrebare. De ce Dumnezeu a dat aceste comandamente umanității? El nu a făcut acest lucru în mod arbitrar și cu siguranță nu a făcut acest lucru pentru ca să ne împiedice să fim fericiți. Ci mai degrabă pentru ca să ne avertizeze că anumite genuri de comportament riscă să determine ca iluzia să stăpânească mintea noastră și să ne îndepărtăm astfel de adevărata fericire. Dacă considerăm păcatul ca o nerespectare a comandamentelor date de Dumnezeu, ne putem imagina ca răspuns supărarea lui Dumnezeu și judecata severă pe care o vom suporta. Dar trebuie să nu uităm că Dumnezeu ne aparține, că suntem copiii săi, de ce să ne judece, de ce să ne pedepsească? De fapt, noi înșine suntem cei care ne judecăm în momentul în care știm că am făcut un lucru reprobabil.

Dacă, din contră, asimilăm păcatul ca fiind o greșeală, vom înțelege că greșelile noastre pot fi corijate. Făcând aluzie la gurul său, Paramahansa Yogananda a continuat: "În timp ce scriam "Autobiografia unui yoghin" Sri Yukteswar adeseori îmi spunea: "Uită trecutul". Viețile trecute ale oamenilor sunt pline de nenumărate greșeli. Conduita omului este perfectă doar din momentul în care atinge comuniunea cu Divinul.

Toate momentele viitorului vor fi ameliorate prin intermediul efortului spiritual pe care-l faci în prezent. Adeseori le aduc aminte celor din jurul meu această zicală: Un sfânt este un păcătos care n-a abandonat niciodată lupta.

2

Într-o zi Yogananda, vorbindu-ne despre Yama și Niyama, ne-a spus: "De ce este o crimă un păcat? Pentru că acest suflu al vieții care este în noi este același cu cel care există în toate creaturile.

A refuza dreptul la viață unei ființe înseamnă a nega realitatea acestei vieți universale, a cărei expresie suntem și noi. Din punct de vedere spiritual, de fapt, crima este o sinucidere.

De ce este furtul un păcat? Ceea ce luăm de la alții de fapt furăm și de la propria noastră persoană, pentru că Sinele celorlalte persoane este și propriul nostru Sine. Un hoț sfârșește întotdeauna prin a săraci. A plasa dorințele egoiste deasupra realizării Sinelui Suprem este asemeni cu a ne tăia legătura cu unica sursă a vieții. Luând de la ceilalți pentru a avea câștiguri egoiste, ființa își îngustează propria

identitate, în loc să și-o expandeze. Pe de altă parte, consacrand celorlalți acțiunile noastre ne dezvoltăm această identificare.

De ce este un păcat să mințim? Pentru că minciunile ne separă de adevărata realitate, de Adevărul Ultim, care este singurul, precum spune Isus, ce ne va conduce la eliberare. Mințind, ne izolăm de ajutorul generos și plin de iubire oferit de Univers celor care trăiesc în armonie cu realitățile sale.

Mincinosul distruge fundamentul a tot ceea ce el dorește să realizeze în această lume. El sfârșește prin a înțelege că întregul edificiu a fost construit din nisip. Invers, cuvintele simple ale unui om sincer se răsfrâng asupra întregului Univers.

De ce este luxul o crimă? Pentru că el reprezintă o dragoste contrafăcută. Luxul antrenează ființa într-o direcție opusă împlinirii interioare realizată de o iubire adevărată. Adevărata dragoste este abandonul total al ființei în oceanul iubirii universale, este totala lipsă a egoismului. Căutând propria plăcere în detrimentul celorlalți, ființa senzuală pierde din forța sa vitală interioară. Ea se separă de adevărata bucurie și chiar poate ajunge să absolutizeze percepțiile sale senzoriale, dar singurul efect obiectiv care se va putea observa va fi starea de totală dizarmonie, atât interioară cât și exterioară. Pentru că dizarmonia este calea autoafirmării.

Persoanele care urmăresc doar propria fericire egoistă își distrug echilibrul ființei lor. Ele devin din ce în ce mai obosite, mai nervoase, îmbătrânesc prematur și toate acestea se întâmplă pentru că ele se pun în contradicție cu natura lor interioară, cu firea lor. Oricare păcat este tocmai o negare a ființei noastre profunde, a acestei vieți infinite, care este singura realitate ce stă la rădăcina vieții.

3

Un bărbat ce se plimba într-o regiune în care se găseau diamante a descoperit un loc unde se găseau mici bucăți de sticlă strălucind în soare.

"Diamante!", a strigat cu entuziasm.

S-a aplecat să ridice unul dar a descoperit că era doar o bucată de sticlă spartă. În dorința sa de a descoperi diamante, a verificat fiecare bucățică, tăindu-se la degete, dar fiecare bucată s-a dovedit a fi doar sticlă.

Aceasta este calea păcatului, este acea strălucire falsă care atrage, dar care, în momentul în care o experimentăm, descoperim că nu ne face cu adevărat fericiți. Această experiență poate să-l facă să sufere pe cel care o trăiește. Întotdeauna această experiență va conduce la dezamăgiri.

Plăcerile simțurilor pot să sfârșească numai în monotonie, dezgust, angoasă, sațietate. De ce? Pentru că identificându-vă cu simțurile voastre, nu puteți descoperi adevăratul vostru Sine.

4

Este ușor să păcătuiești. Efectele păcatului nu pot fi cu ușurință anulate. După ce am curățat usturoi, mâinile întotdeauna miros. Trebuie să treacă mult timp pentru ca să reușim să scăpăm de acel miros. Dar important este că acel miros poate fi eliminat.

La fel poate fi eliminat și păcatul cu ajutorul meditației, rugăciunii, sau unei gândiri și acțiuni corecte și prin grația lui Dumnezeu. De acest lucru să nu vă îndoiiți niciodată. Toate păcatele trebuiesc spălate până într-un final.

Dar de ce să facem lucruri care într-un final, cu mult efort din partea noastră, va trebui să le desfacem?

5

Când dorința ne tulbură mintea, întotdeauna este important să ne amintim acest mare adevăr: "Când ne inundă starea de beatitudine, orice suferință dispare."

6

Nu te identifica niciodată cu greșelile pe care le comiți. Tu ești copilul lui Dumnezeu. Întotdeauna raportează-te la relația ta eternă cu EL.

7

Cel mai mare păcat pe care o ființă poate să-l facă este să se considere un păcătos. Pentru că doar gândind așa, deschizi ușa și inviți păcatul să intre în mintea ta.

8

Să te definești în termenii limitării umane înseamnă să desacralizezi imaginea Divinului din ființa ta.

9

Nu te preocupa de defectele pe care le ai. Reamintește-ți, din contră, de bunele tale acțiuni și de binele care există în întreaga lume. Convinge-te de perfecțiunea ce există în tine. Aceasta te va incita să-ți reamintești de natura ta eternă de copil al Divinului.

10

O cameră poate rămâne în întuneric timp de mii de ani, dar atunci când aducem lumina, întunericul dispare. La fel se întâmplă și cu păcatul. Nu poți să elimini păcatul din mintea unei ființe, la fel cum nu poți să elimini întunericul dintr-o cameră cu ajutorul unui băț. Și concentrându-te asupra iluziei, nu faci decât să amplifici forța sa asupra minții tale.

Cu ajutorul meditației profunde și devoțiunii, întunericul va dispare, ca și cum niciodată nu ar fi existat.

11

"Suntem cu toții niște păcătoși." Adeseori mă întreb dacă nu este o mândrie pentru cei care afirma aceasta.

Există o distincție între creștinism și ceea ce numesc eu bigotism.

Creștinismul este învățătura autentică a lui Isus. Bigotismul este ceea ce a rezultat din învățăturile lui Isus după ce au fost interpretate de așa-zisi creștini. Isus Christos a fost crucificat o dată, dar învățăturile sale au fost crucificate de milioane de ori de diferite ființe, care se consideră buni creștini.

De ce să te consideri un păcătos? Din când în când poți să gândești acest lucru, ca o dovadă de umilință, cu condiția ca întreaga ta atenție să fie focalizată asupra măreției lui Dumnezeu și nu asupra micimii tale în comparație cu El. De ce să ne focalizăm atenția numai asupra limitărilor noastre?

Dacă dorești să găsești un obiect de valoare îngropat în pământ, nu trebuie să te gândești la acel obiect în momentul în care sapi? Dacă îți vei concentra mintea numai asupra pământului, vei putea să pierzi din vedere obiectul pe care îl cauți și în final să abandonezi întreaga căutare.

12

Nu contabilizați niciodată greșelile voastre. Urmăriți să vedeți dacă dragostea voastră pentru Dumnezeu este profund sinceră, pentru că pe Dumnezeu nu-l deranjează imperfecțiunea voastră, greșelile voastre; pe Dumnezeu îl deranjează indiferența.

13

Dacă acoperim un obiect aurit cu un voal negru, vom spune că este negru? Bineînțeles că nu. Vom ști întotdeauna că în spatele aceluia voal obiectul este aurit.

Tot așa, atunci când vom îndepărta vălurile ignoranței care acoperă Spiritul, vom descoperi frumusețea neschimbătoare a naturii noastre divine.

14

O dată am asistat la o slujbă celebrată de o femeie evanghelistă foarte cunoscută. În mijlocul slujbei ea a început să spună: "Sunteți cu toții niște păcătoși. Îngenunchiați!" M-am uitat în jurul meu; în acea adunare eram singurul care am rămas în picioare. Nu puteam accepta ca ea să afirme că sunt un păcătos.

15

Dăruiește-i lui Dumnezeu tot ceea ce faci, tot ceea ce gândești, și bun, și rău. Spunând aceasta, nu mă refer ca tu să faci în mod deliberat lucruri rele. Dar când le faci din inconștiență, pentru că încă anumite obiceiuri sunt prea puternice, spune-i minții tale că Dumnezeu este cel care acționează prin tine.

El este cel care visează propria ta existență. Te-ai lăsat hipnotizat de gândul slăbiciunii tale. Dacă îl vei face pe Dumnezeu responsabil de ea, aceasta te va ajuta să elimini aceste gânduri și forța pe care o au ele asupra ființei tale. Vei descoperi atunci că este mult mai ușor să recunoști în tine însuți imaginea perfectă a lui Dumnezeu.

16

Nu-ți fie niciodată teamă de Dumnezeu. Spune-i toate lucrurile pe care le-ai făcut greșit. Reamintește-I că ești copilul Lui.

Aceasta te va ajuta mult mai mult decât să te lamentezi spunând: "Dumnezeu, sunt un păcătos, sunt un păcătos." Ești creat după imaginea Sa. Roagă-te astfel: "Dumnezeu, am greșit. Dacă vrei să mă pedepsești, fă-o, dar atunci când voi ajunge să Te cunosc, nu voi mai fi tentat." Vorbește-i simplu. Nu noi am cerut să fim creați; nu noi am cerut să cunoaștem tentația.

Un înțelept din India obișnuia să se roage astfel: "Dumnezeule, nu eu am dorit ca Tu să mă creezi, dar odată ce Tu ai făcut aceasta, acum este de datoria Ta să mă ajuți să mă eliberez." Vorbește-i cu multă dragoste. Atunci, indiferent de greșelile tale, El te va ajuta să-ți elimini imperfecțiunile și te va conduce înapoi în Casa Divină, unde de fapt este locul tău.

17

Simplul fapt de a gândi că nu suntem liberi este suficient pentru a ne împiedica să conștientizăm că, în esență, suntem de-a pururi liberi. Dacă nu putem să eliminăm această idee, nu vom reuși niciodată să intrăm în samadhi. Samadhi nu este ceva ce trebuie să obținem; este ceva ce deja avem. Întru eternitate, existăm în

comuniune cu Dumnezeu și doar pentru o scurtă perioadă de timp suntem răpiți de iluzie, după care suntem din nou liber în El.

"Maestre", l-a întrebat într-o zi un discipol pe Yogananda. "Dacă eu aș pretinde că sunt liber, aceasta nu ar fi suficient ca să devin liber, nu-i așa?". "Ba da", și Maestru a adăugat cu un surâs, "dar tu ți-ai răspuns singur la întrebare. Tu ai spus "aceasta nu ar fi suficient ca să mă facă să fiu liber" ".

18

Deși era o persoană plină de compasiune pentru toate ființele, Paramahansa Yogananda era foarte ferm, chiar sever în ceea ce privește problema păcatului, atunci când circumstanțele o cereau.

O tânără femeie din Chicago s-a îmbolnăvit de sifilis de la iubitul ei. Pentru a se răzbuna pe el și pe toți bărbații, ea s-a gândit să-i infecteze pe toți cei cu care va face cunoștință. Obținând o întrevvedere cu Maestru, ea i-a surâs într-un mod provocator și i-a spus: "Sunteți o persoană foarte simpatică". "Păcat și boală!" i-a spus Maestru tăios. Femeia a bufnit în plâns după care și-a confesat întreaga ei poveste.

După ce i-a promis să nu mai greșească, Maestrul a ajutat-o să se vindece și-a trimis-o acasă.

19

"Îmi pare rău pentru cei care sunt bolnavi," a spus Maestrul. "De ce să nu am aceeași stare de compasiune și pentru cei care sunt în păcat? ei sunt "bolnavi" spiritual."

20

Ignoranța spirituală este cel mai mare păcat. Ea face ca toate celălalte păcate să devină posibile.

21

Într-o zi, o femeie a venit la mine și a început să strige: "Trebuie să te salvezi prin sânge". "Dă-mi câțiva mililitri de sânge", i-am spus eu.

Ea a fost uluită de răspunsul meu. Ce știi ființele fanatice despre adevărurile spirituale? Ele folosesc cuvinte minunate doar ca sloganuri și vorbesc despre

sângele lui Isus, continuând însă să trăiască în păcat. Si ele își imaginează că, dacă îi acuză pe cei din jurul lor că sunt niște păcătoși, vor reuși să transeandă păcatul.

Dacă doresc cu adevărat ca Isus Christos să-i salveze, trebuie să aspire să intre în comuniune cu El, descoperind tăcerea interioară. Trebuie să învețe să-L "primească", precum spune Biblia, în sufletele lor. Numai atunci vor fi capabili să devină Fiii lui Dumnezeu.

22

Am asistat într-o zi la predica unui "mare" preot și nu o să uit niciodată modul teatral în care articula cuvintele, "cu suflet", și felul în care cerea auditoriului să accepte "Puuuuurul Duh Sfânt". Aceste cuvinte erau pronunțate cu o absurdă emfază dramatică. Astfel de persoane nu sunt inspirate de Duhul Sfânt, ci de un nesfânt teatralism.

23

"Este bine să ne confesăm?", l-a întrebat într-o zi pe Yogananda un creștin.

"Aceasta ne ajută în măsura în care ne recunoaștem propriile greșeli. Însă, doar sinceritatea față de noi înșine nu este suficientă pentru a îndepărta consecințele greșelilor noastre. Dar dacă simți cu adevărat nevoia să te confesezi, confesează-te unui bărbat sau unei femei înțelepte. Numai o astfel de persoană poate să te ajute. Altfel, poți să primești un sfat greșit.

La fel cum Isus spunea: "Dacă un orb conduce un alt orb, amândoi vor cădea în groapă." A te confesa unui sfânt este minunat. Dar nu te confesa unei persoane care nu este trezită spiritual. Cu Dumnezeu fii întotdeauna sincer și deschis. De El nu trebuie să ascunzi nimic."

"Dar nu sunt preoții abilitați să ne ierte greșelile?", a continuat vizitatorul creștin.

"A absolvi de greșeli pe altcineva înseamnă a-l scuti de consecințele păcatelor sale. Întreabă-te dacă ei sunt cu adevărat capabili să-ți ierte păcatele, de exemplu păcatul de a mânca prea mult. Pot să te ajute ca aceasta să nu-ți mai dea dureri de stomac?"

24

Nu trebuie să te preocupi de păcatele tale. Trebuie să-ți focalizezi întreaga ființă pentru a-L chema pe Dumnezeu spre tine cu toată dragostea. Nu ascunde nimic de El. El îți cunoaște oricum toate greșelile, chiar mai bine decât le cunoști tu. Fii total deschis față de El.

S-ar putea să ți se pară mai ușor să te rogi la Dumnezeu privindu-L sub aspectul de Mamă Divină, pentru că acest aspect implică o iertare absolută.

Roagă-te astfel: "Divină Mamă, bun sau rău, sunt copilul tău. Tu trebuie să mă eliberezi."

Chiar și femeile mame își iubesc copiii obraznici la fel de mult ca pe cei buni și ascultători. Uneori îi iubesc chiar mai mult, pentru că nevoia lor de dragoste este mult mai mare.

Nu-ți fie teamă de Mama ta Divină. Cheam-o astfel din întreaga inimă: "O Mamă Divină, primește-mă în brațele tale și nu mă abandona în întunericul ignoranței!"

25

Dumnezeu te iubește la fel de mult ca pe Isus, Krishna sau alți mari sfinți și maștrii spirituali. Tu ești o picătură din Marele Ocean al Spiritului, iar oceanul este format în mod egal din toate picăturile sale.

Și tu ești o parte din Dumnezeu. Acest statut ți-a fost conferit de Dumnezeu însuși. Tu aparții Lui.

26

Fii în permanență conștient de ideea perfecțiunii tale în Dumnezeu. Aurul rămâne aur chiar dacă este îngropat în pământ de-a lungul anilor.

27

Dumnezeu dorește să ne elibereze din teribila tornadă a vieții. Este unica sa dorință în ceea ce ne privește. Pentru că El ne iubește pe toți și nu dorește ca noi să suferim. El este "personal" interesat de eliberarea noastră, fiind plin de compasiune.

28

Un bărbat urma să moară în curând de diabet. Doctorii nu-i mai dăduseră decât trei luni de viață. El și-a spus: "Dacă nu mi-au mai rămas decât trei luni de viață îmi voi petrece aceste trei luni în căutarea lui Dumnezeu." Din clipa aceea, a început să mediteze zilnic din ce în ce mai mult și din ce în ce mai serios. Se ruga în tot acest timp astfel: "Dumnezeu, intră te rog în acest templu distrus." La capătul celor trei luni, mai trăia încă. A trecut un an și el a continuat să se roage cu intensitate. Ajunsese să mediteze 18 ore pe zi.

Într-o zi, când trecuseră deja trei ani, o mare lumină i-a umplut întreaga ființă. A fost copleșit de o stare de extaz. Revenind din această stare divină, a realizat că s-a vindecat complet.

"Doamne", a spus el "dar eu nu te-am rugat să mă vindeci. Tot ce te-am rugat a fost ca tu să vii în ființa mea." Atunci a auzit vocea lui Dumnezeu răspunzându-i: "Acolo unde strălucește lumina mea, tenebrele nu mai pot exista." După aceea, acest om sfânt a scris cu degetele sale pe nisip: "În această zi, Dumnezeu mi-a vizitat templul distrus și l-a reconstituit."

CAPITOLUL 8

LEGEA KARMEI

1

Un vizitator la întrebă într-o zi pe Yogananda: "În Biblie stă scris că cei răi vor fi pedepsiți și cei buni recompensați. Dumneavoastră credeți în această învățătură?"

Paramahansa Yogananda i-a răspuns: "Bineînțeles. Dacă acceptăm principiul cauzei și efectului în natură, la fel cum acceptăm legea acțiunii și a reacțiunii în fizică, cum să nu credem că această lege naturală include și acțiunile ființei umane? Nu facem și noi, oamenii, parte din această ordine a naturii? Aceasta este legea karmei: "Cine seamănă vânt culege furtună!". Dacă vei semăna răul, rău vei culege, sub forma suferinței. Dacă vei semăna binele, vei culege binele, sub forma bucuriei interioare.

Vizitatorul a continuat să-l întrebe: "Cât de specifică este această lege? În fizică legea menționează că pentru orice acțiune există o reacțiune egală și de semn contrar. În natură, efectele sunt foarte specifice și doar în mod vag legate de cauzele lor. Totuși, când este vorba despre comportamentul uman, am fost învățați să considerăm recompensa sau pedeapsa pentru comportamentul nostru în termeni generali. Ni s-a spus că, dacă suntem buni, vom merge în paradis, dacă nu, în infern. Dar oamenii nu cred cu adevărat că vor recolta rezultatele specifice ale acțiunilor lor."

Yogananda a explicat în continuare: "Legea Karmei este foarte exactă. După raționamentul obișnuit, uman, ființele bine orientate se vor bucura pentru eternitate în paradis, pe când ființele rău orientate vor suferi, tot pentru eternitate, în iad. Nu există suferință eternă. Cum ar putea acțiunile noastre, realizate în ani terestri, să merite o pedeapsă eternă? Poate o cauză finită să producă un efect etern? Pentru a înțelege legea karmei, trebuie să înțelegem că formele-gând sunt

niște sfere de energie. Universul, la o ultimă analiză, nu este compus din materie, ci din conștiință. Materia este subordonată mai mult decât ne-am putea imagina puterii gândului.

De fapt, forța voinței comandă energia, care, la rândul său, acționează asupra materiei. Materia este energie condensată. Cu cât voința este mai puternică, cu atât sunt mai intense energiile declanșate și impactul obținut asupra lumii fizice. O voință puternică, mai ales dacă este în armonie cu Conștiința Cosmică, poate produce miracole. Poate vindeca boli incurabile și poate face mult bine oamenilor. Ea poate garanta succesul în toate acțiunile. Chiar și anotimpurile se supun omului cu o voință puternică și cu o credință profundă.

Chiar și ființe care nu au atins un nivel înalt de evoluție spirituală își modelează într-un mod inconștient destinul, în concordanță cu modul în care își folosesc forța voinței. Pentru că nici o acțiune din Univers nu este un eveniment izolat.

Întotdeauna, orice acțiune determină o reacțiune în Univers, care corespunde tipului de energie și forței cu care a fost emisă. Orice acțiune are la origine voința care dirijează energia către un scop anume. Definiția puterii voinței este în consecință următoarea: dorință ce canalizează energia către un anumit scop. Energia emisă, la fel ca și în electricitatea, generează un câmp care atrage consecințele specifice acțiunii.

Forța ce determină ca acțiunii umane să îi corespundă o anumită reacțiune cosmică este ego-ul. Identificarea cu ego-ul face ca acțiunile ființei să aibe anumite consecințe specifice. Astfel, fiecare acțiune a noastră, indiferent dacă este în plan fizic sau în plan mental (manifestă sau intențională), mai devreme sau mai târziu va chema un anumit efect. Efectele acțiunilor noastre, bune sau rele, nu apar în mod necesar abia în existențele viitoare.

Arareori considerăm acțiunile noastre ca fiind negative. În tot ceea ce facem avem tot timpul impresia că suntem bine intenționați. Dar dacă acțiunile noastre creează dizarmonie vreunei alte ființe, putem fi siguri că aceste efecte le vom suporta și noi la rândul nostru, sub forma unor dezechilibre. Fiecare gând antrenează un gând corespondent ca răspuns. Suferințele umane nu sunt o pedeapsă, un semn al mâniei lui Dumnezeu. Mai degrabă sunt un semn al nerespectării legilor divine de către om. Legea karmei este infailibilă și inexorabilă în acțiunea sa.

2

Un discipol îl întreabă pe Yogananda: "Maestre, karma este doar individuală sau se poate vorbi și despre o karmă colectivă, a unui grup de oameni?". "Karma este acțiune, indiferent dacă aceasta este fizică sau mentală, individuală sau colectivă."

"Dar în ce măsură este influențat un individ de o asemenea karmă colectivă?"

"Acesta depinde esențialmente de configurația karmei sale individuale"- i-a răspuns maestrul. "Uneori însă, în cazul unor accidente sau calamități (prăbușirea unui avion sau un cutremur), karma colectivă prevalează în fața celei individuale.

Karma unei națiuni depinde de gradul în care acel popor, ca un întreg, a acționat în armonie cu legea divină. Adeseori am auzit că S.U.A. nu poate fi cotropită datorită faptului că are o karmă bună, în ciuda unor mici greșeli pe care le-a făcut în trecut.

Animalele produc și ele karmă, dar ele sunt mai mult influențate de karmă colectivă decât de cea individuală."

3

"Vei suporta întotdeauna o karmă negativă dacă omori pe cineva?" "În majoritatea cazurilor da, dar există și excepții. Depinde de intențiile din spatele acestui act. Un soldat care își omoară dușmanii fiind conștient că apără o cauză justă, de exemplu apărându-și țara, nu va suporta o karmă negativă; ba chiar pot exista situații în care un asemenea act generează karma pozitivă.

Discipolul a continuat să întrebe: "Ce am putea spune despre soldații americani din Coreea? Ce fel de karmă își generează ei?" "A lupta pentru această cauză este un lucru drept. Răul trebuie să fie învins dacă dorim ca lumea întreagă să ajungă liberă de orice fel de dominație (economică, politică etc)."

4

Un ascultător l-a întrebat pe Paramhansa Yogananda: "În *Autobiografia unui yoghin* l-ați citat pe Sri Yukteswar, care spunea că este un păcat să omori orice ființă vie (și aici intră, nu-i așa, și gândacii, țânțarii etc.) - ce părere aveți dumneavoastră?" Maestrul a răspuns: "Este mai bine să omori creaturi răufăcătoare decât să lași să fie primejduită viața vreunei ființe umane. Aparent, acest gen de viețuitoare este inofensiv, dar s-a constatat că, în țările în care ele se pot înmulți în voie, rata mortalității este foarte mare, datorită maladiilor pe care aceste insecte le propagă - maladii care apar cu o frecvență mult mai mică în țările care iau măsuri de dezinsectizare. De altfel, aceste insecte sunt instrumentul răului și răul trebuie să fie ținut sub control."

5

"Câte feluri diferite de karmă există?" - întreabă un discipol care se gândea la diversitatea sentințelor judecătorești."

"Tu confunzi karma cu pedeapsa" - i-a răspuns maestrul. "Totuși, trebuie să nu uităm că o acțiune poate fi bună, rea sau neutră - neutralitate care ajută uneori la tranziția dintre bine și rău. După scripturi, însuși Universul este rezultatul împlinirii a trei calități, sau guna: armonia, acțiunea și răul.

Prima calitate, "sattva guna", elevează conștiința ființei, conducând-o către Dumnezeu. Calitatea acțiunii, sau "raja guna", determină ființa să acționeze prin intermediul ego-ului ei, dar nu neapărat într-un sens negativ. Ultima calitate, numită "tamas guna", este negativă datorită faptului că ea este cea care întunecă înțelegerea umană. Majoritatea oamenilor sunt materialişti, ei acționând numai pentru câștiguri personale. Unii chiar acționează pentru a face rău, cu bunăștiință. Consecințele acțiunilor sunt la fel de numeroase ca și acțiunile însele. Biblia spune: "De va vărsa cineva sânge omenesc, sângele aceluia de Bunul Domn se va vărsa!"*

Acesta nu este o poruncă, ci o explicație a legilor divine.

Isus a spus unui om pe care l-a vindecat: "De acum încolo să nu mai păcătuiești, pentru ca să nu ți se întâmple ceva și mai rău". Relația cauză-efect este clară. Boala celui om se datora păcatelor sale.

Pe de altă parte, să ne gândim la o persoană care are succes fără să depună nici un fel de efort. Acțiunile lui sunt pline de armonie. De unde îi vine atâta noroc? Este foarte simplu. Karma cea bună este cea care se manifestă, iar cauzele care au generat-o sunt invizibile pentru cel ignorant."

"Dar sunt atâtea cazuri în care criminali înrăiți au murit foarte liniștiți, în paturile lor. Și sunt foarte mulți oameni care trăiesc în lux fără să facă nimic pentru a merita acest lucru."

"E adevărat", i-a răspuns Yogananda. "Acesta este motivul pentru care nu putem disocia legea karmei de cea a reîncarnării. Ele se completează reciproc. O singură viață nu este suficientă pentru a încheia nenumăratele datorii generate într-un sejur terestru."

6

"Mie mi se pare nedrept" - se lamenta un discipol - "că suntem amendați pentru fapte pe care le-am realizat și despre care nu știam la momentul acela că sunt negative."

"Ignoranța noastră nu schimbă această lege cosmică. Dacă cineva conduce distrat mașina și o izbește de un copac, rănile pe care le va căpăta nu vor fi mai puțin dureroase doar pentru faptul că el a fost neatent. Trebuie să înveți să-ți armonizezi acțiunile cu Voința Creatorului. Sri Yukteswar mi-a spus într-o zi: "Cosmosul ar fi un adevărat haos dacă nu ar exista legile divine" ".

Într-o zi, Maestrul a fost întrebat: "Tot ceea ce ne spui tu nouă este deosebit de complex. Dacă ne gândim că Universul este infinit, imediat remarcăm că și numărul legilor divine trebuie să fie la fel. Mă înșel oare?"

"Nu este atât de complicat precum pare. În *Bhagavad Gita* se spune că forțele răului sunt nenumărate; în schimb, cele ale binelui sunt doar câteva. Isus Christos descrie și el calea pierzaniei ca fiind un drum larg, în comparație cu strâmta poartă care duce la Viața Veșnică. Căile care înlănțuiesc ființa sunt foarte întortochiate; calea ce duce către Dumnezeu este simplă și directă. Pentru a ajunge pe această cale trebuie respectate câteva reguli simple, iar cea mai importantă este următoarea: "Iubește-l pe Dumnezeu!" "

CAPITOLUL 9

DESPRE REÎNCARNARE

1

De ce se naște un copil infirm? Legea reîncarnării este singura care poate da o explicație satisfăcătoare. Oamenii consideră copilul ca pe un mic bebeluș inocent, dar dacă acesta s-a născut infirm acesta arată că într-o viață anterioară a încălcat legea divină. Această nesocotire a legii divine l-a privat de șansa ca, în existența aceasta, să aibe picioare sănătoase. Acesta este motivul - datorită faptului că Spiritul modelează corpul - pentru care atunci când a revenit într-un corp fizic, această persoană nu a fost capabilă să-și creeze o pereche de picioare sănătoase și, drept urmare, s-a născut infirm.

De ce anumite persoane se nasc inteligente și altele nu?

Dumnezeu ar fi fost cu adevărat nedrept, nu crezi, dacă ar fi lăsat ca aceste lucruri să se producă la întâmplare, fără sens! Dar toate acestea au o cauză. Ceea ce suntem noi în prezent este, de fapt, rezultatul acțiunilor noastre din diverse momente ale trecutului nostru. Spiritele noastre sunt nemuritoare, dar ființa noastră nu poate revendica dreptul să fie conștientă de această imortalitate înainte de a elimina complet imperfecțiunile umane.

Munca asupra propriei persoane este comparabilă cu munca unui sculptor ce cioplește și polizează în piatră o statuie până când imaginea ce se ascundea în acea piatră se revelează în întreaga sa perfecțiune.

2

Un nou venit l-a întrebat pe Yogananda: " De ce trebuie să ne reîncarnăm? Dacă cu toții venim din Dumnezeu, atunci după moarte de ce nu ne întoarcem în El?"

Paramahansa Yogananda i-a răspuns: " Noi putem face aceasta dacă individualitatea - ego-ul nostru - va fi dezintegrată în momentul morții. Dar ego-ul este cel care menține corpul fizic. El este cauza și nu efectul nașterii fizice. Ego-ul este un element și al corpului astral și el continuă să existe și după moartea fizică.

Corpul fizic nu este decât o proiecție a ego-ului în această lume materială. Simplul fapt că noi murim nu este suficient pentru a ajunge să-l cunoaștem pe Dumnezeu. Este ușor să mori, dar este tare dificil să atingi nivelul de conștiință în care Spiritul se cufundă din nou în Infinitul Divin.

Ce ar face ființele care sunt preocupate de lumea fizică dacă li s-ar ivi o astfel de posibilitate? Ce ar face aceste ființe chiar și în paradis? Ele nu ar fi mulțumite de nimic, ar continua să se contrazică și să se lupte precum făceau pe Pământ și, în final, nu ar reuși decât să transforme paradisul însăși într-un fel de infern.

După moarte, tendințele fundamentale ale naturii unei ființe rămân identice cu cele pe care le avea în timp ce trăia pe Pământ.

Al Capone nu va deveni subit un înger în momentul în care va părăsi planul fizic. Criminalii își păstrează tendințele negative până în momentul în care ei însăși se transformă; probabil este nevoie de multe reîncarnări și de multe lecții dure primite de la viață până când avariția unora se va transforma în dorință de a-i ajuta pe ceilalți, delicvența, în dorința de a respecta legea, cruzimea, în generozitate față de toate ființele.

Noul venit a continuat să întrebe: "Ce determină ego-ul să se reîncarneze?"

"Dorința este cea care direcționează energia. Atât timp cât o persoană dorește lucrurile de pe Pământ, ea trebuie să se reîntoarcă aici, singurul loc în care toate dorințele sale pot fi împlinite. Dacă ea tânjește după țigări, mașini, bani etc, lumea astrală nu-i poate oferi aceste lucruri. Ea trebuie să se reîntoarcă pe Pământ, unde toate aceste dorințe se pot împlini.

Un alt discipol îl întreabă pe Maestru: "Trebuie să înțelegem că toate dorințele pe care le avem pe Pământ trebuie să le îndeplinim aici?"

Yogananda îi răspunde: "Nu dorințele pline de puritate. Nu, de exemplu, dorința de a audia o muzică elevată, de a admira peisaje minunate, de a avea relații armonioase. Aceste dorințe pot fi mult mai bine îndeplinite în lumea astrală decât

în acest plan fizic imperfect. În nenumărate cazuri, dorința de a crea frumusețe aici, pe Pământ izvorește din impregnările subconștiente generate de contemplarea frumuseții și armoniei planurilor astrale superioare."

3

Un vizitator îl întreabă pe Yogananda: "Cât timp petrece sufletul experimentând viața astrală? Rămâne în planul astral mulți ani după ce a părăsit planul fizic?"

Maestrul a răspuns: "Aceasta depinde de gradul de evoluție spirituală. Sufletele materialiste - utilizez cuvântul suflet folosind sensul pe care tu i l-ai dat; este vorba aici de fapt de conștiința ego-ului care este condusă în lumea astrală - suflete care sunt atât de hipnotizate de materie vor considera această lume ca unică realitate, ele nefiind sensibile la planurile de manifestare mai subtile. După moarte, ele vor cădea într-o stare de somn profund și, în momentul în care se vor trezi, ceea ce nu este întotdeauna cazul, se vor găsi o perioadă de timp într-o stare de obscuritate, un fel de vâl gri și nu vor ști unde se află. Dacă viața lor pe Pamânt a fost orientată negativ, vor avea coșmaruri și vor fi foarte dezorientate.

După o perioadă de timp, vor renaște într-un nou corp, reluându-și ascensiunea către iluminarea spirituală.

Atunci când tendințele spirituale au fost dezvoltate mai mult, apare un anumit nivel de intuiție și acțiunile și inclinațiile lor în plan astral sunt orientate pozitiv. Ele sunt, în consecință, mult mai sensibile față de această lume și pot să se bucure conștient de frumusețea ei. Elevându-și propriul nivel de vibrații prin gânduri și acțiuni juste, ele sunt atrase de vibrațiile extrem de subtile ale acestei lumi astrale.

Sufletele care în această lume au făcut meditație, chiar dacă nu foarte multă, vor merge în locuri de o extremă puritate după moarte. Cei care au prețuit și respectat legea divină și adevărul în această existență vor ajunge într-o lume foarte elevată.

Vizitatorul a continuat să întrebe: "Soldații care au murit pe câmpul de bătălie se vor duce în paradis?" Maestrul a răspuns: "Doar dacă au murit făcându-și datoria și apărând adevărul."

"Cum arată paradisul?", a întrebat vizitatorul în continuare.

"Sunt două tipuri de paradis. Unul, la care se referă în mod normal oamenii, este format din astralul superior; dar adevăratul paradis este acela la care se referea adesea Isus când vorbea despre starea de fuziune cu Dumnezeu.

Paradisul astral, precum Isus la descris, are nenumărate "camere" sau nivele de vibrație și este similar acestei lumi fizice, pentru că, de fapt, lumea fizică este proiecția sferelor subtile.

Dar paradisul astral nu prezintă numărul foarte mare de imperfecțiuni al planului nostru de existență, care este mult mai grosier. Paradisul nu se află sus,

cum își imaginează oamenii; el ne înconjoară de pretutindeni. Se găsește dincolo de câmpul de percepere al omului obișnuit. Eu îmi petrec mult timp acolo și pot să vă spun că este un univers foarte vast, compus din culori minunate, sunete și lumini diafane. Culorile planului fizic sunt terne în comparație cu aceste culori.

Frumusețea celestă s-ar putea compara cu cel mai frumos peisaj, sau cu cel mai frumos apus de soare pe care voi l-ați văzut și încă ceva mai mult. Există o infinitate de variații în lumea astrală. Acolo anotimpurile pot fi schimbate la voință de sufletele evolute. De obicei, acolo este primăvară și soarele strălucește permanent. Când ninge, zăpada dăruiește pace și frumusețe, dar nu aduce cu ea frigul. Când plouă, ploaia coboară lent în lumini multicolore. În astral, și sentimentele sunt mult mai rafinate și mai intense decât cele pe care le trăiesc oamenii în lumea fizică.

Lumea astrală nu este un loc pentru trântori, locuitorii săi sunt foarte activi. Toate vibrațiile acestui univers sunt controlate de îngeri. Ființele astrale superioare, deși sunt foarte active, sunt într-o permanentă stare de meditație și beatitudine.

Uneori, în compasiunea lor față de umanitate, ele vizitează oamenii în vis sau în viziuni și îi inspiră cu gânduri minunate.

Cât de mult va rămâne o ființă în lumea astrală depinde de modul în care a trăit pe Pământ. Cei cu o karmă pozitivă pot să rămână în astral timp de secole. Discipolii preocupați de dorința lor de a evolua și a atinge eliberarea pot să aleagă să se întoarcă pe Pământ mai devreme pentru a continua eforturile lor spirituale, pentru că ei intuiesc că lumea astrală nu este decât un vâl ce ascunde perfecțiunea eternă a Divinului.

4

"Maestre", l-a întrebat un discipol, "cum renasc spiritele pe Pământ?"

"După o perioadă petrecută în astral", a răspuns Yogananda, "a cărei durată depinde de karma pozitivă care a fost acumulată într-o existență anterioară pe Pământ și de dorințele materiale ce se retrezesc în subconștientul lor, aceste spirite se reîntorc pe Pământ, sau în o altă lume din Univers, prin intermediul forței magnetice a dorinței.

În momentul concepției fizice, în eter se produce o sferă de energie luminoasă. Spiritele din lumea astrală care așteaptă să renască în fizic percep o vibrație compatibilă cu a lor și spontan intră în rezonanță cu ea. Uneori, mai mult decât un singur spirit se îndreaptă către aceeași femeie, iar atunci se vor naște gemeni.

Discipolul întreabă: "Întotdeauna ființele spirituale se nasc în familii orientate spiritual?"

Maestrul îi răspunse: "Cei care se aseamănă se atrag. Este o regulă generală. Dar există un număr mai mare de factori care intră în joc în același timp. Se ține cont și de disponibilitate. De exemplu, ființele orientate spiritual nu au prea multe ocazii să se reîncarneze în familii foarte evoluat, pentru că ființele spirituale preferă adeseori să se abțină de la a se căsători și a avea copii.

Putem spune că este mai mult vorba de o karmă individuală cu toate consecințele ei. Oamenii sunt de fapt un amestec de calități.

Uneori se întâmplă ca un sfânt să se nască într-o familie de criminali, dacă întrevede probabilitatea unei viitoare transformări a acestora. Pentru cuplurile care doresc să aibe copii evoluți spiritual este important să-și păstreze o stare de conștiință foarte elevată în momentul în care realizează actul amoros, pentru că vibrațiile lor din acel moment vor determina calitatea luminii pe care o vor produce în lumea astrală.

Odată, un cuplu mi-a spus că doresc să aibă un copil evoluat spiritual și m-au rugat să-i ajut să atragă un astfel de spirit. Le-am arătat fotografia unui copil care murise cu câțiva ani în urmă și despre care știam intuitiv că, din punct de vedere karmic, este pregătit să renască. Ei s-au simțit foarte atrași de această fotografie. I-am sfătuit să rămână în totală abținere sexuală timp de șase luni de zile și să se concentreze zilnic asupra acestei fotografii, pentru a ruga această ființă să le fie copil. Ei m-au ascultat întocmai și, după un timp, femeia a rămas însărcinată, copilul fiind încarnarea spiritului invocat.

5

Un discipol l-a întrebat pe Yogananda: "Maestre, dacă un om are prejudecăți rasiale, în special față de negri, atitudinea sa va determina ca acesta să se nască negru într-o altă existență?"

Paramahansa Yogananda a început să râdă și a răspuns: "Aversiunea este o forță magnetică la fel de puternică ca și forța de atracție. Dumnezeu nu este foarte influențat de prejudecățile umane. Adeseori putem întâlni familii ai căror membrii nu fac decât să se lupte între ei. Au fost dușmani în altă viață și acum s-au născut în aceeași casă pentru ca să se întâlnească zilnic și să fie astfel forțați să pună capăt urii lor.

O să vă povestesc acum o întâmplare ce a avut loc la începutul acestui secol, într-o biserică dintr-un stat din sudul Americii.

Doar oamenii albi puteau participa la slujbele ce se oficiau în această biserică. Jim, un tânăr de culoare, își dorea foarte mult să asculte slujbele de duminică dimineață.

"Jim", i-a spus preotul, încercând să-i explice, "m-aș bucura dacă ai putea asista cu noi la slujbe, dar dacă aș face acest lucru mi-aș pierde slujba." Într-o noapte, Jim s-a rugat cu tot sufletul lui Isus spunându-i: "Doamne Isuse, de ce nu pot să merg și eu la slujbă alături de oamenii albi?". După o perioadă de timp a adormit și i-a apărut Isus Christos într-o lumină strălucitoare, zâmbindu-i plin de compasiune: "Fiul meu", i-a spus Isus, "nu fii supărat pentru atâta lucru, pentru că timp de 20 de ani am încercat chiar eu să intru în acea biserică și nu am reușit."

6

Doi discipoli care lucrau împreună la un proiect al Maestrului au fost surprinși să constate că o animozitate stranie și fără cauze aparente a apărut între ei. Dar au reușit să treacă peste această problemă și, drept urmare, un sentiment de profundă simpatie s-a stabilit între ei. După o perioadă de timp, unul dintre ei l-a întrebat pe Maestru: "De ce, la un moment dat, am simțit o aversiune bruscă unul față de celălalt?" "Ați fost dușmani într-o viață anterioară" - le-a destăinuit Maestrul.

"Emoțiile noastre nu ne reprezintă cu acuratețe pe noi așa cum suntem în sufletul nostru. El este plin de dragoste și de bucurie, dar această realitate obiectivă este întunecată uneori de aceste stări emoționale. Pentru a putea dobândi libertatea interioară trebuie să învățăm să ne stăpânim emotivitatea.

7

Legea reîncarnării constă în a neutraliza valurile atracției și repulsiei, a dorinței și a aversiunii și a lăsa să se exprime bunătatea, iertarea, compasiunea și o mulțumire eternă în Sinele Suprem. Trebuie să ajungem să îi iubim pe toți, dar nu pentru personalitățile lor umane, ci pentru că ei sunt o manifestare a Divinului, Care rezidă în fiecare dintre noi.

8

Dacă îi ridicularizați sau judecați pe cei din jurul vostru, vă veți trezi într-o zi că veți suporta aceleași experiențe pe care voi, astăzi, le generați.

9

După ce a petrecut cinci luni în deșert, alături de Yogananda, un discipol i-a spus: "Întotdeauna am dorit să trăiesc astfel." "Aceasta pentru că în nenumărate vieți anterioare ai trăit în singurătate. Mulți dintre cei care mi se alătură au trăit, în alte existențe, ca adevărați pustnici."

10

Discipolul întrebă: "Am fost yoghin într-o existență anterioară?" Maestrul a răspuns: "De nenumărate ori. Trebuie să fi fost yoghin pentru ca acum să trăiești aici, cu noi."

11

Într-o zi, un discipol se lamenta: "Maestre, eu cred că nu am o karmă foarte bună."

"Este nevoie de o karmă foarte, foarte, foarte bună pentru ca o persoană măcar să dorească să-L cunoască pe Dumnezeu."

12

"Maestre, de ce nu pot să-mi amintesc existențele anterioare?"

"Este mai bine așa. Oamenii s-ar descuraja foarte repede dacă ar ști toate acțiunile negative pe care le-au comis în alte existențe. Dumnezeu le oferă șansa de a încerca din nou, fără să-i lase să fie obsedați de geșelile lor trecute și să se identifice cu acestea. În meditație, cu cât ești mai detașat de corpul tău, cu atât mai clar îți vei aduce aminte existențele trecute."

13

Pentru cei mai mulți dintre noi este inutil să ne amintim viețile trecute.

Observați cât de multe persoane cad în sclavia obișnuinței. Eu numesc aceasta "antichități psihologice". Puteți prevedea tot ce vor face în viitor; chiar și melodiile fredonate sunt stereotipe. Cu cât îmbătrânesc, cu atât ei se stabilesc tot mai solid în modul lor de comportare, exterior sau interior. Aceste ființe au nevoie de șansa de a uita ceea ce au făcut sau ce au fost pentru a putea porni de la zero. De aceea li se oferă o nouă viață.

14

Atâta timp cât vă bucurați de a trăi în acest vis al iluziei, veți continua dintr-o viață în alta să experimentați fericirea și suferința Maya-ei. *Bhagavad Gita* descrie acest proces ca pe o roată gigantică care se învâрте la nesfârșit. Dacă doriți cu toată ființa voastră să ieșiți din acest cerc trebuie să vă Eliberați.

Nu uitați că Eliberarea este destinul vostru etern.

A TRANSCENDE KARMA

1

"Totul mi se pare teribil de complicat Maestre", se lamenta într-o zi un discipol. "Am aflat că legea karmei și legea reîncarnării sunt indisociabile. Dar când mă gândesc la toate acțiunile generate într-o singură existență și când mă gândesc că trebuie să le însumez la numai Dumnezeu știe câte alte existențe, mă simt descurajat. Interacțiunea cauzei și a efectului trebuie să fie în mod efectiv infinită."

"Chiar așa și este", a fost de acord Maestru. "Atâta timp cât ființa nu urmărește să-și transeandă karma, o dorință conduce la o alta și alte dorințe la multe altele. Fiecare dorință trebuie să fie împlinită, fiecare acțiune trebuie să ajungă la un final."

"Chiar și dorințele prostești și neînsemnate? Chiar și mica mea dorință pe care am avut-o cu mulți ani în urmă pentru un cornet cu înghețată?"

"Chiar și aceasta", a răspuns imediat Maestrul. "Orice energie care a intrat în joc, indiferent cât de mică este ea, se va răsfrânge mai târziu sau mai devreme asupra ta."

Discipolul a ridicat brațele disperat și a spus: "Deci, în final trebuie să înțeleg că nu există nici un fel de soluție, că nu avem nici o șansă să calmăm valurile care s-au stârnit pe acest ocean!"

"Este adevărat că această treabă nu este prea ușoară", a răspuns Yogananda, "dar nu este atât de dificilă pe cât pare la prima vedere. Întreabă-te următorul lucru: Care este cauza care determină ca valurile să se ridice și să coboare? Este vântul. Fără vânt, suprafața oceanului s-ar calma automat.

La fel, când furtuna iluziei se abate asupra minții unei ființe, valurile acțiunii și ale reacțiunii apar automat. Deci ceea ce trebuie să faci este să calmezi valurile minții tale prin meditație profundă și să-ți debarasezi conștiința de implicările ego-ului. Dacă vei înceta să te mai consideri agentul determinant, cauza lucrurilor, valurile acțiunii și reacțiunii vor continua să danseze, dar tu însuți nu vei mai fi înălțuit de ele."

"Ar fi o soluție", a continuat discipolul, "să încetăm să mai acționăm!"

"Încearcă și te vei convinge că este imposibil să nu acționezi. Chiar și decizia de a nu acționa este o proiecție exterioară a ego-ului tău și deci constituie o acțiune.

Într-o zi am întâlnit în Phoenix, Arizona, un bărbat nepieptănat, cu hainele murdare și în dezordine. L-am întrebat: "De ce v-ați îmbrăcat astfel, sunteți chiar

atât de sărac?” “Eu sunt un *renunțat*”, mi-a răspus el mândru. “Nu cred aceasta; cred că v-ați înlănțuit din nou, dar de data aceasta de dezordine.”

Bhagavad Gita ne învață că nimeni nu poate scăpa de acțiune - Karma - abținându-se să acționeze. În ea este revelată o metodă mult mai armonioasă de a scăpa de karmă. Ea ne recomandă *nishkam-karma* - acțiunea detașată, renunțarea la fructele acțiunii. Dacă vom acționa astfel, vom ajunge să atingem eliberarea de toate înlănțuirile karmei.

În timpul activității, nu considera niciodată că tu ești cel care acționează, ci că Dumnezeu este cel care acționează prin intermediul tău. Adresează-i-te astfel: “Doamne, fii Tu cel care acționează prin mine”. Chiar și atunci când faci greșeli, consideră-L pe El responsabil de acestea. Bineînțeles, nu trebuie să greșești în mod deliberat și după aceea să dai vina pe El. Dar dacă vei face tot posibilul ca lucrurile să iasă bine și totuși vei suferi un eșec, oferă-I acest eșec Lui. Nu uita nici o clipă că, în esență, ești o ființă liberă întru eternitate. Aceasta este calea cea mai simplă pentru a atinge fuziunea cu Divinul.

Bineînțeles că și alți factori au importanța lor: devoțiunea, meditația, grația divină și așa mai departe. Dar în ceea ce privește acțiunea, calea către eliberare necesită în permanență o acțiune dezinteresată.”

2

“Dacă nu aș avea nici un fel de dorință”, l-a întrebat un discipol pe Yogananda, “nu aș pierde toate motivațiile, nu aș deveni un fel de robot uman?”

“Multe ființe își imaginează aceasta” - i-a răspuns Maestrul. “Ei cred că, în momentul în care nu mai au dorințe, interesul pentru viață dispare; aceasta nu se întâmplă deloc, ba din contră: abia atunci vei descoperi că întreaga viață este mult mai interesantă.

Hai să ne gândim acum la aspectul negativ al dorinței. Acesta te face să îți fie teamă și în continuu să te întrebi: “ce se va întâmpla dacă....?” sau “dacă acest lucru nu se va întâmpla?”.

Trăiești într-o permanentă stare de anxietate legată de viitor sau într-o stare de regret continuu legată de trecut. Non-atașamentul permite să trăim plinar stare de libertate interioară și de bucurie divină. Când vei fi capabil să te bucuri de prezent, atunci îl vei putea găsi pe Dumnezeu. Absența dorinței nu îți distruge motivațiile; cu cât vei ajunge să trăiești mai mult în Dumnezeu, cu atât va fi mai mare bucuria pe care o vei experimenta.”

3

Chiar și atunci când cedați unui obicei greșit, pentru că nu vă puteți încă controla, faceți în așa fel încât mintea să reziste constant acestei tentații; încercați să nu vă identificați cu aceste greșeli din interiorul vostru.

4

Unul dintre călugării care locuiau în ashram era mereu în luptă cu tentațiile. Într-o zi, i-am spus: "Eu nu-ți cer ție să învingi iluzia, îți cer doar să-i rezisti."

5

Tendențele negative nu pot fi depășite focalizându-ne asupra lor, ci asupra dinamizării și amplificării în ființa noastră a tendințelor pozitive specifice. Fii întotdeauna activ în serviciul lui Dumnezeu. Oferă-i lui toate gândurile tale, cu același spirit îndatoritor, cu aceeași atenție alertă și plină de dragoste. Menține-ți mintea îndreptată către El și urmărește să faci numai bine celor din jur. O minte leneșă este un instrument al necuratului.

6

Pentru a atinge starea de inacțiune caracteristică fuziunii finale cu Dumnezeu trebuie să fi foarte activ în serviciul Său.

7

Nu te lăsa niciodată sedus de agitație, de prea multe plăceri, de prea multă distracție. Urmărește să fi profund în tot ceea ce faci. Dacă vei ceda acestei agitații mentale, semințele vechilor tentații vor reîncolți. Bineînțeles, este minunat să fii vesel, este minunat să fii plin de umor, dar nu lăsa superficialitatea să te cuprindă. După cum știți, și mie îmi place să glumesc, dar atunci când mă decid să fiu serios, nimic și nimeni nu mă poate face să-mi uit hotărârea. Fiți profunzi în toate acțiunile voastre, chiar și atunci când ascultați o glumă și râdeți. Nu renunțați la calmul vostru interior. Urmăriți să sălășluiți în permanență în Sine.

Aceasta trebuie să fie calea unui yoghin autentic.

8

Condițiile exterioare obiective sunt întotdeauna neutre. Modul în care reacționați la ele le determină să pară benefice sau nu.

Trebuie să vă transformați reacțiile față de circumstanțele exterioare. Aceasta este esența întregului sistem Yoga - a neutraliza cu ajutorul Spiritului valurile

reacțiunii. Fiți în permanență fericiți interior. Nu încercați să modificați exteriorul pentru a-l adapta cerințelor voastre; urmăriți mai bine să vă transformați interior.

9

O bună regulă de viață este să gândești astfel: "ceea ce vine din interiorul meu, îl las să se producă".

10

În India, se acordă mult prea multă importanță karmei. Pretutindeni poți auzi: "Aceasta este karma mea și eu nu pot să fac nimic", "Este karma ta" etc. Acestea sunt atitudini absurde.

Karma poate fi definită în mod simplu ca acțiune. Tot ceea ce odată a fost făcut poate, la fel de bine, să fie desfăcut. Americanii sunt mult mai conștienți că totul este cu puțință. Deseori, am auzit americani spunând: "daca aceasta este cu puțință, atunci o vom face" sau "dacă este imposibil, atunci ne va lua puțin mai mult timp s-o realizăm". Acest spirit optimist este ceea ce iubesc cel mai mult la această țară.

11

Întreaga ta energie trebuie canalizată pentru a reuși să-l cunoști pe Dumnezeu. Nu te preocupa de karma care ți-a mai rămas de depășit. Lasă-l pe Dumnezeu să se preocupe de aceasta. În primul rând, distruge în ființa ta toate înlănțuirile karmice. Acestea sunt sursa atașamentului tău față de ego. În momentul în care te dizolvi în El, orice acțiune vei realiza nu va mai crea karmă. Vor fi asemeni unor litere pe care le-ai scris pe apă, niciodată nu se vor întoarce asupra ființei tale. Ca să te eliberezi de înlănțuirile ego-ului, trebuie să tai nodul gordian al iluziei.

Aceasta este starea de *jivan mukta*, ființa eliberată care trăiește în această lume.

12

Prin intermediul meditației și al consacrării întregii tale ființe Divinului calmează-ți valurile minții. Mentea este cea prin intermediul căreia percepi realitatea actuală. În starea de supraconștiință, vei putea avea o viziune clară asupra a tot ceea ce te înconjoară, asupra realității obiective. Trăind permanent această stare de conștiință, un *jivan mukta* poate prelua la voință karma altor persoane și să o ardă printr-o singură meditație.

Ființa a cărei întregă karmă trecută este epuizată este un *siddha*, o ființă ce a atins perfecțiunea. Dacă o astfel de ființă se încarnează, o face doar pentru binele

umanității și nu datorită unei înlănțuiri karmice. O astfel de ființă este un *avatar*, un maestru spiritual coborât pe Pământ, o încarnare a Divinului.

Cel mai important este să-l găsim pe Dumnezeu. Atunci când vom percepe strălucirea Sa în cvasitotala obscuritate a conștiinței noastre, orbirea spirituală va dispărea.

13

În toate acțiunile pe care le întreprindeți considerați-l pe Dumnezeu ca fiind cel care acționează. Este o problemă de atitudine interioară și nu necesită un mod exterior de a-ți arăta umilința.

Din păcate, mulți aspiranți își asumă o atitudine exterioară umilă numai pentru a-i impresiona pe cei din jur.

Scurta povestioară pe care vi-o voi relata în continuare vă va ilustra ceea ce doresc să vă explic: "Gopi-urile (păstorile) obișnuiau să-i aducă în fiecare zi brânză proaspătă lui Krishna. Într-o zi în care râul Jamuna era în creștere, *gopi*-urile nu au putut să-l traverseze pentru a ajunge la Krishna.

"Ce vom face acum?", se plâneau ele. Tot încercând să găsească o soluție, și-au adus aminte că pe acea parte a râului trăiește un mare înțelept, pe nume Byasa, un adorator devotat a lui Krishna.

"Byasa este un sfânt", a spus una dintre ele. "Să mergem la el și să-l rugăm să înfăptuiască un miracol pentru noi pentru a ne ajuta să traversăm râul".

Ele au mers și l-au rugat să le ajute să ajungă la Krishna.

"Krishna, Krishna", s-a prefăcut Byasa supărat, "toată ziua nu aud vorbindu-se decât de Krishna, dar cine se interesează de mine?" Atunci *gopi*-urile s-au simțit dintr-o dată foarte încurcate.

Brânza era pentru Krishna, dar ele nu-ndrăzneau să-l refuze pe Byasa, o dată ce veniseră să-i ceară ajutorul, așa că i-au oferit o bucățică din brânză.

Dar Byasa a început să mănânce cu poftă bucată după bucată, prefăcându-se foarte înfometat. După ce a mâncat cât i-a permis stomacul, s-a dus până la malul râului și a spus: "Dacă eu nu am mâncat nimic, tu separă-ți apele să putem trece." "Ce mincinos", au început să șoptească *gopi*-urile. "Ați văzut toate câtă brânză a mâncat și acum îndrăznește să comande râului să-l asculte." Dar chiar în acel moment, râul cu adevărat a ascultat rugămintea yoghinului. Fără să încerce să-și explice acest mister, *gopi*-urile s-au grăbit să traverseze. Când au ajuns la coliba lui Krishna, l-au găsit pe acesta dormind.

"Cum este cu putință?", s-au mirat ele. "De obicei, Krishna aștepta cu nerăbdare să-i aducem brânza." "Krishna", l-au întrebat ele, "nu îți este foame astăzi?" "Nu", a răspuns el, deschizând încet ochii.

"Dar ți-am adus brânza." "Oh, mulțumesc", a răspuns Krishna, "dar nu mai îmi este foame." "De ce? Te-a hrănit altcineva?" "Da. Acel sfânt Byasa, de pe celălalt mal al râului, mi-a dat astăzi să mănânc; chiar prea mult".

Byasa îi oferise întreaga mâncare lui Krishna, gândindu-se constant la el și nu la sine însuși. Tot astfel, fiecare aspirant trebuie să dăruiască toate acțiunile sale lui Dumnezeu.

Încetați să vă raportați în tot ceea ce faceți la ideea de "Eu". În inima voastră învățați să cântați numele lui Dumnezeu spunând: "Tu, Doamne, numai Tu."

14

Dacă vei ajunge la Dumnezeu, toate problemele din subconștient vor fi instantaneu eliminate. Tarele multor vieți stau îngropate în solul mentalului tău. Toate dorințele pe care le-ai avut în trecut și de care nu ești deplin conștient în actuala existență terestră așteaptă momentul prielnic să se manifeste. Însă, dacă tu te vei întoarce către Dumnezeu, vei fi capabil să controlezi aceste dorințe pentru totdeauna.

15

"Maestre, dacă ceea ce ne înlănțuie este atașamentul față de această lume, cum se face atunci că persoanele care se sinucid nu se eliberează? Cu siguranță, despre ele nu se poate spune că doresc să rămână aici." Yogananda a râs cu poftă de absurditatea întrebării și a răspuns: "Ca lucrurile să se desfășoare cum ai spus ar trebui să existe o reală și nemărginită dragoste de Dumnezeu.

Viața este o școală în care avem mai multe examene de trecut până la atingerea finalității ei: eliberarea supremă. Dacă te comporti ca un chiulangiu, va trebui să te întorci din nou și din nou până când vei reuși să înveți toate lecțiile ei."

16

Nu vei putea să te eliberezi atât timp cât îți va mai fi frică. Cea mai bună metodă de ardere a karmei este să-ți îndeplinești plin de bucurie îndatoririle și să întâmpini plin de curaj tot ceea ce viața îți oferă.

17

Un factor esențial în transcenderea karmei este meditația. Și aceasta datorită focalizării intense a energiei ființei asupra liniștirii turbioanelor mentale. Cu cât meditația este mai profundă, cu atât te vei simți mai liber interior.

18

Karma discipolilor este mult diminuată de prezența maestrului.

El cunoaște întreaga ta karmă și te îndrumă pe calea spirituală cea mai adecvată ființei tale. El chiar își asumă în mod conștient din "bagajul" tău karmic, la fel precum un om puternic ajută pe altul mai slab să care o greutate. A practica o disciplină spirituală fără a fi sub îndrumarea unui maestru competent este asemeni cu a călători prin nisipuri mișcătoare fără a ști unde-i cărarea.

19

Calea spirituală este formată din 25% efortul aspirantului, 25% ajutorul guru-lui și 50% Grația Divină. Dar este absolut necesar ca cele 25 de procente ale discipolului să fie formate din 100% efort și sinceritate.

20

Dorința de a ne încarna în această lume este cea care ne face să rătăcim din viață în viață. Dar, o dată ce tendința de a-l cunoaște pe Dumnezeu a apărut în inimile noastre, eliberarea spirituală este sigură; acest proces poate dura mai multe vieți - pentru că acest dor de Dumnezeu, mai devreme sau mai târziu, își va găsi împlinirea.

21

Un copil de șapte ani al unui discipol de-al maestrului și-a pierdut un deget într-un accident. A doua zi, băiatul a declarat cu convingere că s-ar fi accidentat mult mai rău dacă nu ar fi fost protejat de maestru. Când a aflat aceste cuvinte Yogananda a dat aprobator din cap și a spus: "Cu o zi înainte de accident, am văzut copilul înconjurat de un nor negru. Am intuit că ceva rău se va abate asupra lui."

Acesta nu este singurul exemplu de protecție divină miraculoasă a discipolilor lui Paramhansa Yogananda. Din alte scrieri și conferințe ale maestrului am înțeles clar că, dacă aura unei ființe este purificată, consecințele negative ale karmei ei vor avea un impact minim, dar necesar. Pentru că, așa cum este scris și în Biblie, "...smintelile trebuie să vină...". O aură pură și puternică este asemeni unei umbrele impermeabile în sezonul ploios. Acesta este și motivul pentru care Maestrul recomandă purtarea unor brățări astrologice, a căror influență benefică este explicată în capitolul "Cum să dejoci influența astrelor" din *Autobiografia unui yoghin*. Pe scurt, anumite metale și, mai presus de ele, anumite pietre prețioase emit o lumină astrală care contracarează influențele negative.

La sus-numita recomandare, Paramhansa Yogananda adăuga: "Nu uitați însă că cea mai puternică brătară este devoțiunea față de Dumnezeu."

22

Călătorind prin oceanul manifestării, ființa ajunge și în zone cu apă calmă. Chiar și în acest mare ocean al iluziei se pot găsi "golfuri" de o extremă liniște. Aceasta se întâmplă atunci când un avatar, sau o încarnare a divinității, este trimisă pe Pământ cu o misiune specială. Toți cei care-l vor întâlni și se vor pune în rezonanță cu Spiritul său le va fi foarte ușor scape de forța iluziei.

23

În decembrie 1948, în timpul unei inițieri, Yogananda a spus: "Printre auditoriul prezent acum avem câțiva *siddha* și câțiva *jivan mukta*".

24

"Cu cei care sunt în consonanță cu ființa mea este foarte ușor să comunic. Este suficient doar să ne privim în ochi unul pe celălalt. Pentru mine este încântător să trăiesc astfel de experiențe."

25

"Maestre" îl întreabă un discipol "se poate rătăci un suflet pentru totdeauna?"
"Imposibil. Orice suflet este parte din Dumnezeu și - cine-l poate distruge pe El?"

26

Sfântul Anton a petrecut mulți ani meditănd într-un mormânt din deșert. În tot acest timp, el a fost de nenumărate ori încercat de demoni, până ce însuși satana l-a amenințat că îl va distruge dacă nu va renunța la drumul său către Divin. Pereții mormântului au început să se fisureze, iar din fisuri au apărut monștrii înfricoșători care se năpusteau asupra lui să-l devoreze. Dar sf. Anton și-a îndreptat fața spre cer și a invocat ajutorul lui Iisus.

Brusc, Iisus a apărut într-o lumină strălucitoare și toate iluziile create de Ucigă-l toaca au dispărut. În starea de extaz dăruită de această prezență divină, sf. Anton și-a reamintit toate existențele sale anterioare. El l-a întrebat pe Dumnezeu: "Unde ai fost Tu în toți acești ani în care eu te-am chemat?" "N-am încetat nici o clipă să fiu cu tine" - i-a răspuns Dumnezeu.

GRAȚIA LUI DUMNEZEU

1

Toate grupările religioase pe care le-am întâlnit în această țară nu își îndrumă adepții să aspire să atingă suprema eliberare, pentru că, spun ei citându-l pe sf. Pavel, “nici o ființă nu poate să se elibereze ea singură” și “...sunteți mântuiți prin credință și aceasta nu este de la voi, este darul lui Dumnezeu; nu din fapte, ca să nu se laude nimeni”*.

Întreaga lor doctrină legată de mântuire se bazează în exclusivitate pe credință. “Credeți, fiți plini de credință și veți fi salvați de grația lui Dumnezeu”. Numeroși sunt cei care consideră ca o condiție suplimentară a salvării apartenența la o biserică, subînțelegând că dacă mai este ceva de făcut, biserica va face totul pentru ei.

Isus n-a spus oare discipolilor săi: “Și pentru ce mă chemați <<Doamne, Doamne>> și nu faceți ce vă spun?” (Luca 6:46) Să presupunem că doriți bogății. Ce veți face atunci? Veți sta într-o cameră și veți aștepta ca Dumnezeu să vină să vi le dăruiască, numai pentru că voi credeți în EL? Cu siguranță nu. Vă veți mobiliza să munciți cu sârguință, pentru ca să ajungeți să le obțineți. Cum credeți că salvarea, mântuirea vă va fi dăruită fără să faceți nimic, numai pentru singurul motiv că voi aveți credință? Și de ce să punem ca o condiție suplimentară apartenența la o anumită biserică? Eliberarea este o relație personală între sufletul individual și Dumnezeu. Fiecare trebuie să ajungă să-l iubească pe Dumnezeu.

Apartenența la o biserică este benefică doar atunci când încurajează o relație directă a ființei cu Dumnezeu, dar ea nu garantează cu nimic acest gen de relație și, în nici un caz, nu o poate substitui. Dacă cineva vă va spune că doar urmând o anumită biserică îl veți cunoaște pe Dumnezeu, întrebați-l și dacă acea biserică poate să mănânce în locul vostru, prin delegare. Dacă, fără efort personal, nu îți este cu putință nici măcar să te hrănești, cum poți să crezi că poți să-ți desăvârșești ființa doar stând și așteptând? Eliberarea înseamnă a fi liber de limitările ego-ului, prezente în ființă datorită atașamentelor sale față de corp.

Eliberarea nu poate apare decât ca urmare a unui mare efort personal. Este adevărat, alte ființe vă pot ajuta în efortul vostru spiritual; grația lui Dumnezeu poate să vă salveze. Sf. Pavel a avut dreptate în ceea ce a spus. Dar aceasta nu

înseamnă că această credință nu trebuie să fie asociată cu un efort sincer din partea voastră; fără un efort susținut depus din partea ta, nu vei atinge eliberarea."

2

"Maestre" - a spus într-o zi un discipol, " J. este un pic descurajat. A aflat că, după spusele lui Ramakrishna, "grația este un joc al lui Dumnezeu". Acesta vrea să spună că o ființă poate să mediteze ani de-a rândul fără să ajungă la nici un rezultat și Dumnezeu poate să se reveleze unui bețiv oarecare, pentru că așa dorește EL?"

Maestrul i-a răspuns: "Ramakrishna n-a spus niciodată așa ceva. Aceasta se întâmplă întotdeauna când persoane care nu au atins eliberarea spirituală interpretează cuvintele unui Maestru. Dumnezeu nu este capricios. Este adevărat că unor ființe oarbe acțiunile Sale pot să pară uneori un joc, dar ele nu sunt decât influențele cauzale ale karmei trecute. De ce ar încălca Dumnezeu propriile Lui legi? Doar El este cel care le-a creat."

3

"Religiile sunt atât de confuze când este vorba despre Grație! Oamenii consideră că Dumnezeu își manifestă Grația doar asupra acelor care, în accepțiunea lor, au făcut totul ca să-I fie pe plac. Ei îl modelează pe Dumnezeu după propriile lor concepții, în loc să mediteze profund și să descopere adevărata realitate divină.

Dumnezeu nu are nevoie de linguşelile lor. Grația Sa nu se bazează pe afinități sau aversiuni personale. El răspunde la dragostea aspirantului spiritual, dar această dragoste trebuie să fie și ea impersonală, trebuie să fie eliberată de toate motivațiile egoiste."

4

"Ce este Grația? Oamenii o confundă cu o favoare divină, ca și cum Dumnezeu ar putea fi cumpărat sau păcălit, astfel încât ei să obțină ceea ce doresc de la El.

Odată, am cunoscut un om care a pus 100 dolari pe farfuria în care se realiza colecta, în timpul slujbei de duminică, iar mai târziu și-a exprimat dezamăgirea că Dumnezeu nu i-a ascultat rugămintea ce a însoțit acest act.

Trebuie să vă fie clar, Dumnezeu este atent la inimile oamenilor și nu la farfuriile de colectă. În același mod, oamenii spun că, pentru a atinge mântuirea, trebuie să crezi, să crezi și iar să crezi. Credeți oare că Dumnezeu trebuie astfel liniștit și convins că noi chiar credem în El? El ne privește în lăuntrul ființei noastre și nu este influențat de opiniile pe care le exprimăm în legătură cu El.

O ființă care se consideră un ateu poate uneori să fie mai aproape de Dumnezeu, datorită dragostei pe care o manifestă față de oamenii din jur, decât alte ființe care cred în Dumnezeu cu mintea lor, dar a căror acțiuni sunt cu totul lipsite de dragoste și altruism. Dumnezeu ne judecă după acțiunile noastre și nu după cuvintele noastre.

Bineînțeles, e bine să dăruiești bani unei cauze spirituale. Ființa își generează karmă bună făcând acest lucru; dar este mult mai bine să crezi în Dumnezeu decât să-L negi, pentru că, necrezând că El există, nu vei depune nici un efort ca să-L găsești.

Dar să nu vă imaginați că Dumnezeu poate fi mituit sau flatat, astfel încât să-I cumpărați Grația, să-L determinați să vă dăruiască Grația Sa. Singurul lucru pe care-l puteți face ca să-L câștigați este să-I dăruiți dragostea voastră.

Dar atunci, ce este de fapt Grația? Este puterea lui Dumnezeu, distinctă de toate celelalte, Dumnezeu fiind singura realitate; El este singura putere a existenței. Privind din acest punct de vedere eforturile voastre umane sunt iluzorii; puterea Sa este cea care ne face să ne îndeplinim toate acțiunile vieții noastre, iar eșecurile pe care le suportăm nu sunt datorate decât lipsei de armonizare a ființei noastre cu această putere.

Grația lui Dumnezeu ne este dăruită în proporția în care noi suntem deschiși față de El. Grația nu vine din exteriorul nostru; ea este operația care se produce în interior, prin intermediul propriei noastre realități superioare. Cu cât vom trăi mai conștienți și cu cât vom trăi mai puțin dominați de ego vom beneficia din ce în ce mai mult de Grația Divină."

5

"În istoria religiei s-a pus dintotdeauna următoarea întrebare: "Ce este mai important pe calea spirituală: Grația divină (KRIPA - cum este numită în India) sau efortul uman?" Răspunsul este simplu și marii maeștri spirituali au încercat de nenumărate ori să-l dăruiască umanității prin învățăturile lor.

Omul trebuie să folosească toate resursele care-i sunt puse la dispoziție pentru a atinge Suprema Eliberare. Eforturile sale nu vor fi încununuate de succes decât în momentul în care va înțelege că nu el, ci Dumnezeu este cel care acționează prin intermediul său, inspirându-l și ghidându-l. Considerându-l pe Dumnezeu ca fiind Cel care acționează, nu trebuie ca prin aceasta să devenim pasivi; trebuie să depunem mari eforturi pentru a fi receptivi la influența Sa.

Aspirantul trebuie să se dăruiască cu optimism și bucurie acestui flux al Grației interioare. Forța care există în voi este a voastră personală; vă este dăruită de Dumnezeu, folosiți-o! Dumnezeu n-o va folosi în locul vostru. Cu cât vă veți pune

mai mult la unison cu voința Sa infinită, în toate acțiunile și gândurile voastre, cu atât mai mult puterea Sa și binecuvântarea Sa vă va da încredere, ghidându-vă în tot ceea ce faceți."

6

"Roagă-te astfel lui Dumnezeu: "Doamne, voi gândi, voi acționa, dar ghidează-mi, te rog, gândurile, voința și toate acțiunile mele"."

7

"Dumnezeu nu va răspunde întotdeauna rugăminților tale în felul în care te aștepți; dar dacă niciodată aspirația ta către El nu va avea fluctuații, atunci vei primi chiar mai mult decât bănuiai."

8

Într-o zi, un discipol l-a întrebat pe Yogananda: "Care este diferența dintre credință și încredere?" Yogananda a răspuns: "Încrederea este mentală; ea este asemănătoare unei ipoteze științifice și, asemeni științei, ea necesită verificări experimentale. Cu alte cuvinte, încrederea este condiționată. Premizele sale trebuie testate în laboratoarele meditației și verificate prin intermediul experienței directe.

Verificați-vă încrederea, dar nu într-un spirit de îndoială. Verificați-le, pentru că voi doriți să cunoașteți în profunzime adevărul și nu doar să reflectați asupra lui".

"Credința" - a spus Sf. Pavel - "este dovedirea lucrurilor celor nevăzute." Doar experimentarea acestor realități subtile ne conferă credința în ele. Aceasta este ceea ce a spus Sf. Pavel. Doar în urma unei verificări interioare apare credința.

În prezent sunt nenumărate elemente în viața voastră care sunt suficiente pentru a vă oferi credință. Nu trebuie să așteptați să aveți viziuni extraordinare pentru a avea credință. Gândiți-vă doar la ceea ce ați experimentat pînă acum; nu limitați religia voastră doar la un plan mental. Ați simțit vreodată pacea lui Dumnezeu coborîndu-se asupra voastră, într-o rugăciune sau într-o meditație? Ați simțit vreodată dragostea Lui atingând inima voastră? Nu sunt aceste dovezi reale și suficiente pentru voi? Agățați-vă de ele! Faceți din experiență baza credinței voastre! Precum Isus a spus: "noi, ceea ce știm, vorbim".

Construiți-vă întreaga viață pe ceea ce deja știți, pentru că "celui care are, i se va mai da și-i va prisosi".

Pe Swami Shankaracharya (un mare maestru al Indiei) îl separa un râu de cel mai apropiat discipol al său. Cu un surâs, el i-a spus discipolului: "Vino! Vino aici!"

Fără să ezite nici o secundă, tânărul s-a apropiat de râu și a pășit pe apă și, spre uimirea sa, la fiecare pas pe care îl realiza apărea o floare de lotus sub piciorul său, astfel că a reușit să traverseze râul și, când a ajuns pe celălalt mal, s-a aruncat la picioarele maestrului său. Începând cu acea zi a fost numit Padmapada - "Picioare de lotus".

Padmapada nu cunoștea abilitatea maestrului său de a crea flori de lotus. Cu alte ocazii, el a experimentat alte puteri paranormale ale guru-lui său. Și astfel, plin de încredere, el s-a bucurat de aceste miracole, în loc să-și umple întreaga viață cu îndoieli și speculații intelectuale."

9

"Credința este dezvoltarea intuiției prezenței lui Dumnezeu în ființa noastră și abandonarea rațiunii ca mijloc principal de înțelegere."

10

"Două cunoștințe ale mele (femei) aveau ca obicei să nu închidă mașina după ce o parcau. Odată, le-am spus: "Ar trebui să fiți mai precaute și să vă închideți de fiecare dată mașina".

"De ce? Unde este credința ta în Dumnezeu?" - mi-au răspuns ele zîmbind.

"Da, eu am încredere" - le-am răspuns - "dar nu de încredere faceți voi dovadă, ci de neglijență. De ce trebuie Dumnezeu să vă protejeze, dacă voi nu faceți nimic în acest sens?"

"O, Dumnezeu ne veghează" - m-au asigurat - "nimic rău nu se va întâmpla". Și au continuat să lase mașina deschisă.

Într-o zi, când aveau în mașină obligații în valoare de multe mii de dolari, au plecat lăsând toate lucrurile în "grija" credinței. În absența lor, hoții și-au făcut meseria și au furat totul, cu excepția unui mic articol care le-a scăpat din vedere. Una dintre doamne a pierdut, cu această ocazie, toți banii pe care îi strânsese în ultimii ani.

Mai târziu, le-am spus: "De ce să te aștepți ca Dumnezeu să te protejeze, dacă tu ignori în permanență legile rațiunii și ale bunului simț? Este minunat să ai credință, dar, în același timp, fii și rațional! Nu te aștepta ca Dumnezeu să facă totul în locul tău, numai pentru simplul motiv că tu ai încredere în El. El va avea grijă de tine, dar pentru aceasta trebuie să participi și tu".

11

Un discipol, în dorința sa de aventură, avea obiceiul să-și asume mari riscuri. Fiind criticat, el a răspuns astfel: "Dacă vreodată ceva va merge rău, cu siguranță maestrul mă va proteja".

Cuvintele sale au fost repetate mai târziu lui Paramahansa Yogananda. "Doamne" - a exclamat el - "poate într-o zi îi va trece prin cap să conducă mașina pe marginea unei faleze, astfel încât să vadă dacă Dumnezeu și cu mine îl vom proteja de consecințele prostiei lui!" Trebuie să facem dovadă de bun simț, nu să provocăm Grația divină în astfel de moduri absurde și prostești. În împărăția lui Dumnezeu nu este loc pentru ființe inconștiente.

12

Credința trebuie cultivată. Ea nu poate fi obținută prin simple speculații mentale. Dacă te vei arunca de pe vârful unui munte afirmând: "Dumnezeu mă va proteja"- vei vedea că nu va fi așa. Dumnezeu așteaptă de la tine să-ți folosești bunul simț pe care ți l-a dăruit. Bineînțeles, El va avea grijă de tine, dacă vei acționa plin de bun simț și te vei lăsa în mâinile Sale.

Credința trebuie hrănită, în permanență, de experiența interioară, la fel cum udăm zilnic o plantă. Cu cât vei experimenta mai mult protecția Sa, prin trăire personală, cu atât vei ajunge să crezi mai mult în El, nu fanatic, ci într-un mod natural, într-o manieră divină.

13

Modul tău de a gândi și fluxul de Grație divină ce se va manifesta în viața ta este determinat de profunzimea conștientizării Sinelui ființei tale.

Marile miracole ale credinței, cum ar fi învierea morților, sunt posibile doar pentru cei care au perceput Divinul ca fiind unica realitate. Pentru a realiza astfel de miracole, o simplă afirmare mentală, chiar realizată cu putere, nu este suficientă.

A existat un bărbat care a citit în Biblie că "un gram de credință poate muta și munții din loc". Aceste învățături ale Bibliei l-au impresionat foarte mult, mai ales pentru că în fața ferestrei de la dormitorul său se afla un deal care-i bara minunata priveliște a lacului din apropiere.

Astfel că, într-o zi, s-a decis să verifice aceste afirmații din Scriptură. Plin de această "credință" temporară, el s-a rugat lui Dumnezeu câteva ore să ridice acest munte și să-l arunce în lac, după care s-a dus să se culce, fiind foarte nerăbdător să vadă care vor fi rezultatele rugăminții sale. Trezindu-se a doua zi dimineață, primul lucru pe care l-a făcut a fost să alerge la fereastră, să vadă ce s-a întâmplat; dar

colina nu se mișcase nici măcar un milimetru. "Știam eu că o să fie tot aici" - a exclamat el supărat.

Aceasta nu este credință - nu este decât o simplă afirmație pripită.

14

Sunt multe pietre care există pe pământ, dar dintre toate doar câteva sunt diamante. În mod similar, adevărurile spirituale nu pot fi găsite printre opiniile umane confuze. Grația divină este una dintre cele mai rare și prețioase diamante. Ea poate fi obținută numai de cei care o caută încontinuu, cu răbdare și fermitate; iar pentru ca cineva să ajungă să o experimenteze nu este suficient doar să citească câteva cărți spirituale sau să audieze câteva conferințe. Grația nu va fi niciodată găsită acolo unde oamenii cred că ea trebuie să fie. Ea trebuie căutată într-un anumit mod, la locul potrivit și într-o stare de spirit potrivită. Starea de spirit necesară pentru a putea primi Grația Divină este o atitudine necondiționată de dragoste față de Dumnezeu. Locul potrivit este în voi înșivă și maniera potrivită este liniștea unei meditații profunde.

Pentru a-L găsi pe Dumnezeu, trebuie să vă puneți de acord cu metodele și legile Sale.

CAPITOLUL 12

NECESITATEA SISTEMULUI YOGA

1

Un vizitator l-a întrebat pe Yogananda: "Ce este YOGA?" Paramahansa Yogananda i-a răspuns: "Yoga înseamnă uniune".

Etimologic, acest cuvânt este asemănător cuvântului englezesc "yoke", care înseamnă "jug". Yoga înseamnă uniunea ființei cu Dumnezeu sau transcenderea EU-ului limitat, efemer și cufundarea în Sinele Suprem Divin, Spiritul Infinit.

Majoritatea occidentalilor și de asemenea mulți indieni confundă Yoga cu Hatha Yoga (ramură din Yoga care se bazează pe armonizarea polară yin-yang / ha-tha a ființei prin practicarea anumitor posturi corporale, denumite în limba sanscrită ASANA).

Hatha-Yoga este o disciplină spirituală. N-am nici cea mai mică intenție de a devaloriza posturile Yoga. De alfel, corpul face parte din natura umană și trebuie

întreținut, dacă dorim ca el să nu devină, la un moment dat, un obstacol în calea forțelor noastre spirituale.

Uneori, aspiranții care urmăresc să îl găsească pe Dumnezeu acordă prea puțină importanță posturilor Yoga. Totuși, pentru a atinge Eliberarea Supremă nu este obligatoriu ca ființa să practice asane. Hatha Yoga este ramura din Raja Yoga ce se ocupă de corpul fizic, Raja Yoga fiind unul dintre sistemele științei Yoga.

Raja Yoga este un ansamblu de practici spirituale care ajută conștiința umană să se racordeze la Conștiința Divină. Yoga este o știință, în sensul că ea oferă metode practice de control asupra corpului și asupra spiritului necesare pentru a atinge starea de meditație profundă. Este o artă, datorită faptului că vom obține rezultate mediocre dacă nu o vom practica cu intuiție și sensibilitate.

Yoga nu este un sistem de credințe. Ea ține cont de influențele reciproce ale corpului și ale minții, urmărind să le armonizeze. De fapt, adeseori mintea nu este capabilă să se concentreze datorită tensiunilor sau bolilor înmagazinate în corp, stopând astfel evoluția ființei. Datorită faptului că mintea este disipată sau paralizată de emoții negative, energia ființei este mult diminuată.

În principal, Yoga acționează asupra energiei corpului prin intermediul tehnicilor numite PRANAYAMA (controlul energiei; PRANA înseamnă și suflu). Yoga ne învață cum, prin intermediul controlului respirației, să ne liniștim mintea și să atingem un înalt grad de conștiință.

Cele mai avansate nivele ale sistemului Yoga conduc ființa dincolo de tehnici și îi arată yoghinului sau practicantului Yoga cum să-și direcționeze concentrarea în așa fel încât nu numai să-și armonizeze ființa cu Conștiința Divină, ci să se și cufunde în această Conștiință Infinită cu toată ființa sa.

Yoga este o știință foarte veche, având o vechime de mii de ani. Învățăturile sale sunt esența grandorii legendare a Indiei.

Adevărurile care sunt revelate de acest sistem nu aparțin numai Indiei sau numai celor care practică consecvent tehnicile Yoga.

Numeroși sfinți ai altor religii, incluzând sfinții creștini, au descoperit în practica lor spirituală diverse practici care sunt chiar similare tehnicilor Yoga. Un mare număr dintre ei sunt, ceea ce numesc indienii, niște "mari yoghini". Ei și-au elevat conștiința de la starea de atașament față de corp la starea de identificare a ființei cu Sinele Suprem. Ei au descoperit, prin intermediul devoțiunii, secretul canalizării sentimentelor inimii către Spirit, în loc să le lase să se manifeste ca emoții haotice.

Au realizat că poarta viziunii spirituale este situată între sprâncene - centru energetic prin intermediul căruia spiritul se cufundă în Conștiința Cristică. Ei au descoperit secretul opririi respirației și maniera în care, în această stare, sufletul poate să se înalțe către culmile spiritului. Ei au descoperit starea pe care unii

ocultiști o numesc "mariajul mistic", în care Spiritul Etern al ființei se cufundă în Dumnezeu și devine una cu El.

Yoga completează textele biblice, învățând ființa cum să-L iubească pe Dumnezeu cu inima, cu mintea, cu sufletul, cu toată forța sa. Energia ființei obișnuite este blocată pe nivelele sale inferioare. Lipsa de disponibilitate a acestei energii împiedică pe cel credincios să-L iubească pe Dumnezeu cu toată puterea sa, cu toate cele trei aspecte ale naturii sale: inima, mintea și sufletul. Adevărata comuniune interioară este posibilă doar în momentul în care ființa a reușit să-și deblocheze energia corpului și s-o sublimeze, prin intermediul meditației profunde.

2

Cu ajutorul unei lentile puternice putem concentra razele soarelui pentru a da foc la o grămadă de paie. La fel, prin intermediul metodelor și tehnicilor sale, Yoga permite concentrarea minții în scopul îndepărtării îndoielii și incertitudinii, pentru a permite luminii adevărului interior să se manifeste.

3

O adeptă a unui alt sistem spiritual a obiectat în privința practicilor Yoga, spunând că acestea o distrag de la practica sa devoțională. "Eu doresc să fiu doar îndrăgostită de Dumnezeu", a spus ea. "A utiliza tehnici ca să-L descopăr îmi repugnă, mi se pare foarte mecanic".

"Este minunat să fii îndrăgostit de Dumnezeu" - a aprobat maestrul - "dar este o greșeală să crezi că practica Yoga autentică implică mecanicism. Pe calea spirituală o superemotivitate este un obstacol. Dacă nu vei înceta să mai suflă în lumânare, cum îi vei permite să ardă? La fel, dacă nu vei urmări să-ți ordonezi sentimentele, vei ajunge intoxicat emoțional și atunci cum vei putea să experimentezi starea mult mai profundă de "intoxicare" cu beatitudine divină? Dumnezeu nu vine niciodată dacă-L chemăm într-o stare de dezordine interioară, de haos mental. Esența Sa adevărată este liniștea, tăcerea; El vorbește sufletului în tăcere. Cu aceasta nu vreau să spun că este rău să plângi după Dumnezeu, să verși lacrimi de dragoste pentru El, dar adeseori, un sentiment intens, exprimat prea arzător, se epuizează repede.

După ce ai cântat pentru Cel prea iubit și ai plâns, rugându-L să vină, este important să-ți controlezi sentimentele și să le sublimezi, pentru a atinge liniștea comuniunii interioare profunde.

Sentimentele exprimate în momentul în care inima este agitată sunt asemănătoare unei furtuni într-un degetar.

Dacă vei ține mugurul devoțiunii prea strâns, el nu-și va putea deschide petalele pentru a primi razele de soare ale iubirii divine. Doar atunci când îți vei calma sentimentele inimii vei putea primi îmbrățișarea Infinitului.

Reflectează un moment: după ce strigi o persoană nu este normal să taci și să aștepti un răspuns? După ce te-ai rugat și ai cântat numele lui Dumnezeu, de ce să nu aștepti, în tăcere, răspunsul Său în inima ta? Meditația corespunde exact acestei faze de ascultare. Pentru aceasta este necesar să devii receptiv interior la răspunsul Său tăcut.

Esența sistemului Yoga este tăcerea și receptivitatea, pe care practica unui anumit număr de tehnici o induce minții; astfel că este bine să fii îndrăgostit de Dumnezeu, dar din ce în ce mai mult fii atent la iubirea pe care El ți-o dăruie. Nu te intoxica cu propriile tale sentimente, ci cu extazul pe care-l percepi în urma comuniunii cu El."

4

A-ți etala iubirea pentru Dumnezeu înseamnă a desacraliza cea mai sublimă dintre relații. Iubirea ta față de Divin trebuie canalizată interior. Acesta este motivul pentru care practica yoga este atât de importantă. Ea permite ființei să-și orienteze sentimentele către interiorul său, pentru a atinge comuniunea cu Dumnezeu.

În India a trăit o sfântă foarte cunoscută numită Mira; era o bhakta, o ființă ce urma calea devoțiunii. Ea își petrecea timpul cântând slava lui Dumnezeu. Soțul ei era foarte înțelept, dar ea nu-și dădea seama de acest lucru pentru că el nu vorbea niciodată de Dumnezeu. Astfel, Mira se ruga în permanență pentru salvarea bărbatului său. Într-o noapte, în timp ce erau în pat, ea l-a auzit plângând după Dumnezeu: "Preaiubitul meu, când vei veni să mă eliberezi de dorul meu de tine". Dimineață, Mira, foarte fericită, i-a spus: "Acum știu!".

"Nu spune nimic!"- a implorat-o el.

"Nu mă mai poți păcăli de acum înainte."

"Nu spune nimic!"- a implorat-o el din nou.

"Știu cât de mult îl iubești pe Dumnezeu!"

"Îmi pare tare rău că ai spus aceasta. Acum trebuie să te părăsesc. Cu mulți ani înainte, i-am făcut o promisiune lui Dumnezeu: "dacă cineva află dragostea mea ascunsă pentru Tine, voi părăsi această lume".

Astfel că, așezându-se în postura lotusului, înțeleptul își respectă promisiunea făcută.

5

Un student l-a întrebat pe Yogananda: "De ce este necesară concentrarea în Yoga?"

"Concentrarea este cheia succesului în oricare acțiune a noastră. Chiar și un om de afaceri trebuie să se concentreze pentru a reuși ceea ce și-a propus. Dacă vorbești cu cineva și el este în permanență agitat, nu vei avea impresia că nu te ascultă? După o perioadă de timp îți vei pierde interesul de a discuta cu el. Nu aștepta să primești răspunsul lui Dumnezeu până când nu vei învăța să fii liniștit, să-ți controlezi mintea și să-ți canalizezi atenția pentru a percepe prezența Sa.

6

Un nou venit în ashram l-a întrebat pe Paramahansa Yogananda: "De ce este necesar să realizăm un număr de tehnici pentru a ne dezvolta concentrarea? Nu este suficient ca o persoană să fie inundată de inspirație în momentul în care se roagă?"

"Un violonist poate fi inspirat - i-a răspuns Yogananda - dar dacă el nu învață numeroase tehnici exersând ore în șir, el nu va fi decât un amator inspirat și atâta tot. La fel, tehnicile Yoga, în același mod, sunt indispensabile pentru a atinge starea de liniște interioară."

7

"Maestre - se lamenta într-o zi un discipol - îmi este atât de greu să mă concentrez! Eu sunt adeptul practicilor și tehnicilor Yoga, dar, deși le exersez, mi se pare că nu mă ajută cu nimic."

"O practică mecanică nu este suficientă"- i-a răspuns Maestrul. "Trebuie în mod egal să fii sincer față de ceea ce faci. Trebuie să-ți aprofundezi devoțiunea. Observați oamenii la cinema. Nu devin ei cu adevărat niște yoghini? Observați cum ei rămân liniștiți, nemișcați în momentele de suspans și cât sunt de atenți în timp ce se derulează filmul. Toată această absorbție are loc datorită faptului că interesul lor este trezit la maxim. La fel trebuie să se întâmple când meditați. Astfel, dacă dorința de a-l întâlni pe Dumnezeu apare pe un fond de liniște interioară, va fi foarte ușor să păstrezi mai mult timp o poziție fermă și să atingi o stare de meditație profundă."

8

Adeseori, Yogananda spunea: "Aveți multă răbdare în practica voastră yoghină. O plantă nu crește imediat ce ați sădit sămânța. Grăbiți-vă încet. Uneori este necesară o lungă perioadă de timp pentru a obține rezultatele dorite; puteți fi siguri

însă că transformarea rapidă a ființei voastre este intim legată de o practică asiduă și consecventă."

9

"Ce se întâmplă cu cei care încearcă să-l cunoască pe Dumnezeu fără ajutorul tehnicilor yoga?"

"Unii dintre ei reușesc"- i-a răspuns Maestrul; "dar numai dacă vin în această existență cu un bogat "bagaj" spiritual, pentru care au muncit foarte mult în viețile anterioare. Marea majoritate însă sfârșește prin a se descuraja, în ciuda marelui entuziasm cu care au pornit pe cale. Ajung să se întrebe: "Unde este Dumnezeul pe care îl invoc de atâția ani?". Ei obțin o anumită pace interioară, dar pe măsură ce trece timpul, rugăciunile lor devin din ce în ce mai mecanice, din ce în ce mai lipsite de inspirație și profunzime. De-a lungul timpului, marii sfinți și marii oameni de spirit au fost mai numeroși în Orient decât în Occident."

CAPITOLUL 13

CALEA CĂTRE INFINIT

1

"Care este cea mai bună religie"- a întrebat într-o zi un căutător al Adevărului.

"Realizarea Sinelui!"- i-a răspuns Yogananda. "De fapt, aceasta este finalitatea tuturor religiilor, indiferent de forma lor (creștinism, buddhism, mahomedanism etc), de definiția lor sau de cel pe care îl proclamă (Isus, Buddha, Mahomed etc). Ele pot susține că un anumit ritual sau templu reprezintă singura șansă de mântuire, dar aceasta nu depinde decât de universul lăuntric al fiecăruia, de propriul său efort. O mie de ființe spirituale asemenea lui Isus nu vor fi capabile să vă ajute să-l cunoașteți pe Dumnezeu, atâta timp cât voi nu vă veți deschide inimile către El.

Credeți că pentru Dumnezeu are importanță modul în care-L definiți? Credeți că există vreo dogmă care să-L cuprindă, pe El, care este "Totul și încă ceva pe deasupra"? Nu credeți că un hindus sau un musulman care îl iubește sincer pe Dumnezeu îi este la fel de drag lui Isus ca un creștin dăruit Tatălui Ceresc? Și cu siguranță îi apreciază mai mult pe aceștia decât pe acei creștini care cred în El cu mintea și deloc cu inima.

Nici Isus și nici alți maștrii spirituali nu au venit pe Pământ pentru a atrage oamenii către ei. Ei au venit pentru a ajuta umanitatea să se apropie de Adevăr. Acel adevăr numit de Isus ca fiind “cel care vă va elibera”.(Ioan,8:32) Mesajul Divin este întotdeauna impersonal, pentru că el exprimă și este manifestarea acestui Adevăr Suprem. El este personal doar în relația sa cu ființa care caută să-l descopere.

Nici un maestru nu spune: “vei fi salvat prin ritualuri exterioare ființei tale”. Ei spun că “vei fi salvat doar de ceea ce faci pentru a stabili o comuniune între ființa ta și Divinitate”.

Realizarea Sinelui Suprem este mesajul tuturor religiilor; acestea te ajută să-ți descoperi potențialul spiritual al ființei, pentru a realiza că nu ești altceva decât copilul lui Dumnezeu.

Valul trebuie să înțeleagă că realitatea sa, de simplu val, este temporară. Să înțeleagă că existența sa nu rezidă în forma pe care o are, ci în apa oceanului, a cărei realitate substanțială o manifestă. Realizarea adevăratei sale naturi necesită topirea, cufundarea în ocean și unirea cu el.

Să presupunem că un evreu se convertește la creștinism; deci nu va mai merge la sinagogă și se va duce în fiecare duminică la biserică. Crezi că această mică schimbare îi va asigura mântuirea? Cu siguranță că nu, cu excepția cazului în care această schimbare nu va trezi în ființa sa adevărata iubire pentru Dumnezeu. Religia ta nu trebuie să-ți fie precum un costum de haine, exterioară ființei tale, ci asemeni unui veșmânt de lumină al inimii. Prin costum eu înțeleg nu numai învelișul fizic, ci și gândurile și dorințele în care oamenii se închistează. Ele nu te reprezintă.

Descoperă că ești în spatele acestor înlănțuiri, că ești asemeni lui Buddha, Isus sau Krishna. Pentru că aceste extraordinare ființe au venit pe Pământ pentru a ajuta ființele umane să perceapă reflexia Sinelui Etern înlăuntrul lor.

2

Gurului meu, Sri Yuktswar, îi plăcea un cântec pe care obișnuiam să-l cânt și în care sunt aceste două strofe: Fie ca pranayama să fie religia ta, Fie ca pranayama să-ți dăruiască Eliberarea.

Pranayama înseamnă controlul suflurilor, controlul energiei care se găsește în ființă. Această energie este sublimată prin intermediul tehnicilor yoga și condusă în centrul subtil situat între sprâncene, Ajna Chakra. Nu este o problemă de dogmă sau credință, ci este modul simplu în care am fost creați de Dumnezeu.

Conștiința pătrunde în corpul uman prin creștetul capului și coboară treptat, pe coloana vertebrală.

Atunci când spermatozoidul și ovulul se unesc pentru a da naștere unei ființe, această contopire se produce într-un punct care va deveni locul de formare al măduvei spinării a respectivei creaturi. De aici, energia vieții se mută în creier, activând apoi sistemul nervos și pe cel muscular. Când energia vieții părăsește corpul, ea urmează același traseu, dar în sens invers. Dificultatea de a sublima energia rezidă în faptul că ea spontan se focalizează spre exterior, pentru a interacționa cu mediul prin intermediul simțurilor. De aceea apare senzația că putem poseda obiectele lumesti, că ne putem satisface instinctele.

Există însă și un alt mod de a percepe viața: topindu-ne energia ființei noastre în oceanul energiei cosmice. Unirea se manifestă în planul conștiinței prin identificarea deplină dintre Conștiința individuală și Conștiința Divină. Modul în care putem experimenta această fuziune constă în separarea energiei vieții de simțuri și focalizarea acesteia la nivelul centrului situat între sprâncene. Polul negativ al ființei este ego-ul și este centrat în medulla oblongata; cel pozitiv este situat în dreptul frunții.

Concentrarea asupra acestui centru, supranumit "ochiul spiritual", "centrul viziunii spirituale", proiectează conștiința dincolo de ego, în Infinit. Coloana vertebrală reprezintă calea măreață către Infinit.

Propriul tău corp este templul lui Dumnezeu. Descoperindu-ți Sinele, îl vei realiza pe Dumnezeu. Indiferent ce temple vizitezi și indiferent ce ritualuri urmezi, ultimul tău pelerinaj va fi cel interior. Ultimul ritual religios constă în ofranda energiei tale pe altarul comuniunii cu Absolutul Divin. Acesta este motivul pentru care Isus a spus: "Dărâmați acest templu și în trei zile îl voi ridica".(Ioan,2:19) Aceasta este calea Kriya Yoga.(Kriya Yoga este tehnica la care se face de multe ori referire în "Autobiografia unui yoghin" și în "Calea".) Kriya Yoga este tehnica cea mai elevată a sistemului Raja Yoga.

3

"Învățătura dumneavoastră îi ajută pe oameni să atingă starea de pace lăuntrică?"- a întrebat un psihiatru pe Yoganada.

"Da!"- i-a răspuns acesta. "Dar nu aceasta este esența învățaturii mele. Scopul meu este să ajut oamenii să atingă pacea și armonia deplină cu Creatorul. Să dobândească liniștea perfectă a Conștiinței Infinite într-o eternitate.

4

În India am întâlnit un bărbat care urmasese timp de douăzeci de ani calea devoțiunii. Datorită sincerității și devoțiunii sale ajunsese foarte aproape de a-l cunoaște pe Dumnezeu. Dar cele învățate de el nu erau suficiente pentru a

experimenta această stare. Avea mare nevoie să aplice anumite tehnici din Kriya Yoga, dar știam cu siguranță că nu va accepta nici un sfat din partea mea. Era foarte hotărât să fie loial căii sale spirituale.

"Dar nu trebuie să renunți la calea ta!"- i-am explicat eu. "Kriya Yoga te va conduce mai departe pe calea pe care ai pornit: calea devoțiunii. Tu ești asemeni unui om care a încercat timp de douăzeci de ani să iasă dintr-o cameră dărâmând pereții. Ceea ce vreau eu să fac pentru tine este să-ți arăt unde e ușa." În final, a revenit asupra hotărârii sale și a acceptat să primească inițierea în Kriya Yoga. După o săptămână, a reușit să experimenteze starea de comuniune deplină cu Dumnezeu.

Kriya Yoga conduce ființa pe o cale spirituală universală.

5

Cu ajutorul tehnicilor sistemului Kriya Yoga chiar și tinerii cu un mental deosebit de agitat ar putea să atingă starea de înțelepciune. Nu este nevoie de discursuri și conferințe; ci numai de o practică de minim două ore pe zi, secondată de o deplină sinceritate și de o totală deschidere a minții lor față de adevărurile spirituale. Aceasta este o provocare pe care vreau să o lansez. Bineînțeles, nu va fi ușor, dar cu siguranță merită efortul.

CAPITOLUL 14

CE ESTE UN GURU

1

O doamnă ce a vizitat ashramul nostru a avut următoarea discuție cu Yogananda: "Termenul de "revelarea Sinelui" mi se pare a fi în contradicție cu concepția hindusă referitoare la necesitatea de a fi ghidat de un maestru pe calea spirituală. Ideea "revelării Sinelui" mi se pare atrăgătoare, dar nu înțeleg de ce este necesar un guru pentru a-ți revela propriul Sine?"

Eu cred că fiecare persoană trebuie să fie independentă, că trebuie să se confrunte singură cu dificultățile vieții și să învețe ceea ce are de învățat din ele. Ce fel de om este acea persoană care acceptă să ajungă să cunoască viața prin intermediul unei alte persoane?"

"Să presupunem că ai dori să înveți să pilotezi un avion. Te- ar deranja cu ceva dacă te-ar învăța cineva cum?"- a întreat-o Yogananda.

"Bineînțeles că nu" - i-a răspuns doamna. "Dar eu vorbesc de situații reale, nu artificiale. Mă refer la genul de situații în care orice adult ar trebui să fie capabil să ia o decizie înțeleaptă."

"Ca, de exemplu, să știe cum să se îmbrace fără să consulte buletinul meteorologic?" - o tachină Yogananda.

"Păi..." - ezită doamna.

"Cu siguranță că este o nebunie să treci prin viață fără a accepta sfatul nimănui."

"Desigur" - a fost de acord doamna. "Totuși, în cazul unui guru, discipolul este forțat să se supună voinței lui fără drept de apel, ca un robot."

"În nici un caz!" - a răspuns Yogananda. "Orice guru care ar pretinde o supunere oarbă din partea discipolilor săi ar atrage în jurul lui doar persoane lipsite de discernământ și ar fi ocolit cu grijă de ființele cu o voință puternică, singurele care sunt capabile să urmeze calea realizării Sinelui. Este nevoie de multă voință și de o mare tărie de caracter pentru a-l găsi pe Dumnezeu.

Ființele ignorante ar putea fi șocate de măreția Lui.

Nici un discipol nu este obligat să-și asculte gurul.

Libertatea de a accepta sau a respinge este una din cele mai importante legi ale vieții spirituale. Este un drept pe care ni l-a acordat însuși Dumnezeu." Maestrul a zâmbit. "Priviți câți oameni își folosesc dreptul de a-L respinge pe Dumnezeu atâtea vieți la rând! Și totuși Dumnezeu este atât de răbdător și umil, nu încearcă să-și impună prezența asupra nimănui. Îl putem respinge timp de eoni, dar Dumnezeu, iubindu-ne de-a lungul eternității, va spune: "Eu aștept." Ți dai seama ce spui când afirmi că te simți atrasă de conceptul de revelare a Sinelui, dar respingi ideea necesității unui guru? Oamenii, în general, înțeleg prin realizarea Sinelui dezvoltarea la maxim a potențialului ființei umane. Dar realizarea Sinelui se referă la trezirea potențialului spiritual, nu al personalității umane.

Personalitatea este ca o pădure deasă, dincolo de care este tărâmul minunat, paradisiac pe care ți l-a promis Dumnezeu. Pentru a ajunge la el trebuie să reușești să ieși din pădure, să nu-ți pierzi vremea explorând nenumăratele ei poteci.

Oamenii nu au nici cea mai mică idee despre cum să iasă din hățișul mentalului lor. Pe orice potecă o pornesc, încercarea lor eșuează într-o stare de confuzie, determinată de o gravă lipsă de maturitate, ce îi va conduce în final la punctul din care au pornit. Doar după o perioadă lungă de timp realizează că s-au rătăcit.

Dar să presupunem că cineva vine și le spune: "Eu cunosc bine această pădure; lasă-mă să te conduc până la marginea ei" - crezi că vor lua această propunere ca o amenințare la adresa libertății lor? Nu, o vor lua ca pe o șansă de a îndeplini cu succes ceea ce încercau în zadar de atât de mult timp să realizeze.

Ai vorbit despre decizii înțelepte. În acea pădure, vârsta nu are nici o legătură cu capacitatea unei persoane de a lua decizii.

Ceea ce contează este experiența. Dacă te-ai rătăcit, chiar și un copil care știe drumul te va conduce mai bine decât ai fi capabil să te orientezi tu însuși. În această situație ar fi potrivit să spui că acel copil este mai înțelept decât tine. În orice caz, el este capabil să-și asume responsabilitatea de a te conduce acolo unde vrei să ajungi.

Toți suntem doar niște copii în fața lui Dumnezeu. Viața este o mare școală și lecțiile nu se vor termina până când nu vom realiza cine suntem cu adevărat, în calitate de copii ai Infinitului.

Nici un guru autentic nu va urmări să-ți submineze voința; el dorește să-ți dezvăluie secretele dezvoltării puterii tale interioare, până când vei fi capabil să asiguri imperturbabil chiar și la distrugerea lumilor.

A-ți dezvolta o astfel de încredere în Sine este mult mai important decât a reuși să supraviețuiești în situațiile vieții cotidiene.

Oamenii care contestă necesitatea unui guru", a concluzionat Paramhansa Yogananda, "nu-și dau seama ce munte prăpăstios le stă în cale și le barează drumul către Dumnezeu. A urca acest munte fără un ghid ar fi o nebunie ce s-ar putea dovedi catastrofală, din punct de vedere spiritual, pentru evoluția ființei."

2

Un bijutier poate deosebi o piatră autentică de o imitație.

Dacă te duci să cumperi o piatră prețioasă și nu ceri sfatul unui expert ai putea descoperi că ai aruncat o grămadă de bani pe o bucată de sticlă.

Un guru este asemeni unui bijutier. El te poate ajuta să eviți greșeli costisitoare, care altfel ți-ar putea zădărnici eforturile spirituale timp de mai multe vieți.

3

Labirintul din mitologia greacă era atât de întortocheat încât nimeni, odată intrat, nu mai putea să iasă afară. Tezeu a fost singurul care a reușit. A luat cu el un mosor de sfoară pe care a început să-l deșire chiar de la intrare, apoi, mergând înapoi pe fir, a reușit să ajungă din nou afară.

Un guru poate fi comparat cu acel ghem de sfoară. El nu trebuie să fie prezent la fiecare cotitură de drum ca să-ți spună ce să faci. Comunicarea mentală și spirituală cu el este de ajuns.

Păstrând în permanență această legătură, vei ști să alegi, dintre alternativele care ți se oferă, pe cea mai bună pentru tine.

4

Oamenii care sunt încă prizonieri în cușca ego-ului lor privesc adesea perspectiva de a avea un guru ca pe o amenințare la adresa libertății lor individuale. De fapt ei nu sunt conștienți că ceea ce le lipsește lor în prezent este tocmai libertatea! Rolul gurului este de a-i elibera din această închisoare. Dacă un discipol, încă atașat de limitările sale, strigă: "Lasă-mă în pace; mie îmi place culcușul meu de plăceri și dorințe!", gurul nu va insista. El îi va spune: "Am venit pentru că m-ai chemat; altfel n-aș fi făcut acest efort. Nu nevoia mea m-a adus aici, ci nevoia ta. Așa că, până când mă vei chema din nou, am să aștept." A accepta un guru nu este o împovărare! Nu este o amenințare la adresa liberului arbitru și a fericirii! Este cea mai mare binecuvântare pe care o poate primi cineva în această lume. Trebuie să ai o karmă foarte bună pentru a atrage ajutorul unui guru autentic.

Dumnezeu îl conduce pe cel care are doar puțină aspirație spre ghizi nu foarte avansați spiritual și spre diferite cărți ale înțelepciunii. Doar atunci când dorința de a-L cunoaște este foarte puternică îi trimite în ajutor un guru eliberat. Discipolul nu îi face o favoare gurului acceptându-l. Ci, din contră, discipolul trebuie să se fi rugat foarte mult, de-a lungul acestei vieți și a vieților anterioare, pentru a merita o binecuvântare atât de mare.

Nu este nevoie să pleci în căutarea unui guru. Atunci când vei fi pregătit din punct de vedere spiritual, Dumnezeu îl va trimite la tine sau te va ghida spre el.

5

Legătura cu un guru, odată stabilită, nu se realizează doar pentru o singură viață. Ea este eternă. Chiar și după ce discipolul atinge eliberarea spirituală, el îl consideră pe guru canalul prin care aceasta s-a realizat. Pentru că un guru este asemeni unui canal prin care se manifestă puterea și înțelepciunea lui Dumnezeu.

Dumnezeu este adevăratul guru.

Un guru este asemenea unui transformator ce adaptează un voltaj ridicat la consumul curent.

Uneori, discipolul devine mai mare decât gurul său. Așa a fost cazul cu Isus, care era mai evoluat spiritual decât Ioan Botezătorul, deși Ioan Botezătorul - așa cum am explicat în autobiografia mea* - era gurul său din existențele anterioare. De aceea Ioan spunea cu umilință că Isus ar trebui să-l boteze pe el.

Și de aceea Isus a răspuns: "Lasă acum, că așa se cuvine nouă să împlinim toată dreptatea"* Este, de asemenea, motivul pentru care Isus a spus: "Între cei născuți din femei, nimeni nu este mai mare decât Ioan"* Nu se născuse și Isus din femeie? El nu făcea decât să exprime faptul că recunoștința lui, ca discipol, este eternă.

Așa că, vedeți, legătura dintre guru și discipol nu este asemănătoare cu cea dintre stăpân și sclav. Este o legătură eternă de iubire divină și prietenie.

Dacă, la început, gurul își disciplinează discipolul, o face ca cel mai bun și mai adevărat prieten al său; ca cineva care îl ajută să realizeze ceea ce el își dorește cel mai mult în adâncul sufletului său. Doar un guru fals ar cocoloși ego-ul discipolului său cu complimente.

Un guru adevărat nu-și instruieste niciodată discipolul din motive egoiste. Tot ceea ce îl învață și orice disciplină îi impune nu vine de la el, ci de la Dumnezeu."

6

Într-o zi, Paramhansa Yogananda i-a spus unui discipol: "Am pierdut legătura cu tine timp de mai multe încarnări, dar asta nu se va mai întâmpla niciodată de acum înainte."

7

Despre un alt discipol, care nu l-a acceptat pe Yogananda drept guru, a spus: "Acest canal este pentru el singurul mijloc de a ajunge la eliberare, și i-a fost trimis de Dumnezeu."

8

"Maestre", i-a spus un discipol, "pentru mine este o mare bucurie să-l slujesc pe Dumnezeu, dar îmi este greu să stau neclintit în meditație!"

"Foarte bine", răspuse Maestrul, "de acum înainte slujește-L cu credință, cu devoțiune pe Dumnezeu, iar eu voi medita pentru tine."

9

"Toată ghidarea de care avem nevoie este cuprinsă în Biblie"- afirma reprezentantul unei biserici. "Ce sens are să urmezi un guru?"

"Ce scrie în Biblie"- răspuse Paramhansa Yogananda- "și ce înțeleg oamenii din ea sunt adeseori lucruri diametral opuse! Dacă vei interpreta greșit Scripturile, ele nu te vor ajuta să te transformi. Un guru, din contră, te ajută să elimini înțelegerea greșită.

Gurul este o scriptură vie. El vorbește de pe același nivel de percepție a Adevărului ca orice maestru eliberat care a trăit înaintea lui. Sursa înțelepciunii sale și a lor este aceeași.

În plus, Biblia nu exprimă un nivel de înțelepciune foarte elevat de la un capăt la altul, pentru că unii dintre cei care au redactat-o au fost mai puțin inspirați decât ceilalți. Despre unii dintre ei putem spune că au fost totalmente lipsiți de inspirație.

Mai mult, traducătorii au modificat înțelesul anumitor pasaje - în special al celor care au fost scrise dintr-o introspecție profundă- ceea ce le face mai puțin accesibile.

Chiar și discipolii lui Isus Cristos au relatat spusele lui în raport cu propria lor capacitate de a le înțelege. Am citit pasaje în care Isus îi dojenea pentru superficialitatea înțelegerii lor.

Așa că, vedeți, adevărul ajunge la noi filtrat, chiar și în cazul unei Scripturi sfinte cum este Biblia. Învățăturile din Scripturi se adresează tuturor, indiferent de nivelul de evoluție. Ele nu sunt adaptate nevoilor individuale ale aspirantului.

Acestea sunt motivele pentru care un guru este necesar.

Principalul motiv pentru care este necesar un guru este menționat chiar în Biblie. Acolo se spune: “Și celor câți L-au primit, care cred în numele Lui, le-a dat puterea ca să se facă fii ai lui Dumnezeu.”* Gurul nu-i dăruiește discipolului doar învățatură și ghidare. El îi transmite și puterea sa spirituală.

Așa cum Isus l-a ridicat pe Lazăr din morți, gurul îl elevează interior pe discipol trezindu-l la viața Spiritului. Dumnezeu însuși, prin guru, îl trezește pe devot din somnul milenar al iluziei."

Cei ce ni se alătură pe această cale a realizării Sinelui nu urmează o școală oarecare, ci o linie continuă de maeștri eliberați. Dumnezeu însuși, prin ei, supraveghează această muncă.

Cei ce o urmează cu sinceritate, cu devoțiune, vor ajunge cu siguranță la El.

CAPITOLUL 15

ROLUL DISCIPOLULUI

1

Paramahansa Yogananda ne povestea: "Când l-am întâlnit prima dată pe gurul meu, Swami Sri Yukteswar, acesta a venit spre mine și mi-a spus: "Permite-mi să te disciplinez".

"De ce?"- l-am întrebat eu.

El mi-a răspuns: "Până când l-am întâlnit pe gurul meu, Lahiri Mahasaya, ființa mea era supusă capriciilor. Când m-am armonizat cu voința sa ghidată de înțelepciunea divină, m-am simțit mai liber, inspirat de înțelepciunea sa.

Acesta este scopul vieții discipolului și a supunerii de care trebuie să dea dovadă. Această supunere față de maestru nu are ca scop să-l aservească pe discipol, ci să-i elibereze ființa de ceea ce-l încătușează: capriciile de tot felul, atașamentul față de

plăceri, dorințe.” Multe persoane privesc posibilitatea de a-și satisface într-un mod “liber” dorințele ca pe un mod de a-și confirma libertatea. Ei nu observă că dorința, prin propria ei natură, te înlănțuie, îți reduce puterea de discernământ. Ce libertate putem să descoperim într-o atitudine ce ne adâncește în iluzia în care trăim? Trezirea spirituală necesită cooperarea discipolului. Ea nu poate fi obținută atunci când discipolul se păstrează într-o atitudine pasivă. Supunerea în fața voinței divine ce este exprimată de guru trebuie să fie consimțită în mod liber, inteligent.

Maestrii care nu au atins eliberarea adeseori tind să-și impună voința în fața discipolilor. Ființa nu poate evolua astfel, chiar dacă sfatul primit este cel corect. A-ți impune voința este o greșală din punct de vedere spiritual, fiind asemeni hipnozei care, în timp, slăbește voința ființei ce se lasă hipnotizată.

Supunerea și ascultarea trebuie să o realizăm numai față de persoane ce ne sunt superioare din punct de vedere al evoluției spirituale. Iar învățătura spirituală pe care o primești trebuie să fie în concordanță cu necesitățile ființei tale.

Diferența dintre o astfel de ghidare înțeleaptă și puterea de discriminare a omului obișnuit, bazată pe introspecție, constă în faptul că mintea umană este încețoșată de dorințe și repulsii, condiționată de vechile obiceiuri și moduri de a privi lucrurile, fapt care duce la diminuarea puterii de discernământ. Conștiința gurului, pe de altă parte, este asemeni unei oglinzi strălucitoare.

Starea spirituală a discipolului se reflectă perfect în ea și, în funcție de aceasta, el îi dăruie ceea ce îi este necesar pentru a scăpa cât mai repede din această înlănțuire a iluziei.

O cooperare cât mai strânsă cu gurul său mărește infinit forța voinței discipolului, pentru că îl pune la unison cu voința infinită a lui Dumnezeu."

2

"De ce, în cadrul ceremoniei de inițiere în Kriya Yoga, inițiatul trebuie să răspundă: "Da" atunci când primește binecuvântarea maestrului?"

"Acest "da" nu este numai promisiunea că discipolul va practica tehnicile primite și le va ține secrete, conform tradiției străvechi. Acesta exprimă hotărârea fermă a discipolului de a depăși atașamentele egotice și de a se dăruie total voinței divine, exprimată prin intermediul gurului său.

Dacă vei înțelege astfel inițierea, cu siguranță îl vei descoperi curând pe Dumnezeu."

3

Atunci când te hotărăști să cumperi o mașină, în primul rând trebuie să te decizi asupra unui model comparând diferitele modele disponibile. Vei spune: "Acestă

mașină prezintă următoarele avantaje" - și, tot așa, până la urmă te vei decide. Dar, când te-ai hotărât, trebuie să rămâi ferm în hotărârea ta. Hai să vedem ce s-ar întâmpla dacă ai continua să eziți. Să presupunem că ai cumpărat un Plymouth și ai plecat de la Los Angeles cu intenția de a ajunge la Boston. Dar, după câteva zile de drum, când ajungi în Arizona, începi să te gândești: "Cred că era mai bine dacă aș fi cumpărat un Buick. Astfel că te hotărăști să te întorci înapoi la Los Angeles, să vinzi Plymouth-ul și să cumperi Buick-ul, după care să îți reiei drumul. Dar, din nou, după alte câteva zile de mers, începe să te macine îndoiala în legătură cu alegerea făcută și, când ai ajuns în New Mexico, te hotărăști și îți spui: "Totuși un Oldsmobile era o afacere și mai bună." Astfel că te întorci din nou la Los Angeles pentru a încheia a treia tranzacție.

Toate aceste schimbări de decizie riscă să te împiedice să ajungi la destinație și mai implică și o mare pierdere de timp și de bani. Multe persoane se comportă asemănător pe calea spirituală.

După ce au acceptat un guru, ele continuă să se întrebe: "Să-i accept opinia asupra acestui lucru? Oare de ce a spus asta ieri? Nu este ceea ce aș fi spus eu. Pot să ajungă chiar să se întrebe: "Știe el cu adevărat ce face?" Supunerea nu trebuie niciodată să fie oarbă. Ea necesită discernământ și o profundă inteligență intuitivă. Atâta timp cât ființa nu se va debarasa de această tendință permanentă de a se îndoii, discipolul va fi în imposibilitatea de a stabili o relație profundă cu maestrul său, care este poarta sa către Dumnezeu.

4

Intuiția este indispensabilă discipolului. Fără ea, unele dintre sfaturile maestrului sunt de neînțeles.

Nu fii prea dependent de raționamente, de rațiune. Înțelepciunea nu poate fi obținută printr-o raționalizare a adevărului. Iar înțelegerea intuitivă nu o poți dobândi argumentând.

Cunoașterea spirituală implică să te pui de acord cu cuvintele maestrului tău, cu ceea ce dorește el de la tine. La baza cunoașterii divine stă credința intuitivă și nu rațiunea.

5

Antrenează-ți mentalul pentru a răspunde la oricare dintre sfaturile maestrului astfel: "O voi face!" Gândește-te doar cum să realizezi ceea ce s-a cerut de la tine. Pentru că, atunci când începi să analizezi, apare ezitarea, confuzia, îndoiala. Iar în final poți să descoperi că voința ta e paralizată și că te afli în imposibilitatea de a mai acționa.

6

Este foarte dificil să trezești persoanele care dorm profund.

Chiar dacă le vei striga ele nu vor reacționa. Dacă le zgâlțâi, încep să se plângă: "Lasă-mă în pace!". Dacă insiști, poate că în final vor deschide ochii și chiar poate se vor ridica din pat. Dar cu siguranță că, în momentul în care tu vei pleca, ele se vor așeza din nou în pat și vor adormi la loc. Alte ființe, dimpotrivă, răspund prompt chiar de la prima solicitare.

Aceasta trebuie să fie atitudinea discipolului. Atunci când Dumnezeu îl solicită, el trebuie să răspundă imediat și din tot sufletul. Dacă va proceda așa, nu va mai regreta niciodată somnul iluzoriu de dinainte, pentru că va descoperi în Dumnezeu starea de beatifică trezire.

Fii un discipol adevărat!

7

Dacă, după ce ai consultat un medic, acesta îți dă o rețetă, iar tu o arunci la coș, de ce te-ai mai dus să-l consulți? Gurul este "medicul" tău spiritual. Fă întotdeauna așa cum te sfătuiește el să faci. Dacă îi vei urma sfaturile, vei vedea cum existența ta se transformă.

8

Un băiețel ce avea probleme de sănătate a venit cu mama lui să-mi ceară anumite sfaturi dar, de fiecare dată când îi spuneam ce ar trebui să facă pentru binele lui, începea să se plângă că este prea dificil ceea ce-i cer. Bineînțeles că, după ce am insistat o perioadă de timp, am renunțat. De ce să ajuți o persoană dacă ea nu-ți dorește ajutorul? Nu uita niciodată că, dacă îți spun ceva ce îți displace, nu tu, în realitatea ta profundă, ești rănit. Ci acea parte din tine pe care, în această existență, ai venit să o elimini.

9

Nu uita cuvintele lui Isus: "Cei din urmă vor fi cei dintâi". Mergeți cu curaj până la capătul vieții. Doar cei care ajung la "finish" - nu pentru a se remarca, ci pentru că îl iubesc pe Dumnezeu - vor fi primii în împărăția Lui.

10

O armonizare a ființei cu maestrul ei înseamnă o acceptare totală și profundă a tuturor sfaturilor și acțiunilor lui. Această acceptare trebuie să fie absolută. Nu

trebuie să gândești, de exemplu: "Eu sunt de acord cu ceea ce-mi spune numai în anumite situații, dar nu în toate situațiile." Sau: "Sunt de acord cu ceea ce-mi spune el, dar nu și cu ceea ce-mi spun cei care îl reprezintă." Armonizarea înseamnă să ascultăm sfaturile pe care le primim telepatic de la guru, atunci când ne deschidem față de ființa lui.

În toate situațiile dificile, întreabă-l mental ce hotărâre să iei, cum să te porți, cum să reușești mai bine să-l iubești pe Dumnezeu. Chiar mai important decât a-i cere sfaturi este să-l rogi să-ți dăruiască puterea de a evolua din punct de vedere spiritual.

Lasă-te, în același timp, ghidat de bunul simț. Nu te comporta niciodată în mod incorect sau nepolitic. "Învață să te porți", obișnuia Sri Yukteswar să spună. Nu permite niciodată ca motivațiile tale spirituale să fie o scuză pentru o imaginație haotică și un comportament lipsit de bun simț.

11

Cuvintele sunt incapabile să redea o idee sau o percepție spirituală în totalitatea ei. Ascultă cuvintele mele, dar cel mai important este să urmărești să percepi ce am vrut să-ți transmit dincolo de ele. Prefer să mă focalizez să-ți transmit cât mai corect gândurile mele decât să fiu atent cum îmi aleg cuvintele.

Pentru că doar atunci când pot pătrunde în interiorul ființei tale, în conștiința ta, știu că ai înțeles ce am vrut să spun cu adevărat.

12

Pentru a te pune la unison cu conștiința gurului tău, vizualizează-i imaginea la nivelul celui de-al treilea ochi.

Invocă-l mental acolo. Imaginează-ți mai ales ochii lui privindu-te. Invocă-l ca să te inspire.

Apoi, după ce l-ai invocat un anumit timp, încearcă să-i percepi răspunsul în inima ta. Inima este centrul intuiției în corp; este "aparatură" de recepție".

Centrul tău de comandă mentală este situat la nivelul celui de-al treilea ochi, între sprâncene. Prin acest centru tu emiți în Univers gândurile și ideile tale.

Odată ce ai simțit răspunsul în inimă, imploră-l cu toată ființa ta pe maestru: "Ajută-mă să-L cunosc pe Dumnezeu!".

13

Există un proverb în scripturile indiene: "Toți soldații lui Krishna erau asemeni lui Krishna." Îți poți da seama de nivelul de conștiință al unei persoane în funcție

de modul în care se manifestă în viața sa. În momentul în care ființa renunță la ego și se deschide față de Dumnezeu, ea va urma o anumită cale și va manifesta un anumit aspect al Divinului.

Ființa nu se va desprinde în totalitate de felul său de a fi. Acesta nu se pierde niciodată. Dar își asumă responsabilitatea de a fi un canal divin, în loc să trăiască înlănțuit de ego, atașat de plăceri și repulsii.

Din clipa în care drumul tău este cel pe care ți l-a arătat Dumnezeu, tu îl manifesti în mod spontan pe acea cale. Invocând nivelul spiritual al gurului tău, vei ajunge la starea sa de realizare a Sinelui.

Va face asta din tine o copie la indigo a gurului? Privește diferența la nivel uman dintre Sri Yukteswar și personalitatea mea.

Sri Yukteswar era un jnani (un înțelept; o ființa care-L manifestă pe Dumnezeu în aspectul său de înțelepciune). Prin contrast, natura mea umană mă îndeamnă să exprim mai degrabă iubirea și bucuria divină. Totuși, în spirit suntem o singură ființă.

14

Trebuie să-i fii loial gurului tău. Loialitatea este prima lege a lui Dumnezeu. Așa cum trădarea este cel mai mare păcat în fața lui Dumnezeu. Mai mult, dacă ești loial, trebuie să-ți arăți loialitatea prin cuvintele și acțiunile tale.

D., una dintre discipolele din ashram, a fost întotdeauna foarte îndatoritoare prin natura sa, dar uneori exagera. A fost o perioadă când ar fi fost de acord cu oricine asupra aproape oricărui subiect, doar ca să fie amabilă.

Într-o zi i-am spus: "Dacă cineva ar veni la tine și ți-ar spune: "L-am văzut ieri seară pe Yogananda beat mort, căzut în șanț"- tu i-ai răspunde uimită: "Chiar așa să fie?". Știu că nu crezi cu adevărat așa ceva, dar trebuie să înțelegi că este important să ai curajul să-ți exprimi convingerile.

A fi capabil să-ți susții părerile este un semn de loialitate. Nu-ți spun că ar trebui să fii fanatică, dar, pe de altă parte, nu trebuie să fii nici "lasă-mă să te las". Dacă vrei cu adevărat să-ți unești sufletul cu El, care este fundamentul Universului, trebuie să-ți aperi cu fermitate convingerile.

15

O discipolă se lamenta că nu simte că este ajutată de guru la fel de mult ca ceilalți.

"Dacă tu mă încui afară", a răspuns calm Paramahansa Yogananda, "cum aș putea eu oare să intru?"

16

Yogananda ne atenționa: "De mediul în care trăiești depinde într-o mare măsură dacă energia ta se va orienta spre interior, spre Dumnezeu, sau în afară spre lume. Un anturaj sănătos este esențial pe calea spirituală." "Maestre", l-a întrebat un discipol, "și dacă eu sunt singur?" Maestrul l-a privit atent și i-a spus: "Nu sunt eu oare tot timpul cu tine?"

17

Cu câteva luni înainte ca Paramahansa Yogananda să-și părăsească corpul fizic, un discipol l-a întrebat: "Maestre, când nu te vom mai putea vedea, vei rămâne în continuare la fel de aproape de noi cum ești acum?" Maestrul i-a răspuns pe un ton grav: "Pentru cei care vor considera că sunt aproape, voi fi aproape."

CAPITOLUL 16

DIVERSE MANIERE DE A-L ADORA PE DUMNEZEU

1

"Conceptul "realizarea Sinelui" mă intrigă"- a spus într-o zi un student în filozofie. "Asociați aceasta unui cult? Cu siguranță, noi nu trebuie să idolatrizăm învățătura dumneavoastră."

"Dar aceasta faceți cu toții?"- a glumit Yogananda. "Aceasta este esența Iluziei: să idolatrizezi ego-ul, să bei în cinstea lui, să-i cânti cântece de slavă și să-l răsfeți. A adora înseamnă a te identifica cu obiectul iubirii tale. Pe calea Realizării Sinelui aspirantul urmărește să-și transfere identitatea din planul limitat al ego-ului în planul Sinelui Suprem. Din punct de vedere filozofic este chiar indicat să-ți adori Sinele, chiar dacă este un concept atât de greu de înțeles pentru mintea umană.

Dacă afirmi: "Eu sunt infinit!" - fără pic de umilință sau devoțiune, este foarte ușor să cazi în grandomanie și paranoia.

Acesta este motivul pentru care o ființă ce nu are un nivel spiritual elevat trebuie să se gândească la Dumnezeu ca la "Tu". De altfel, această atitudine este mult mai naturală pentru că noi, ca ființe umane, ne considerăm total separați unul de celălalt, chiar dacă acceptăm ideea că suntem manifestarea aceluiași Unu.

Pentru început este mult mai simplă și mai clară o relație cu Dumnezeu privit ca ceva exterior ție. Nu șochează în nici un fel mintea și este un tip de relație pe care

însuși Dumnezeu o recunoște. El răspunde întotdeauna unei devoțiuni sincere și niciodată chemării plină de orgoliu a ego-ului.

2

Vaporii sunt invizibili, dar la o temperatură scăzută ei se transformă în apă. Dacă temperatura scade și mai mult ei se transformă în gheață. Vaporii și apa nu au o formă bine definită, în timp ce gheața poate lua nenumărate forme. La fel, Dumnezeu rămâne invizibil în spatele creației sale chiar dacă energia lui determină funcționarea întregului Cosmos.

În timpul meditației, devoțiunea noastră ne permite să-l vizualizăm pe Dumnezeu sub forma luminii interioare. Dacă întreaga noastră viață se transformă într-o meditație, El se va "condensa" și mai mult și astfel îl vom recunoaște în oricare aspect manifestat. Acesta este modul în care Dumnezeu apare celor ce îl iubesc.

3

Într-o zi, un om de știință l-a provocat pe Paramhansa Yogananda la următoarea discuție: "Considerând vastitatea Universului, cu miliardele sale de planete și stele, mi se pare copilăresc să cred că cel care a creat această imensitate îmi poate auzi, în acest spațiu nesfârșit, gândurile și rugăciunile."

"Concepția ta despre infinit este deosebit de ...finită"- a glumit Yogananda. "În timp ce Dumnezeu este infinit de mare el este, în mod misterios, și infinitezimal. Conștiința Divină cuprinde atât infinitul-mare, Cosmosul, cât și infinitul-mic, lumea subatomică. El este la fel de conștient de fiecare gând și sentiment al tău la fel cum este conștient de mișcarea galaxiilor în infinitul spațiu.

4

Un student la teologie i-a expus Maestrului următoarea dilemă: "Am descoperit că fiecare religie îl definește pe Dumnezeu într-un mod diferit. Adeseori mă întreb dacă fondatorii marilor religii ale lumii au știut despre ce vorbesc." Paramahansa Yogananda i-a replicat zâmbind: "Mintea ta, prin educația pe care ai primit-o, a fost condiționată să creadă că a defini un lucru este similar cu a înțelege acel lucru. Nici o definiție nu va putea vreodată să-l exprime în totalitate pe Dumnezeu.

Un arhitect ce se întoarce de la Londra îți va descrie orașul povestind despre monumentele pe care le-a vizitat și despre arhitectura urbană; un grădinar îți va descrie același oraș vorbind despre frumusețea grădinilor și a parcurilor, iar un politician va descrie structura politico-administrativă a Londrei. Nici unul dintre ei

nu-ți va putea oferi o imagine completă a orașului. Un alt exemplu: cum poți explica ce gust are portocala unei persoane care nu a mâncat niciodată un astfel de fruct?

Finalitatea oricărei religii nu este să-l definească pe Dumnezeu, ci constă în a-i inspira pe oameni să dorească să comunice cu El, să ÎL descopere înlăuntrul ființei lor. Toți fondatorii marilor religii au vorbit despre această experiență interioară. Totuși, când unii dintre ei au trebuit să-l definească pe Dumnezeu, au făcut aceasta în termenii care erau cel mai aproape de sufletul și mintea auditoriului. Astfel, unii l-au numit "Cel Preaiubit", alții "Rege Preaputernic" sau "Marea Lumină". Isus a vorbit despre Dumnezeu numindu-l Tată Ceresc; Buddha nu a vorbit deloc despre El, considerând tăcerea ca fiind singurul răspuns al întrebărilor despre natura lui Dumnezeu.

Cu siguranță, niciunul dintre maștrii nu a căutat o definiție exhaustivă. Ei au dorit să le transmită celor din jur un impuls spiritual care să-i determine să aspire frenetic către Dumnezeu.

Astfel, ei au făcut o paralelă între această stare și anumite trăiri mai accesibile înțelegerii umane obișnuite - cum ar fi bucuria iubirii - și aceasta numai pentru că au dorit ca oamenii să intuiască Minunea Divină de dincolo de cele terestre. Deoarece majoritatea oamenilor se simt foarte atrași de realitatea lipsită de consistență a lumii, marii maștrii spirituali au subliniat întotdeauna că doar în extazul comuniunii cu Dumnezeu se poate găsi adevărata bucurie.

5

Un student american, de origine hindusă, i-a spus lui Yogananda: "În India, bunica mea ascultă cântece devoționale- bhajanas- la radio. La sfârșitul fiecărui cântec, ea depune câte o floare drept ofrandă pe radio, ca pe un lucru sfânt." Maestrul a râs cu poftă de această îmbinare puțin obișnuită de știință și spiritualitate.

"Și totuși"- a comentat el- "bunica ta nu este o ființă atât de superficială pe cât ne lasă să credem povestea ta. Cu fiecare floare pe care o depune, ea își exprimă gratitudinea față de Dumnezeu, radioul fiind doar suportul exterior al iubirii sale. De altfel, este minunat să vezi prezența divină chiar și în cel mai prozaic lucru. Dacă faci constant abstracție de esența divină a tuturor celor ce te înconjoară, vei ajunge cu siguranță într-un moment în care Dumnezeu va dispărea complet din viața ta."

6

"Există un lucru pe care nu pot să-l înțeleg în religia hindusă"- i-a spus într-o zi un creștin Maestrului. "Aceasta este pleiada de zei." "E adevărat că sunt nenumărați zei. Fiecare dintre ei reprezintă o tentativă de a ni-L aminti pe Dumnezeu sub una dintre nenumăratele sale forme. De fapt, toate sunt manifestări efemere, un mod de a spune că nici o ființă umană nu poate înțelege ceea ce Dumnezeu este.

Să luăm de exemplu imaginea zeiței Kali. Dintre toate zeitățile hinduse, Kali este cea mai greșit înțeleasă de occidentali. Tradițional, ea este reprezentată goală, stând pe un cadavru, cu părul despletit, cu o ghirlandă de cranii la gât și ținând într-una din mâini o sabie, iar în alta un cap de mort. Limba ei, tradițional pictată în roșu, îi atârnă din gură ca și cum ea ar fi însetată de sânge." Auzind această descriere, interlocutorul creștin a început să tremure.

Yogananda a continuat: "Dacă noi am crede că această imagine reprezintă adevărata imagine a lui Kali, eu vă garantez că nu ar suscita devoțiunea unui număr prea mare de ființe. De fapt, această reprezentare are ca scop evocarea anumitor funcții cosmice ale acestei Puteri Infinite. Kali este Mama Natură, AUM, Vibrația Cosmică, Materia și Energia. Ghirlanda cu cranii din jurul gâtului semnifică faptul că ea este o prezență invizibilă în toate cele create sau necreate. Activitatea sa este jocul vieții și al morții- creația, menținerea și distrugerea- reprezentate de vasul din cea de-a treia mână (simbolul vieții), de sabie și de capul de mort. Părul curgându-i în dezordine pe umeri exprimă energia sa omniprezentă. Shiva este soțul ei, Cel de dincolo de creație, și este simbolizat de cadavrul de la picioarele ei. Limba lui Kali, roșie și atârându-i din gură, nu reprezintă pofta ei de sânge. În Orient, gestul de a scoate limba exprimă recunoașterea unei greșeli. (Și în Occident există un gest similar: vă plasați mâna pe gură în momentul în care sunteți încurcați.) Kali este reprezentată dansând, având ca scenă creația. Dansul reprezintă Vibrația Cosmică, cea prin care totul există. Când picioarele ei ating pieptul Infinitului, își scoate limba ca și cum ar spune: "O, totuși am ajuns prea departe!". Când devii una cu Spiritul Infinit, toate vibrațiile încetează. A patra mână a lui Kali realizează un gest de binecuvântare a tuturor celor care caută nu darurile ei, ci Eliberarea din nesfârșitul joc al Maya-ei, al iluziei. Cei care se simt atrași de manifestările exterioare ale naturii vor continua acest ciclu neîncetat al vieții și al morții, din încarnare în încarnare.

Aspiranții care urmăresc Eliberarea din acest joc cosmic îl adoră pe Dumnezeu ca Sine interior. Prin aceasta, ei ajung să se scufunde în acest AUM infinit. Prin fuziunea cu AUM, ei ajung să transceadă creația și să-și cufunde Conștiința individuală în Conștiința Cosmică, trăind Beatitudinea Infinită.

Statuile lui Kali nu sunt destinate pentru a reprezenta aspectele exterioare ale Mamei Divine, ci doar calitățile Ei lăuntrice. Mama Divină este dincolo de formă,

deși am putea spune că trupul ei este Cosmosul, cu infinitatea de sori și stele. Ea îi poate apare aspirantului chiar și sub formă umană, învăluită de o lumină divină.

În India, toate statuile zeităților sunt simbolice. Trebuie să căutăm semnificația profundă care se ascunde în spatele lor.

7

"Îmi este dificil să mi-l imaginez pe Dumnezeu"- i s-a confesat un student la teologie lui Yogananda. "Am urmărit să mi-l imaginez ca pe o Inteligență infinită al cărei principiu este "Eu sunt!", ca Sine Interior, ca Rădăcină Cosmică a tot ceea ce există. Dar toate aceste reprezentări mi s-au părut atât de abstracte. Concepția dumneavoastră despre Dumnezeu mi se pare foarte plină de dragoste. Cum se poate ajunge la o asemenea relație?"

"Prima etapă constă în a înțelege că Dumnezeu nu dorește definițiile tale. El nu dorește decât dragostea ta. De ce să nu adori atunci Infinitul privit ca Mamă Divină?"

"Ce idee minunată"- a exclamat studentul. "Dar este cu adevărat valabilă?"

"Bineînțeles!"- i-a răspuns Yogananda. "Dragostea lui Dumnezeu se reflectă în relațiile dintre oameni. Asemeni luminii soarelui, care face să strălucească nenumăratele cioburi de sticlă, iubirea Sa iluminează fiecare atom al creației. Mama Divină este prototipul mamelor umane. Prin intermediul părinților, El are grijă de voi și vă protejează. Prin intermediul prietenilor voștri, El vă arată cum dragostea este dăruire liberă de orice constrângere.

Mă simt mult mai apropiat de aspectul matern al lui Dumnezeu.

Mamele sunt întotdeauna mai apropiate de noi decât tații. Aspectul patern al lui Dumnezeu este transcendent creației sale. Chiar și pe Pământ, tații judecă mult mai dur greșelile copiilor lor, în timp ce mama este mai iertătoare. Roagă-te deci Mamei Divine, vorbește-i ca și cum ai fi copilul ei: "Mamă Divină, bun sau rău, eu sunt al tău. Tu trebuie să mă eliberezi de această iluzie." Mama Divină va răspunde întotdeauna cu compasiune dacă aspirantul îi va adresa această rugămintă cu sinceritate și din tot sufletul. Bineînțeles, Dumnezeu nu este nici una din aceste forme sub care noi îl adorăm, dar este util să cunoaștem acest punct de vedere uman de reflectare a lumii pentru a putea să ne aprofundăm devoțiunea. Transcenzând devoțiunea, vom descoperi iubirea divină.

Această formă de iubire perfectă necesită o fuziune totală a ființei în Divin. În această stare, yoghinul realizează adevărul suprem: "Eu sunt El."

8

Dragostea ta pentru Dumnezeu nu trebuie să îmbrace un aspect personal. Această atitudine te va limita, păstrându-te în ego. Dragostea ta pentru El trebuie să te transporte dincolo de ego.

Dacă îl vizualizezi pe Dumnezeu sub o formă și, în urma acestor meditații, ai ajuns să ai stări extatice, urmărește să ajungi să îl percepi sub forma Conștiinței Infinite. Mama Divină este atât de frumoasă, dar nu uita însă niciodată că, în manifestarea sa cea mai elevată, această frumusețe transcende forma; această frumusețe se află în Tot. Iubirea sa divină, compasiunea sa se exprimă până și în picăturile de ploaie. Splendoarea sa se reflectă și în culorile curcubeului. Ea oferă speranță umanității prin frumusețea norilor pufoși și roz ai răsăritului de soare. Înainte de toate, fii însă conștient de prezența Sa în inima ta.

9

Există două maniere de a te apropia de Dumnezeu din Natură.

Una constă în a separa ideea de Dumnezeu de toate aceste manifestări, spunând: "Neti, neti", ceea ce înseamnă că Dumnezeu "nu este aceasta, nu este aceea". A conștientiza acest aspect este întotdeauna necesar pentru a nu cădea în capcana atașamentului față de formă.

Celălalt mod constă în a vedea manifestarea lui Dumnezeu în tot ce ne înconjoară. Prima modalitate poate părea austeră pentru mulți aspiranți; a doua este mult mai agreabilă. Dar cel mai bine este să se realizeze o combinație a celor două.

Mama Divină se ocupă de sarcinile "menajului" acestei creații.

Când copilul, aspirantul, plânge Ea îi dăruie o jucărie cu care să-i distragă atenția, cum ar fi bogății, nume sau faimă. Dacă el plânge în continuare, Ea îi va dăruia o altă jucărie. Dar dacă copilul va arunca toate darurile pe care le primește, plângând numai după dragostea ei, Ea îl va lua în brațe și îi va șopti plină de iubire: "Dacă cu adevărat mă dorești pe Mine și numai pe Mine, atunci vino. Rămâi cu Mine pentru totdeauna în poala infinitului."

10

"Mi se pare dificil să mă rog la o formă a lui Dumnezeu", a spus un profesor ce ne-a vizitat. "Ceea ce mă inspiră este acel gând al nemărginirii, al infinitului. Când mă plimb noaptea sub stele, sunt întotdeauna fascinat. Adevărul Suprem este atât de grandios. În astfel de momente, mica mea viață, cu tracasările și suferințele ei meschine, mi se pare cu adevărat golită de sens. Spiritul meu atunci suspină la gândul infinitului, la gândul eternității."

"Astfel de gânduri trebuie să aibe toți cei care doresc să-L găsească pe Dumnezeu", a spus Sri Yogananda. "Întotdeauna, indiferent ce aspect al lui Dumnezeu preamărești, privirea ta interioară trebuie să fie focalizată asupra Infinitului. Nu este necesar să-L vizualizezi pe Dumnezeu sub o anumită formă. Aceasta depinde de propria natură a ființei tale. Unora, adorarea unei forme a lui Dumnezeu le generează stări extatice, la fel cum ție ți se trezește aspirația gândind o realitate fără formă. Devoțiunea nu trebuie să fie confundată cu sentimentalismul. De fapt, devoțiunea este o aspirație sinceră a ființei umane orientată către centrul Adevărului Infinit."

11

Un vizitator l-a întrebat pe Maestru: "De ce atunci când vă referiți la Dumnezeu, vă adresați cu "El". Am putea spune că Dumnezeu este de gen masculin?"

"Dumnezeu este în același timp masculin și feminin, dar de fapt El nu este nici masculin, nici feminin. Atunci când utilizez pronumele "El" nu doresc în nici un caz să-L limitez în vreun fel.

Ar fi oamenii inspirați de dragostea lui Dumnezeu dacă s-ar gândi la "El" ca la "Acela"? Pronumele personal sugerează o Ființă conștientă cu care omul poate comunica. Iar pronumele masculin este înainte de toate impersonal. Occidentali au obiceiul să se gândească la Dumnezeu ca la Tatăl Ceresc, pentru că Isus L-a numit așa.

12

Cele opt aspecte sub care Dumnezeu poate fi experimentat sunt: lumina, sunetul, pacea, calmul, dragostea, bucuria, înțelepciunea și puterea. Dacă îl vom experimenta pe Dumnezeu ca lumină, în timpul meditației vom avea o stare de calm mental, purificându-ne și clarificându-ne mintea. Cu cât o ființă se concentrează mai mult asupra luminii interioare, cu atât mai mult ea va percepe lucrurile ca fiind formate din lumină.

Atunci când îl experimentăm pe Dumnezeu sub formă de sunet intrăm în comuniune spontan cu Sfântul Duh, sau cu AUM, vibrația cosmică primordială. Când ești cufundat în AUM, nimic nu te mai poate tulbura. AUM conduce mintea dincolo de iluzia existenței umane în purul cer al Conștiinței Divine.

Pacea este experiența pe care o trăim chiar la începutul practicii noastre meditative. Pacea, asemeni unei cascade de apă cristalină, purifică mintea de toate anxietățile și grijile, transmițându-ne o stare de bine paradisiacă.

Calmul este o altă experiență divină. Acest aspect a lui Dumnezeu este mult mai dinamic și mult mai puternic decât cel al stării de pace. Calmul dăruiește

aspirantului puterea să depășească toate obstacolele vieții sale. Chiar și în afaceri, persoana care poate rămâne calmă în toate situațiile, va fi invincibilă.

Dragostea este un alt aspect a lui Dumnezeu, dar nu dragostea personală, ci dragostea infinită. Cei care trăiesc într-o stare egotică se gândesc la dragostea impersonală ca la ceva rece și abstract. Dar dragostea divină absoarbe totul și oferă o stare de beatitudine infinită. Este impersonală datorită faptului că rămâne neatinsă de dorințele egoiste. Unitatea pe care o găsim în dragostea divină nu poate fi experimentată decât de suflet și este inaccesibilă ego-ului.

Bucuria este un alt aspect a lui Dumnezeu. Această bucurie divină este egală cu milioane de bucurii umane la un loc. Analogic vorbind, dorința de a experimenta fericirea omenească în locul celei divine am putea-o compara cu situația în care o ființă își consumă din timp și energie pentru a căuta să aprindă o lumânare în plină zi cu soare. Bucuria divină ne îmbrățișează etern, dar oamenii consideră că pentru a trăi o stare de bucurie, trebuie să se focalizeze asupra lumii materiale. Bucuria divină este o realitate strălucitoare. În fața ei toate bucuriile lumesti pălesc.

Înțelepciunea este discernământ spiritual, fiind în totalitate diferită de înțelegerea intelectuală. Inteligența umană se distinge de înțelepciunea divină prin faptul că ea se raportează la lume indirect, din exterior. Savantul, de exemplu, efectuează cercetări asupra atomului. Yoghinul devine atom. Percepția divină are ca punct de pornire interiorul. Doar din interior un lucru poate fi cunoscut în esența sa adevărată.

Iar în final, puterea este aspectul lui Dumnezeu care creează și menține Universul. Imaginează-ți ce putere trebuie să existe ca să poată să fie manifestate toate aceste galaxii. Maeștrii spirituali manifestă o parte din această putere în anumite situații din viața lor, atunci când este cazul. Expresia "Isus cel blând" nu descrie decât o parte a naturii lui Isus. Forța sa transpare atunci când îi ceartă pe comercianții din templu. Încearcă să realizezi magnetismul și puterea de care a trebuit să dea dovadă pentru a-și impune părerea în fața tuturor acelor oameni, care erau atât de înrădăcinați în dorințele și obiceiurile lor, autorizate, de altfel, și de tradiție. Oamenii sunt adeseori terifiți de puterea ce iradiază din viața sfinților. Nu uita nici o clipă că nu poți pași pe calea ce conduce la Dumnezeu dacă nu ești puternic interior. Dintre toate celelalte atribute ale Divinului, puterea poate fi unul dintre aspectele care exercită cea mai mică atracție asupra minții tale, dar este important să realizezi că puterea infinită este o parte a naturii divine din tine.

Indiferent de ce aspect divin experimentezi în meditație, nu te închide niciodată în mintea ta limitată, ci urmărește să expansionezi această experiență la infinit.

Nu fii niciodată formal cu Dumnezeu! Fii cât mai cald și mai sincer. Dacă te bucură și te ajută să te simți mai aproape de El, tachinează-L, joacă-te cu El. Nu uita nici o clipă că este părintele tău. El este cel mai apropiat dintre cei apropiați, cel mai drag dintre cei dragi. El îți este mai apropiat chiar decât gândurile tale cu care te rogi Lui.

CAPITOLUL 17

CUM SĂ NE RUGĂM EFICIENT

1

Atunci când te rogi lui Dumnezeu, fă-o din tot sufletul tău. Spune ceea ce cu adevărat simți. Nu ceea ce crezi tu că El ar dori să simți. Fii total sincer față de El, pentru că nu ai cum să-i ascunzi trăirile tale interioare. O rugăciune intensă conferă o deosebită forță mentală. Gândurile tale vor fi atunci focalizate și centrate asupra Sa. Fără sinceritate, aceasta nu va avea loc. Dacă nu simți nici un fel de stare de devoțiune, roagă-te Lui astfel: "Dumnezeule, ajută-mă să te iubesc!". Dacă mintea ta este tulburată de nenumărate dorințe, roagă-te astfel: "Dumnezeule, mintea mea este plină de dorințe, dar eu Te doresc pe Tine mai mult decât orice. Ajută-mă să elimin orice limitare, pentru a mă putea cufunda în oceanul Tău de pace".

Este bine să te rogi cât mai des lui Dumnezeu, chiar și pentru a obține anumite bunuri materiale; dar este mult mai bine să te rogi ca voința Lui să o manifesti în întreaga ta viață. El este ceea ce tu ai cu adevărat nevoie și va face mult mai multe pentru tine decât îți poți imagina. Înainte de toate, caută-L pentru El Însuși, pentru dragostea Lui. Roagă-l: "Tată, revelează-mi-te!" Dacă îl vei chema în acest fel plin de sinceritate, cu siguranță întotdeauna va fi alături de tine.

2

Nu te ruga niciodată cu atitudinea unui cerșetor. Nu uita nici o clipă că ești copilul lui Dumnezeu. Copilul Lui fiind, ai drept asupra comorilor Sale care există întru eternitate. Roagă-te fiind convins că te ascultă, deoarece cu siguranță îți va îndeplini toate rugămințile dacă te vei ruga Lui plin de dragoste. Roagă-te cu toată inima ta, cu toată intensitatea. Formulează-ți rugămințile cu dragoste, nu cerși. Cerându-i, nu trebuie nici o clipă să urmărești să-I impui voința ta Lui, ci roagă-te cu fermitate, convins fiind că El îți va dărui tot ce este mai bine pentru tine.

Isus exprimă aceasta când spune: "Rugați-vă cu credință". O credință fermă și iubirea sinceră sunt elementele cele mai importante în rugăciune.

3

Roagă-te lui Dumnezeu astfel: "Preaiubitul meu infinit, eu știu că tu ești mai aproape de mine decât aceste cuvinte pe care le folosesc în rugăciunea mea; mai aproape de mine chiar decât gândurile mele cele mai intime. Depășind toate sentimentele mele agitate, eu simt în permanență dragostea și grija ta pentru mine. Dincolo chiar de trezirea mea actuală spirituală, eu pot să simt susținerea și ghidarea Conștiinței Tale. Depășind chiar și dragostea mea pentru Tine, eu voi deveni din ce în ce mai conștient de dragostea Ta." Dacă vei continua să te rogi astfel cu toată intensitatea, vei simți prezența sa ca pe o mare bucurie ce îți va umple inima. În această stare de bucurie covârșitoare vei ști că El este alături de tine și că îi aparții cu adevărat.

4

Roagă-te într-o stare extatică, meditează într-o stare extatică și în fiecare moment liber pe care îl ai gândește-te la Dumnezeu. Fii asemeni acului unui busole care, indiferent cum este aceasta orientată, arată nordul. Aceasta trebuie să fie atitudinea unui yoghin. Indiferent unde mergi sau ce faci, mintea ta trebuie să fie întotdeauna orientată către steaua polară a prezenței lui Dumnezeu din ființa ta.

5

Cum să-L iubești pe Dumnezeu? Iubește-L așa cum un sărac iubește banii, așa cum un înecat tânjește după o gură de aer, așa cum o ființă rătăcită în deșert tânjește după o cană cu apă.

Iubește-l cu înflăcărarea primei iubiri a tuturor îndrăgostiților.

Atunci când vei învăța să-L iubești din toată inima ta, atunci îl vei găsi. Doar atunci vei fi cu adevărat yoghin, ființă ce a atins uniunea cu Dumnezeu.

Contopirea cu Ființa Preaiubită Cosmică este cea mai minunată experiență posibilă. Este vis în vis, bucurie în bucurie, un milion de divine iubiri într-una singură ce-ți vor topi inima. În oricare punct din acest spațiu te-ai afla, vei primi dragostea Sa, strălucind cu intensitatea a milioane de sori. De fiecare dată când vei gândi că ai epuizat dragostea Lui, vei simți cum un val infinit te cuprinde și te topește în fericire.

Acesta este extazul divin!

6

Dumnezeu răspunde la toate rugămințile, dar rugămințile realizate într-o stare mentală agitată vor primi întotdeauna un răspuns mai slab. Dacă dorești să dăruiești cuiva ceva ce nu-ți aparține, acest gest nu va avea valoare. Chiar dacă gestul este frumos, el va fi lipsit de importanță.

Același lucru se întâmplă când mintea nu îți aparține, când nu o controlezi. Chiar dacă dorești să o dăruiești lui Dumnezeu, nu vei putea. Atunci, rugăciunile tale nu vor fi mai mult decât un gest lipsit de semnificație. Este foarte important să ajungi să-ți controlezi mintea. Când poți să te rogi cu toată ființa ta, Dumnezeu va ști că tu cu adevărat crezi ceea ce spui și îți va răspunde într-un mod miraculos.

7

Unul dintre noii discipoli veniți în ashram avea, în fervoarea sa spirituală, puternice manifestări emoționale. Ceilalți discipoli i-au atras atenția să nu mai exagereze în devoțiunea sa. Într-o zi, de față cu ceilalți, discipolul i-a dat lui Yogananda un bilețel, în care îl întreba dacă este bine să te rogi cu fervoare.

"Bineînțeles", a răspuns Yogananda, "chiar poți să te tăvălești pe jos noaptea și să plângi ca să-L convingi pe Dumnezeu să vină la tine. Trebuie să-i dorești prezența cu toată ființa ta, pentru că altfel nu se va manifesta niciodată."

8

Întotdeauna Maestrul ne atenționa: "Nu vă rugați niciodată pentru ca să vă dați în spectacol. Dacă procedați astfel, adevăratul scop al rugăciunii va fi pierdut. Adeseori aspiranții yoga cad în capcană, urmărind să-i impresioneze pe ceilalți prin exteriorizarea devoțiunii lor față de Dumnezeu. Ar fi mult mai bine să nu uitați că doar pe Dumnezeu trebuie să-L impresionați.

Acesta este și pericolul devoțiunii cu voce tare, cu excepția cazului în care rugăciunea este realizată pentru a mări devoțiunea aspirantului. Practica spirituală, indiferent cât de complexă este, își pierde din intensitate dacă aspirantul se exteriorizează permanent. Dorința voastră de a-L cunoaște pe Dumnezeu trebuie să se exprime înainte de toate printr-o tăcere interioară deplină."

9

"Preamărește-L pe Dumnezeu!" - de fiecare dată când aud această expresie am senzația că aceste ființe îl privesc pe Dumnezeu ca pe o doamnă bogată și răsfățată.

El nu are nevoie de preamărirea noastră; ceea ce dorește de la noi este dragostea noastră.

10

"Trebuie să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru darurile Sale?", l-a întrebat un discipol pe Yogananda.

"Mulțumește-I mai degrabă pentru dragostea Sa" - a răspuns Maestrul.

CAPITOLUL 18

DESPRE MEDITAȚIE

1

Sufletului îi place foarte mult să mediteze, pentru că intrând astfel în contact cu Spiritul, experimentează cea mai intensă stare de bucurie. Nu uita niciodată aceasta; în mod special atunci când te afli într-o stare de agitație mentală. Aversiunea față de meditație este datorată ego-ului și nu sufletului.

2

Doar aspiranții yoga ce realizează un efort extrem pot să ajungă să-L cunoască pe Dumnezeu; nu cei care în permanență găsesc scuze spunând cum ar fi: "Mai întâi trebuie să am din ce să trăiesc, pe urmă să găsesc un loc liniștit, și după aceea voi începe să meditez." Cei care continuă să amâne practica lor spirituală nu vor ajunge niciodată să-L cunoască pe Dumnezeu. Dar dacă îți vei spune: "Acum, chiar în acest moment, voi intra într-o meditație profundă" - poți să atingi instantaneu o stare spirituală înălțătoare. Atunci când o ființă moare de somn, ea poate adormi oriunde, instantaneu. Tot așa se întâmplă și cu o ființă care îl iubește pe Dumnezeu. Ea poate medita oriunde, chiar și într-o gară sau într-o piață.

3

Cel care dorește să ajungă un virtuos al pianului va practica zilnic douăsprezece ore pe zi. Dacă practică numai câteva minute, cu mintea distrată, gândindu-se la altceva, nu va ajunge niciodată un bun pianist.

La fel se întâmplă și cu ființa care pornește în căutarea lui Dumnezeu. Cum ai putea să speri că îl vei găsi dacă vei încerca numai pe jumătate? Va fi foarte dificil să-L găsești pe Dumnezeu.

Dacă un pianist trebuie să muncească foarte mult ca să ajungă o personalitate, cu atât mai mult un aspirant trebuie să se focalizeze în meditația sa pentru a reuși să înțeleagă Infinitul.

Pentru a vă încuraja o să vă spun că, pe calea spirituală, toți cei care vor depune eforturi sincere vor ajunge cu siguranță la țintă.

Nu poți să spui același lucru în cazul ambițiilor terestre.

Nu oricine poate deveni un celebru pianist; pentru că, indiferent de domeniul de activitate, în vârf este loc doar pentru câteva persoane. Însă toți oamenii pot să realizeze plenar că sunt copiii lui Dumnezeu.

4

Este mai bine să meditezi perioade mai scurte de timp, dar profund, decât ore întregi cu mintea dispersată. Astfel că, la începutul practicii tale, nu este indicat să te forțezi să stai nemișcat în meditație perioade lungi de timp. Urmărește să reușești meditații mai scurte și profunde. Iar în timp, gradat, pe măsură ce te obișnuiești cu meditația, poți lungi perioada ședințelor.

5

Nu te simți niciodată vinovat dacă ești prea agitat pentru a intra într-o stare de meditație profundă. Calmul va veni în timp dacă vei avea o practică spirituală constantă, singura șansă de a obține controlul mentalului. Nu accepta niciodată gândul că nu ești făcut pentru a medita. Nu uita că starea de calm este natura ta esențială.

6

În timpul meditației urmărește să treci dincolo de gânduri.

Atâta timp cât gândurile îți vor ocupa mintea, funcționezi la nivelul acestei stări de conștiință. Când visezi, ești în subconștient. În acele momente devii mai conștient de corpul tău astral.

Dar atunci când poți să-ți depășești mintea, să treci dincolo de gânduri, atingi starea de superconștiință. În acea clipă, întreaga ta ființă se focalizează la nivelul coloanei vertebrale, ceea ce te va determina să trăiești o autentică stare de beatitudine. În această stare vei deveni conștient de corpul tău causal.

7

Un discipol avea dificultăți în a rămâne treaz în timpul meditației. Cerându-i sfatul lui Yogananda, acesta i-a făcut următoarea sugestie: "Deschide-ți și închide-ți ochii de mai multe ori, iar după aceea deschide ochi larg și privește fix un punct situat în fața ta. Repetă acest exercițiu de două-trei ori. Dacă vei realiza această tehnică simplă o perioadă de timp, nu te va mai cuprinde somnul în timpul meditației.

8

În timp ce meditezi, nu te concentra asupra rezultatelor meditației. Meditează doar pentru a-L bucura pe Dumnezeu. Dacă unicul scop pentru care meditezi este să te bucuri de rezultatele ce apar, vei fi tare dezamăgit dacă acestea nu apar când dorești tu. În Bhagavad Gita, Krishna ne sfătuiește să acționăm fără să ne preocupăm de fructele acțiunii.

Meditația trebuie să se realizeze în această stare de spirit. Trebuie să meditezi fără să fii atașat de fructele meditației.

9

Un discipol săpa o groapă pentru o latrină într-un ashram situat în deșert. El a săpat toată ziua fără să se preocupe de cât de mult a avansat în munca lui. Seara, spre marea lui mirare a descoperit că a făcut o groapă mult prea adâncă.

Când Paramhansa Yogananda a văzut ceea ce a făcut, i-a spus aprobator: "Astfel trebuie un aspirant să acționeze ca să-L găsească pe Dumnezeu. Trebuie să continue să sape și să sape, fără să se preocupe tot timpul să vadă cât de departe a ajuns. Astfel, într-o zi va descoperi că și-a atins țelul. Lahiri Mahasaya obișnuia să le spună discipolilor lui: "Banat, banat, ban jai", ceea ce înseamnă "Acționează, acționează și, la un moment dat, vei vedea că treaba este gata."

10

Nu aștepta în fiecare zi să vezi cum înflorește o floare spirituală în grădina vieții tale. Ai încredere că Dumnezeu, dacă te vei dărui total Lui, îți va da împlinirea spirituală la timpul Său, adică la momentul potrivit. După ce ai plantat sămânța aspirației divine, ud-o zilnic printr-o practică spirituală intensă și prin acțiuni corecte.

Elimină din ființa ta indecizia, neîncrederea și inerția. Când lăstarii divinei percepții apar, îngrijește-i cu devoțiune și, într-o dimineață, vei observa cu uimire cum a înflorit cea mai frumoasă floare, floarea Realizării Sinelui.

11

"De ce nu pot să am aceleași viziuni, aceleași percepții pe care le aveți dumneavoastră", l-a întrebat un discipol pe Maestru.

"Datorită gândurilor perturbatoare ce există ascunse în straturile cele mai profunde ale subconștientului tău și care își au originea în karma trecută - ele creează fluctuațiile mentalului. Când această karmă va fi arsă, viziunile și percepțiile tale vor deveni din ce în ce mai clare."

12

"Acolo unde încetează mișcarea, începe Dumnezeu."

13

Unui discipol îi era tare dificil să mediteze. El l-a întrebat pe Sri Yogananda: "Aceasta se întâmplă pentru că eu nu încerc cu suficient elan?"

Maestrul i-a răspuns: "Tu încerci chiar prea mult, și te implici prea mult. Urmărește să fii relaxat și natural. Atâta timp cât te forțezi să meditezi nu vei reuși niciodată. La fel cum nu poți să adormi atunci când ești obligat să dormi. Forța voinței trebuie să fie folosită gradat, altfel ea poate să acționeze în detrimentul tău. Acesta este motivul pentru care este bine la început să se insiste asupra relaxării."

14

Nu fii nerăbdător sau neliniștit în efortul tău de a-l găsi pe Dumnezeu. Dăruiește-i-Te cu toată inima, dar nu fii nerăbdător să aștepti efectele. Fii calm, îndreaptă-te spre țelul tău divin cu liniște și pace în suflet.

15

Meditează din ce în ce mai profund, până când calmul și bucuria devin a doua ta natură. A atinge o stare extatică nu este dificil. Dar pentru aceasta trebuie să înveți să transcenzi gândirea. Dacă nu vei considera că bucuria divină este un țel îndepărtat, vei descoperi cu siguranță că ea este pretutindeni alături de tine.

16

"Memorați acest poem al meu, "Samadhi", și repetați-l zilnic. Aceasta vă va ajuta să treziți în voi memoria pierdută a ceea ce în realitate sunteți, copiii Infinitului."

17

Vizualizează conștiința ta dilatându-se sub forma unei lumini albastre și înglobând întregul spațiu. Imaginează-ți stelele și galaxiile strălucind asemeni luminițelor dintr-un oraș îndepărtat în infinitul ființei tale. Meditează asupra imensității ființei tale.

Această vizualizare va fi pentru tine o metodă ce te va ajuta în tehnicile de meditație, și te va determina să-ți amintești de natura ta divină.

18

Încearcă să simți, în momentul în care te afli în Natură, că tot ceea ce te înconjoară face parte din conștiința ta expansionată.

Observă frunzele ce freacă în copaci și urmărește să le percepi mișcarea. Imaginează-ți că Dumnezeu își exprimă inspirația și gândurile sale prin această mișcare. Observă iarba pajistilor ce se ondulează sub adierea vântului.

Imaginează-ți că briza este suflul lui Dumnezeu în această lume, fluidul care inspiră toate ființele și care le dăruiește viața.

Ascultă păsările cântând și gândește că Dumnezeu prin cântul lor încearcă să-ți insufle bucuria divină. Fii conștient de mângâierea razelor de soare pe pielea ta, bucură-te de căldura lor, înțelgând că și aceasta este tot energie divină. Las-o să-ți pătrundă întreaga ființă și să îți dăruiască vitalitate și putere.

Vizualizează cum energia divină dăruiește forța sa prin intermediul razelor de soare tuturor creaturilor de pe Pământ.

19

"Maestre" a întrebat un discipol, "în timpul meditației mă cuprinde teama că nu mai pot respira. Cum pot să elimin această problemă?"

"Te confrunți cu un obstacol care apare în mod normal pe această cale", i-a spus Yogananda. "Noi numim aceasta "o noțiune falsă". Ți-e teamă de un lucru care apare în mod natural atunci când ființa atinge o stare de profund calm interior. Mentea ta este asemeni unei păsări care a locuit închisă într-o colivie timp de mai mulți ani. Îi este teamă de libertate, dar libertatea este dreptul ei din naștere. Cineva îi deschide păsării ușa coliviei. Ea va face câțiva pași în fața coliviei, dar după câteva minute își va spune: "O, ce mare este lumea asta" - și îngrozită se va

întoarce înapoi în colivie. Dar după ce va ieși de mai multe ori, se va obișnui să fie afară și, într-o zi, își va desface aripile și se va înalța către cer. Dar nu va fi cu adevărat liberă decât în momentul în care va accepta că libertatea este eterna sa natură interioară.

La fel se întâmplă și cu un aspirant yoga când experimentează pentru prima dată starea de libertate interioară. Și nu uita că, așa cum pasărea se înalță către cer, la fel sufletul se va înalța către starea de omniprezență."

20

Chiar în spatele întunericului ochiilor închiși strălucește lumina lui Dumnezeu. Când ajungi să percepi această lumină în timpul unei meditații, concentrează-te asupra ei cu toată ființa. Urmărește să te percepi în interiorul ei, pentru că acolo este locul în care sălășluiește Dumnezeu.

Dacă, din contră, nu percepi nici un fel de lumină în timpul meditației, concentrează-te asupra punctului situat între cele două sprâncene și fixează-ți mentalul asupra obscurității pe care o percepi cu ochii închiși.

Încearcă cu foarte multă devoțiune să penetrezi acest vâl încețoșat. Cu timpul, cu siguranță vei deveni conștient de această lumină interioară, pentru că există întotdeauna acolo, strălucind în centrul subtil, energetic, situat la nivelul frunții tale. Dar acest centru subtil nu poate fi dinamizat decât prin intermediul unei constante practici spirituale.

21

O coloană vertebrală diformă este un obstacol în calea Realizării Sinelui. În timpul meditației trebuie să stai drept, pentru ca energia ta să poată circula liber, fiind atent în punctul situat între cele două sprâncene. Cu cât te vei concentra mai profund asupra acestui punct, cu atât mai repede ego-ul tău se va dizolva în starea de superconștiință.

22

"Dacă dorești să atingi eliberarea în cursul acestei încarnări", i-a spus Yogananda unui discipol, "practică Hong-sau (So-ham) și meditație cel puțin două ore pe zi. Copil fiind, practicam Hong-sau timp de șapte ore pe zi, până când intram în starea de extaz fără respirație."

23

Practică Kriya Yoga constant și cu toată dăruirea, până când suflul pe care îl respiri îl vei percepe ca fiind conștiință. Respirația nu este decât un vis grosier din care trebuie să te trezești într-o zi pentru a putea evolua către starea de supraconștiință.

24

Dacă vei alerga imediat după ce ai mâncat, nu te vei putea bucura de siestă și s-ar putea să ai și surpriza unei indigestii. Dacă, din contră, după ce mănânci, vei face o pauză pentru siestă, vei descoperi că poți să te bucuri de energiile pe care le-ai asimilat din mâncare.

Procedează la fel și după ce ai terminat exercițiile de Kriya Yoga. Nu te ridica precipitat, ci stai relaxat încă câțva timp conștientizând efectele lor binefăcătoare.

Roagă-te lui Dumnezeu intens, practică Bhakti Yoga (devoțiunea), observă fluxul suflului curgând prin coloana vertebrală în timpul practicilor Hong-sau, ascultă sunetul interior cu conștiința trează.

25

"Cum pot să-mi dezvolt intuiția spirituală?", l-a întrebat un discipol pe Yogananda.

"Cea mai bună metodă constă ca, de fiecare dată după ce ai terminat ședința ta zilnică de Yoga, să rămâi calm o mai lungă perioadă de timp și să conștientizezi efectele practicii tale. Acesta este momentul cel mai prielnic ca să conștientizezi prezența lui Dumnezeu în ființa ta.

De fiecare dată, aprofundează această bucurie pe care ți-o aduce intuirea prezenței Sale. Cu cât mai mult timp și mai profund vei putea să te bucuri de această pace interioară, cu atât mai repede intuiția ta spirituală se va dezvolta."

26

Într-o zi după o meditație realizată în ashramul lui Yogananda din deșert, acesta le-a spus discipolilor prezenți: "Vedeți, aici este împărăția lui OM (AUM). Ascultați-l. Nu este suficient să-l percepeți, trebuie să și fuzionați cu acest sunet subtil interior.

OM este Mama Divină. OM Kali! OM Kali! OM Kali! Ascultă-ți cât de minunat este! OM Kali! OM Kali! OM Kali!"

SFATURI DE ORDIN GENERAL

1

Trăiește în această lume ca un musafir. Adevăratul tău cămin nu este aici. Chiar dacă actul casei în care trăiești este pe numele tău, cui a aparținut el înainte ca tu să-l cumperi și cine-l va avea după moartea ta? Această existență nu este decât un refugiu, o scurtă etapă în lungul voiaj care te conduce către Dumnezeu Tatăl. Consideră-te un invitat pe Pământ.

Atâta timp cât ești aici musafir, încearcă să fii cât mai agreabil. Urmărește să acționezi cât mai bine și cât mai responsabil, ai grijă de tot ceea ce Dumnezeu îți pune la dispoziție și nu uita nici o clipă că sunt ale Lui și nu ale tale.

Ce inconștienți sunt oamenii când își irosesc timpul pentru a-și îmbuiba corpul, a acumula bogății și a ajunge să aibă maximum de posesiuni. În momentul în care vor muri, vor trebui să lase totul în urma lor. Ei se pierd în scuze interminabile: "Nu am timp să meditez", spun ei, "trebuie să mă duc la toate acele întâlniri de afaceri". Dar uită că, atunci când Dumnezeu îi va chema la El, vor fi obligați să întrerupă toate aceste angajamente. Moartea este singurul "angajament" ce nu poate fi anulat.

De ce să pierzi atunci atâta timp cu lucruri efemere? Cât de orb ești. Trezește-te! Dacă Dumnezeu te cheamă, trebuie să lași în urmă toate plăcerile sau durerile acestei lumi.

"Caută-mă", îți spune El. "Și vei găsi în Mine bucuria imperisabilă pe care tu o cauți de atâta timp în valurile impermanenței. Tot ceea ce tu ai dorit, de-a lungul a nenumărate încarnări, nu vei găsi decât în Mine, pentru totdeauna."

2

Consideră întotdeauna că nu aparții nimănui și că nimeni, de fapt, nu îți aparține. Tu ești în trecere pe acest Pământ și adevăratul motiv pentru care ești aici este foarte diferit de cel pe care tu îl crezi.

Familia ta consideră că îi aparții, dar dacă vei muri și vei renaște la vecinii tăi, crezi că te va recunoaște? Și prietenii tăi cred că le aparții, dar dacă vor exista mici neînțelegeri între voi, câți îți vor rămâne loiali? Oamenii spun că își iubesc aproapele, dar ei nu se iubesc decât pe ei înșiși. De fapt, ei îi iubesc pe ceilalți numai în măsura în care aceștia le fac pe plac. Adevărata iubire este atunci când, chiar cu prețul unui sacrificiu personal, îți face plăcere să poți genera fericire ființei iubite. Oare câte ființe iubesc astfel? Foarte puține! Și câte dintre ele sunt la rândul lor iubite? Și mai puține.

Iubirea noastră pentru Dumnezeu nu rămâne niciodată fără răspuns. Și este chiar mult mai mult decât recompensată, pentru că Dumnezeu ne înțelege chiar și atunci când toți cei din jurul nostru ne înțeleg greșit. Pentru că Dumnezeu ne iubește chiar și atunci când toți ne părăsesc. Pentru că Dumnezeu și-aduce aminte de noi chiar și atunci când toți ceilalți ne-au uitat. Noi suntem ai lui Dumnezeu și doar ai Lui pentru eternitate.

3

O regulă de aur pe care trebuie să o urmezi întreaga viață este să păstrezi starea de martor în tot ceea ce se întâmplă. Ca să înțelegi mai bine ceea ce vreau să-ți spun îți voi da următoarele exemple.

Indiferent de ceea ce tu percepi, fii conștient că există o realitate mult mai vastă, care în această clipă îți scapă.

Indiferent de persoana cu care tu vorbești, imaginează-ți că există o ființă invizibilă pentru cel care nu este receptiv la realitatea subtilă, care îți vorbește prin intermediul acelei ființe.

Indiferent de acțiunea pe care o realizezi, urmărește să percepi o altă prezență alături de tine care te privește, te ghidează și-ți dăruiește putere. În momentul în care privești în ochii oamenilor, fii conștient că primești prin intermediul privirii lor un mesaj de la Dumnezeu.

Orice eveniment din viața ta privește-l detașat cum se derulează și întreabă-te ce vrea Dumnezeu să te învețe din această experiență.

4

Indiferent de ceea ce se întâmplă, privește viața fără atașament. Poartă-te asemeni oamenilor inteligenți care merg să vizioneze un film. Cu cât intriga este mai plină de suspans, cu atât mai sigur spectatorii la final vor spune: "Ce film extraordinar!" Dacă filmul are un deznodământ tragic, ei pot trage anumite învățăminte, pe care după aceea le aplică în propria lor viață. Sau dacă eroul se va afla în situații stânjenitoare, ei vor râde de starea lui de încurcare. Dar oare, când vor fi ei înșiși în situații jenante, câți dintre ei vor fi capabil să râdă cu umor; sau când vor trece printr-o situație dramatică, câți dintre ei se vor gândi că au ceva de învățat din aceasta? Nu mulți, cu siguranță. Filozofia lor de viață se rezumă atunci la expresia cunoscută: "Mai bine să aibe alții probleme, nu eu." Fii detașat de tot ceea ce îți poate aduce viața, bun sau rău.

Având o astfel de atitudine te vei elibera progresiv de identificarea cu această lume de vis, pentru a deveni în final conștient de fuziunea ta cu Creatorul.

5

Dacă dorești să depășești limitările egotice, trebuie să înveți să devii impersonal în ceea ce privește propriile tale sentimente. Adeseori, chiar dragostea noastră față de Dumnezeu este personală, omenească. Se întâmplă așa atunci când acordăm prea multă importanță ego-ului, tocmai cel pe care trebuie să-l transcendem pentru a-L putea găsi pe Dumnezeu.

Acesta este motivul pentru care este mult mai bine să dorești să-L cauți pe Dumnezeu în primul rând pentru a atinge o stare de comuniune extatică cu El, și doar în al doilea rând pentru a-i oferi iubirea ta; adeseori iubirea ta pentru El nu este detașată, impersonală, o adevărată Iubire Divină.

Radha era unul dintre cei mai iubiți discipoli a lui Krishna. Dar și ea s-a lăsat furată de această iluzie a iubirii atașate, posesive, până când a crezut că iubitul ei, Krishna, îi aparține. Într-o zi însă, în timp ce se plimbau prin pădure, Radha i-a spus lui Krishna: "Sunt foarte obosită!" "Vrei să te iau în brațe?", a întrebat-o Krishna. Ea i-a răspuns afirmativ, fiind foarte încântată de gestul lui. Krishna luat-o în brațe și au continuat drumul. Dar în momentul în care ea a gândit cât de minunat este ca iubitul ei să o țină în brațe, brusc s-a trezit că a căzut jos. Krishna, pur și simplu, dispăruse. Atâta timp cât ea păstra atitudinea de posesivitate, el nu putea să existe pentru ea. Imediat, realizând greșeala ei, a îngenucheat la pământ și a început să se roage: "Dumnezeu, te implor, iartă-mă!" Krishna a reapărut, ca și cum nimic nu se întâmplase. Și amândoi au continuat drumul prin pădure.

6

Cei care ajung să-i poată iubi pe ceilalți fără egoism, sunt pe punctul de a descoperi secretul devoțiunii divine. Singurul lucru care le mai rămâne de făcut este să dirijeze această iubire către Dumnezeu.

Radha era una dintre cele mai frumoase gopii. Krishna își manifesta iubirea față de ea într-un mod divin, non-posesiv, iubire pe care, de fapt, el o dăruia tuturor. După o perioadă de timp, celelalte gopii au devenit geloase pe Radha. Observând atitudinea lor, Krishna s-a hotărât să le dea o lecție.

Într-o zi, când Radha era plecată și toate celelalte gopii erau adunate în jurul lui Krishna, el a început să se vaite: "Oh, oh, am o teribilă durere de cap. Oh, vă rog, poate cineva să facă ceva pentru mine?" "Ce anume?" - au întrebat toate în cor, gata să-i sară în ajutor. "Spune-ne ce trebuie să facem ca să-ți alinăm durerea, pentru că noi facem orice pentru tine." "Dacă una singură dintre voi va masa cu piciorul capul meu, instantaneu durerea va dispărea." Ele au fremătat de groază. În India a plasa piciorul pe capul unei ființe este o insultă, iar pe capul unui înțelept este un

sacrilegiu. Astfel că, într-o stare de profundă consternare, toate gopi-urile au privit în pământ. Nici una nu a îndrăznit să-și ofere serviciile. Și între timp "durerea de cap" a lui Krishna a devenit din ce în ce mai puternică.

Însă după o scurtă perioadă de timp, a apărut Radha. Văzându-l pe Krishna cât de tare suferă, l-a întrebat disperată: "Ce pot să fac pentru tine ca să te ajut?" "Te rog mult masează-mi cu piciorul capul; nimic altceva nu mă va ajuta." "Bineînțeles", i-a răspuns ea, "imediat".

"Nu, nu, nu trebuie să faci așa ceva", au strigat toate gopi-urile îngrozite în cor. "De ce nu?" a întrebat Radha.

"Dacă vei face aceasta, vei ajunge cu siguranță în iad." "Asta este ceea ce vă îngrijorează pe voi?", a răspuns Radha supărată. "Dacă masând cu piciorul meu capul lui Krishna îi voi dărui un singur moment de liniște, eu voi merge liniștită în iad pentru eternitate." Și când tocmai urma să pună piciorul pe capul lui Krishna, acesta, zâmbind, a oprit-o. "Durerea de cap" îi trecuse ca prin farmec. Atunci, celălalte gopii au înțeles că ele s-au preocupat mult mai mult de propriul lor bine decât de binele lui Krishna și toate au îngenunchiat în fața non-egoistei iubiri a lui Radha.

7

Un vizitator l-a întrebat pe Paramahansa Yogananda: "Este necesară renunțarea pe calea spirituală?" "Da", i-a răspuns Maestrul. "Indiferent dacă o ființă este căsătorită sau trăiește singură, ea trebuie să simtă că în inima sa este dăruită celui Preaiubit, Cel care sălășluiește în templul inimilor noastre. Renunțarea înseamnă înainte de toate non-atașament. Nu existența ta exterioară are importanță în ochii lui Dumnezeu, ci cum trăiești în inima ta. Fă din inima ta un templu și din dragostea ta pentru Dumnezeu, veșmântul tău."

8

Să nu gândești niciodată că lucrurile îți aparțin. De fiecare dată când văd o ființă care are nevoie de ceva ce îmi aparține, îi dăruiesc acel lucru cu bucurie.

9

Dacă dorești să simți pe Dumnezeu cum te ghidează în întreaga ta viață, nu pierde timpul vorbind prea mult. Liniștea este altarul Spiritului.

10

Atunci când ești în compania celorlalți, fii alături de ei cu toată ființa ta. Dar în clipa când rămâi singur, fii doar cu Dumnezeu. Și fă tot posibilul să petreci cât mai mult timp cu El.

11

Solitudinea este prețul evoluției.

12

Este foarte important mediul în care trăiești. Dacă îți lași haina într-o cameră în care oamenii fumează, după câteva ore ea va mirosi a fum. Dacă o lași în mijlocul unei grădini, ea va aduce miros de aer proaspăt și de flori în casă. La fel se întâmplă și cu mintea; ea se impregnează cu vibrațiile celor din jurul tău. Dacă vei trăi alături de pesimiști vei deveni tu însuși un pesimist.

Dar dacă vei trăi alături de oameni veseli și fericiți, în timp te vei transforma și tu într-o ființă veselă și fericită. Mediul înconjurător este adeseori, din păcate, chiar mai puternic decât voința ta. A sta alături de oameni fără a le absorbi deloc gândurile, sau doar într-o mică măsură, necesită o mare putere spirituală.

Începătorii pe calea spirituală ar trebui să fie foarte atenți în ce mediu trăiesc. Ei ar trebui să trăiască alături de alte ființe care doresc să evolueze spiritual și să evite compania ființelor orientate materialist și a ființelor egotice. În mod special trebuie să evite ființele care sunt orientate negativ.

Adeseori, pentru evoluția unei ființe, compania în care trăiește este de maximă importanță, determinând acea ființă să devină un păcătos sau un sfânt.

13

Este de preferat să trăiești în infern alături de un mare înțelept, decât în paradis alături de zece proști.

14

Laptele gras se transformă în unt și plutește deasupra apei. Laptele obișnuit se amestecă cu apa, diluându-se.

La fel, când mintea umană s-a transformat în "untul" realizării de Sine, nu mai este afectată de influențele lumesti.

Discipolii obișnuiți trebuie să își aleagă compania cu grijă. Pe cât posibil, ei trebuie să evite mediile care sunt incompatibile cu aspirația lor de a-L găsi pe Dumnezeu.

15

Viața este plină de suișuri și coborâșuri. Dacă îți vei lăsa sentimentele să urmeze valurile diferitelor situații ale vieții, nu vei atinge niciodată starea de calm interior, esențială pentru a reuși să progresezi spiritual. Din acest motiv, este foarte bine să nu reacționezi emotiv, sub impulsul unor stări de moment. Urmărește să te detașezi de atracții și repulsii.

O minunată regulă de viață care te va ajuta să depășești numeroase situații dificile constă în a avea întotdeauna simțul umorului.

16

Când în cei din jurul tău vei vedea numai aspectele lor negative, numai ce este rău în ființa lor, adu-ți aminte că de fapt este ceva în neregulă cu persoana ta.

Atunci când ești într-o stare de armonie interioară, toate lucrurile ți se vor părea corecte, pentru că atunci vei realiza că toate fac parte din Dumnezeu. Doar în acel moment vei accepta viața așa cum este și vei privi cu înțelegere și simpatie toate ființele indiferent de greșelile pe care le fac.

17

Un discipol avea în permanență tendința să fie morocănos.

Într-o zi Maestrul i-a spus: "Dacă tu vrei să fii trist, nimic pe lumea aceasta nu te poate face fericit și vesel. Dacă, din contră, tu alegi să fii fericit, nimic și nimeni în lumea aceasta nu-ți va putea fura fericirea." Nu poți să-L iubești pe Dumnezeu și, în același timp, să fii rău cu oamenii din jurul tău. Nu poți să-L iubești și totuși în inima ta să mai existe ură. Modul în care te porți cu ceilalți reflectă starea ta de conștiință și condiționările tale.

18

Să nu-ți imaginezi vreodată că poți câștiga dragostea lui Dumnezeu dacă tu nici măcar nu ești capabil să cucerești dragostea ființelor din jurul tău. Dacă cu adevărat Îl iubești pe El, trebuie să-L iubești pe El în toți.

19

Nu considera că ai un anumit nivel spiritual bazându-te pe opinia unei alte persoane, cu excepția cazului în care te poți baza pe puterea ei de discernământ. În majoritatea cazurilor, oamenii îi laudă sau îi critică pe ceilalți pornind de la niște criterii false. Le plac anumite lucruri pentru că vin în sprijinul opiniilor lor,

indiferent că acestea sunt greșite, sau le displac alte lucruri pentru că se opun părerilor lor.

Acceptă atât lauda, cât și critica cu aceeași stare de liniște. Și dacă trebuie să alegi una din acestea, este preferabil să alegi critica.

Cu mult timp în urmă, trăia un înțelept în India, ale cărui întâlniri cu discipolii săi erau perturbate de vizitele unei ființe sceptice, care nu urmărea decât să scoată la iveală greșelile înțeleptului.

Discipolii încercau de mult timp să-l convingă pe maestru să scape de el, dar acesta nici nu dorea să audă de așa ceva.

Într-o seară, un discipol a intrat foarte fericit pe ușă și a spus: "Maestre, dușmanul tău, ființa aceea răutăcioasă a murit".

"Oh," a început să suspine maestrul, lacrimi curgându-i pe obraz, "cel mai bun prieten al meu a părăsit această lume. El era singura ființă care dorea să mă ajute să-mi depășesc greșelile. Oare voi mai găsi vreodată o asemenea ființă?"

20

Unui discipol care era bântuit de umbrele îndoielii Yogananda i-a spus: "Nu te baza pe rațiune. Aceasta este instrumentul pe care Satana îl utilizează pentru ca să te păcălească. Rațiunea este asemeni unui cuțit cu două tăișuri. Dacă nu știi să-l folosești, poate fi periculos. O singură mișcare greșită și te poți tăia tu însuți. Din momentul în care îndoiala îți pătrunde în minte, trebuie să o elimini. Elimin-o, urmărind ca toate acțiunile tale să le dedici lui Dumnezeu. Atunci când te îndoiești, îi permiți Satanei să te controleze.

Krishna spune în Bhagavad Gita: "Oh, Arjuna, cel care se îndoiește este cel mai nefericit dintre muritori."

21

Există două tipuri de neîncredere: una distructivă și alta constructivă. Neîncrederea distructivă este de fapt scepticism, îndoială. Oamenii care cultivă această atitudine sunt la fel de orbi în îndoiala lor ca bigoții în zelul lor.

O cercetare plină de obiectivitate nu are în ochii lor nici un fel de sens. Ei nu doresc, de fapt, decât să găsească informații care să respingă ideile noi și să le susțină opiniile lor sau ideile majorității.

Scepticismul este asemeni momentului în care "radioul" mentalului este deschis, dar nu prinde nici un post. El împiedică ființa să capteze intuiția, care nu poate apare decât într-o stare de liniște interioară.

Neîncrederea constructivă rezidă într-o stare de curiozitate inteligentă, într-un examen imparțial. Cei care cultivă această atitudine nu vor avea niciodată de suferit

și nici nu vor accepta ca reale opiniile lipsite de consistență ale celorlalți. Ei își vor păstra mintea în permanență trează și vor dori înainte de toate să-și verifice intuițiile prin proprie experiență.

Acesta este un mod corect de a te apropia de Adevăr.

22

Un discipol era măcinat de nenumărate îndoieli. Yogananda a încercat să-l ajute adeseori, dar fără prea mare succes. Într-o zi, el i-a spus: "Puterea gândului este o forță extraordinară. Tu trebuie să devii conștient că, dacă ți-e teamă de anumite situații, vei atrage către tine exact acele situații care pe tine te înspăimântă.

Dumnezeu te binecuvântează în fiecare clipă, dar datorită îndoielilor tale, tu te închizi față de manifestarea grației sale, care, de fapt, este cea care te ajută să elimini toate iluziile.

Swami Shankara a avut un discipol femeie care obișnuia să vină adeseori la el pentru a se plânge că se confruntă cu nenumărate temeri și îndoieli.

Adeseori îl întreba: "Ce mă fac dacă se întâmplă aceasta?" sau: "Ce se întâmplă dacă voi acționa așa?" Într-o zi, această femeie l-a întrebat îngrozită: "Dar dacă eu aş muri în curând?". Shankara a privit-o calm și i-a spus: "Bine, atunci mori." Și în clipa următoare, femeia a căzut fără viață la pământ. Nu Swami Shankara a fost responsabil de moartea ei. El a permis pentru prima dată ca un gând al ei să se materializeze, cum s-ar fi întâmplat de multe ori până atunci dacă el nu ar fi protejat-o în permanență. În acest fel, sufletul acestei femei a primit o lecție dură, o lecție pe care Shankara a încercat în zadar de nenumărate ori să o învețe cu ajutorul unor metode mult mai blânde."

23

Atitudinile tale mentale sunt foarte importante. Progresul spiritual nu se bazează doar pe practicarea tehnicilor yoga.

De fiecare dată când ai gânduri pozitive, kundalini va avea o mișcare ascendentă; de fiecare dată când te umpli de ură sau alte gânduri negative legate de anumite situații sau oameni, kundalini automat realizează o mișcare descendentă. Când iubești ființele din jurul tău fără egoism și ai gânduri frumoase în legătură cu ele, atunci kundalini se mișcă ascendent de-a lungul coloanei vertebrale.

Deci kundalini nu este trezit numai prin intermediul tehnicilor yoga; atitudinea mentală corectă are o mare importanță.

24

Repetă-ți în permanență în gând: "Sunt fără vârstă, sunt etern, trăiesc dincolo de timp și spațiu, am fost creat înainte ca galaxiile să existe." Indiferent cât de îndepărtat îți pare ție Dumnezeu, trăiește întotdeauna gândind că-i aparții. Și indiferent cât de reală pare lumea materială și cât de reale par atașamentele tale față de ea, urmărește s-o ții la o cât mai mare distanță de tine, amintindu-ți în permanență de efemeritatea ei.

Un fir de iarbă pare extraordinar de mic dacă îl ții la o distanță de un metru, dar dacă îl apropii în fața ochilor tăi pare cu mult mai mare. La fel și experiența acestei vieți, pare importantă pentru cel care o trăiește în momentul prezent numai pentru că este atât de aproape de el și pentru că îi permite să îi acapareze în totalitate gândurile și sentimentele.

Depărtează-te mental măcar puțin și vei deveni rapid conștient de cât de insignifiantă este această lume în comparație cu imensitatea adevărului care-o învăluie.

CAPITOLUL 20

REALIZAREA SINELUI

1

Atunci când mintea se interiorizează și nu se mai identifică cu lumea exterioară sau cu corpul, privirea interioară devine clară și focalizată. În acel moment, sunetul interior te absoarbe cu totul. AUM îți umple ființa. Vibrațiile sale coboară de-a lungul coloanei vertebrale, umplând în final tot corpul, fiecare celulă vibrând în final cu sunetul AUM.

Gradat, cu cât ființa ajunge să realizeze o stare mai profundă de meditație, conștiința ajunge să se expansioneze din ce în ce mai mult prin intermediul acestui sunet. Depășind limitările corpului, ea îmbrățișează vastitatea infinitului.

În AUM, sau vibrația cosmică, devii conștient de uniunea ta cu tot ce înseamnă viață. Această stare este cunoscută ca AUM Samadhi sau uniunea perfectă cu Dumnezeu, privit ca sunet cosmic.

AUM este acel aspect din trinitatea creștină considerat Sfântul Duh sau Cuvântul lui Dumnezeu.

Prin intermediul unei meditații și mai profunde, ființa descoperă că, dincolo de vibrația AUM, poate percepe starea de nemișcare a Conștiinței Christice, care este reflexia în creație a Spiritului Transcendent.

În tradiția spirituală creștină, Conștiința Christică este numită Fiul. La fel cum în plan uman, fiul este reflexia tatălui, tot astfel Conștiința Cosmică, Christos reflectă Conștiința lui Dumnezeu Tatăl transcendent. Urmărind să aprofundeze și mai mult starea de meditație, ființa se trezește față de Conștiința Christică și percepe identitatea cu această conștiință divină.

Cufundându-se și mai profund în meditație, ființa transcende creația și devine una cu ființa Tatălui, trăind starea de Sat-Chit-Ananda. Parcurgerea acestor etape ale meditației permite descoperirea în ordine inversă a celor trei aspecte ale trinității: Sfântul Duh, Fiul și Tatăl.

Multe ființe nu sunt conștiente că denumirea "Christos" nu a fost numele pe care Isus l-a primit la naștere, ci este un titlu ce semnifică "Cel ales de Dumnezeu".*

La fel, Krishna în India era numit Jadava Krishna - sau Christna, cum mai este scris uneori.

Isus a fost un mare maestru. El a fuzionat cu Conștiința Christică. Oricare ființă ce atinge această stare de conștiință poate fi numită Christos, pentru că și-a dizolvat ego-ul în conștiința infinită a lui Dumnezeu.

AUM, sau Sfântul Duh, mai este numit și Mama Divină, căci ea reprezintă aspectul feminin a lui Dumnezeu.

Biserica catolică îi învață pe credincioși că ființa umană trebuie să ajungă la Mama Divină pentru a-L putea cunoaște pe Christos. Pentru ea, Mama Divină este Maria, mama lui Isus. Acest lucru este adevărat, chiar dacă interpretarea care i se dă este mai profundă decât cea în general acceptată. De fapt, pentru a atinge conștiința Christică trebuie să-ți fuzionezi conștiința cu AUM, vibrația cosmică.

Realizarea Sinelui semnifică faptul că ai înțeles că adevăratul tău eu nu este ego-ul, ci Sinele Suprem, picătură din vastul ocean spiritual care a manifestat doar pentru o scurtă perioadă de timp valul conștiinței pe care o consideri ca fiind a ta.

2

"Am citit că trinitatea creștină este identică cu trinitatea hindusă," a spus un student la teologie. "Este adevărat?"

"Nu," a răspuns Yogananda, "Brahma, Vishnu și Shiva personifică cele trei aspecte ale lui AUM, vibrația care creează, susține și distruge Universul. Brahma este Creatorul, Vishnu este menținătorul, iar Shiva este distrugătorul.

AUM este ortografia corectă, cu trei litere; în engleză am întâlnit-o adesea scrisă ca OM, doar cu două litere. "A", prima literă, reprezintă vibrația creatoare; a doua literă, "U" reprezintă vibrația menținătoare; iar a treia literă "M" reprezintă vibrația distrugătoare, care reabsoarbe Universul înapoi în liniștea infinită.

În engleză, AUM este adesea scris doar în două litere OM, pentru că "O", în engleză, este un diftong pe care majoritatea oamenilor îl pronunță "AU" cu "A" lung, ca în cuvântul "car". Pronunțarea acestui "A" lung este greșită. "AUM" este pronunția corectă.

Tradițional, în India se cântă AUM de trei ori la rând pentru a evoca cele trei aspecte. Prima dată este emis cu tonalitate înaltă, a doua oară cu tonalitate mai joasă, iar a treia oară cu tonalitate gravă. Aceste diferite tonalități se regăsesc în sunetul cosmic. Vibrația creatoare, Brahma, este tonalitatea înaltă; cea a lui Vishnu, menținătoare este mai joasă; iar cea a lui Shiva, care corespunde disoluției totale, este un sunet grav și profund.

Trinitatea hindusă ce este echivalentă trinității creștine este numită Aum-Tat-Sat: Aum, Sfântul Duh- Tat, Kuthastha Chaitanya, sau Conștiința Christică- Sat, aspectul de Tată al Divinului, Spiritul de dincolo de vibrație. Sat înseamnă "existență divină". A fost descrisă într-o manieră detaliată de Swami Shankaracharya ca fiind starea de "sat-chit-ananda", care se traduce prin "pură existență- pură conștiință- pură beatitudine."

3

Un discipol l-a întrebat pe Yogananda: "Gurudeva, când putem considera că o ființă este un maestru?" "Un maestru este ființa care a atins conștiință Christică", i-a răspuns Yogananda.

4

"Învățătura ta îmi clarifică într-un mod minunat scrierile marilor mistici creștini", i-a spus un discipol într-o zi lui Yogananda.

"Adevărul este întotdeauna simplu", i-a răspuns Maestrul, "chiar dacă în simplitatea sa nu este întotdeauna ușor de înțeles pentru mintea umană. Unei păsări ce se naște într-o colivie îi este greu să înțeleagă că a fost creată pentru a zbura liber pe cer. În același fel, spiritului uman îi este dificil să înțeleagă că natura sa originală este omniprezența.

Este greșit să numim acești mari sfinți "mistici"; adevărul Divin nu este mistic. Oamenii cred că lumea materială este reală și că universul interior este vag și confuz. Un mare mister constă în faptul că numeroase ființe sunt foarte mulțumite de această lume a iluziei și consacră foarte puțină energie pentru a-l găsi pe Dumnezeu. Adevărata confuzie constă în percepția greșită pe care oamenii o au despre adevăr. Adevărații "mistici" sunt oamenii și nu sfinții.

"Misticism" este un concept greșit, pentru că seamănă confuzie în căutările spirituale ale oamenilor. Când căutarea adevărului devine confuză, ne cufundăm de

fapt în umbrele imaginației subconștiente, în loc să dezvoltăm puterea voinței și a concentrării care ne va conduce la starea de supraconștiință.

5

"Ce este samadhi?", l-a întrebat odată pe Yoganada un vizitator. "Am citit în numeroase cărți despre acest subiect, dar nu cred că am înțeles semnificația reală."

"Samadhi", i-a răspuns Yogananda, "este starea în care ființa realizează că este mult mai mult decât corpul fizic. Prin "realizări" eu mă refer la mult mai mult decât simpla înțelegere intelectuală. "Realizările" de acest gen sunt imaginare. Eu mă refer la acea stare de conștiință în care pricepem că noi suntem în tot și în toate.

Acum câteva zile i-am spus unei ființe: "Ai un gust amar în gură, nu-i așa?"

"Cum știți aceasta?" - m-a întrebat acea persoană.

"Pot știi aceasta pentru că în samadhi sunt la fel de mult în corpul tău cât și-n al meu. În samadhi poți știi tot ce se întâmplă la orice distanță, transcenzi orice limitare a timpului și a spațiului. Atunci conștiința ta îmbrățișează omniprezența. Percepi corpul uman ca fiind o parte infinitezimală a realității infinite."

Există două stadii ale stării de samadhi. În prima, conștiința se cufundă în infinit în timpul meditației. Yoghinul nu poate menține această stare și după ce iese din meditație. Aceasta se numește savikalpa samadhi.

A doua stare se numește nirvikalpa samadhi. În această a doua stare de conștiință, continui să rămâi fuzionat cu Conștiința Divină chiar și atunci când acționezi sau vorbești în această lume.

Nirvikalpa samadhi este cea mai înaltă stare de conștiință. Odată ce ai atins această stare, nu mai este cu puțință să fii din nou tentat de iluzie.

Această distincție între cele două stări reiese clar într-un poem pe care l-am scris odată demult: "În savikalpa samadhi yoga Mă cufundam în Sinele meu, În nirvikalpa samadhi yoga Mă regăsesc în Sine.

Isus Christos a vorbit despre această cufundare a Sinelui personal în Sinele infinit. El a spus: "Căci cine va voi să-și scape sufletul îl va pierde și cine-și va pierde sufletul pentru mine, îl va afla."*

6

Un discipol ce privea portretul gurului său, cântând și dăruindu-i flori în semn de devoțiune, a intrat într-o stare atât de profundă de comuniune cu Divinul încât simțea cum conștiința sa cuprinde întreg Universul.

"Eu dăruiam flori portretului unei alte ființe, dar acum mi-am dat seama că, dincolo de acest corp, eu sunt cel care susțin întreg Universul. Mă înclin în fața Sinelui meu", și a început să-și pună flori pe propriul său cap.

7

În momentul în care o ființă își realizează Sinele, această stare se reflectă atât asupra corpului cât și asupra sufletului. Nu trebuie să te rogi ca Dumnezeu să vină spre tine. Dumnezeu este omniprezent și tot ceea ce ai de făcut este să-ți îmbunătățești modul de înțelegere.

8

Când îl vei găsi pe Dumnezeu? Când toate dorințele pentru alte lucruri vor dispărea, când vei realiza că singurul lucru care merită să-l dorești este să-l cunoști pe Dumnezeu. Când toate gândurile, toate sentimentele vor fi cuprinse de dragostea ta pentru El.